

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2495/2001

z dnia 19 grudnia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2406/96 ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury¹, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2406/96², ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2578/2000³, wprowadziło w szczególności nową skalę kategorii wielkości śledzia gatunków *Clupea harengus*. W przypadku śledzia bałtyckiego ta skala ustanawia określoną wielkość dla produktów wyłowionych i wyładowanych na północ od 59° 30', oraz określoną jednolitą wielkość dla produktów wyłowionych i wyładowanych na południe od 59° 30'.
- (2) Określona wielkość śledzia bałtyckiego wyłowionego i wyładowanego na północ od 59° 30' nie spełnia już rzeczywistych wymogów rynku na tym obszarze; należy określić większą liczbę kategorii wielkości.
- (3) Średnia waga i długość śledzia w basenie głównym Morza Bałtyckiego znacznie spadła w ciągu ostatnich 15 lat. Dlatego też typ północny śledzia (mała wielkość, dorosły wiek) stanowi przeważającą część zasobu i połowów w basenie głównym. Międzynarodowa Komisja Rybołówstwa Morza Bałtyckiego (IBSFC) nie ustaliła minimalnej wielkości dla śledzia bałtyckiego.
- (4) Należy zatem uwzględnić wprowadzenie do obrotu tego typu śledzia, poprzez ustalenie większej liczby kategorii wielkości.
- (5) Należy zatem zmienić obecnie obowiązujące wielkości w północnej części Morza Bałtyckiego. Niniejsza poprawka będzie stanowić zmianę wspólnych norm handlowych, określonych w art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.

² Dz.U. L 334 z 23.12.1996, str. 1.

³ Dz.U. L 298 z 25.11.2000, str. 1.

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 2406/96 zmienia się niniejszym kategorie wielkości dotyczące śledzia bałtyckiego (*Clupea harengus*) wylowionego i wyladowanego na północ od 59° 30', zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2002 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Skala wagi				Minimalne wielkości, jakich należy przestrzegać w warunkach ustanowionych w rozporządzeniach określonych w art. 7		
Gatunki	Wielkość	Kg/ryba	Liczba ryb/kg	Region	Obszar geograficzny	Minimalna wielkość
Śledź atlantycki (<i>Clupea harengus</i>)	1	0,250 i powyżej	4 lub mniej	1	ICES Vb (strefa WE) (a) (b)	20 cm
	2	0,125 do 0,250	5 do 8	2		20 cm
	3	0,085 do 0,125	9 do 11			18 cm
	4(a)	0,050 do 0,085	12 do 20	3		20 cm
Śledź bałtycki wyłowiony i wyładowywany na południe od 59° 30'	4(b)	0,036 do 0,085	12 do 27			
Śledź bałtycki wyłowiony i wyładowywany na północ od 59° 30'	4(c)	0,057 do 0,085	12 do 17			
	5	0,031 do 0,057	18 do 32			
	6	0,023 do 0,031	33 do 44			

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 323/97

z dnia 21 lutego 1997 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2406/96 ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3759/92 z dnia 17 grudnia 1992 r. w sprawie organizacji wspólnego rynku produktów rybołówstwa i akwakultury¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3318/94², w szczególności jego art. 2 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady (WE) nr 2406/96³ wprowadza w szczególności nową skalę kategorii wielkości w odniesieniu do śledzia z gatunku *Clupea harengus*; w przypadku śledzia bałtyckiego ta nowa skala wprowadza szczególny rozmiar dla produktów złowionych i wyładowanych na północ od 59° 30', jednak nie obejmuje rozmiaru poprzednio stosowanego na całym obszarze Bałtyku;

to pominięcie nie uwzględnia warunków produkcji i sprzedaży śledzia złowionego na Bałtyku na południe od 59° 30'; dlatego należy podjąć odpowiednie kroki, aby ponownie ustanowić właściwe kategorie wielkości dla tego produktu, poprzez odpowiednią zmianę rozporządzenia (WE) nr 2406/96;

zmiana ta stanowić będzie techniczne dostosowanie do wspólnych norm handlowych jak przewidziano w art. 2 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 3759/92;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 2406/96, skalę kategorii wielkości stosowaną w odniesieniu do śledzia bałtyckiego (*Clupea harengus*) zmienia się zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w

¹ Dz.U. nr L 388 z 31.12.1992, str. 1.

² Dz.U. nr L 350 z 31.12.1994, str. 15.

³ Dz.U. nr L 334 z 23.12.1996, str. 1.

Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 1997 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 lutego 1997 r.

W imieniu Komisji

Emma BONINO

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Zmiana skali kategorii wielkości w odniesieniu do śledzia bałtyckiego

Gatunek	Kategoria wielkości	Waga ryby (w kilogramach)	Liczba ryb na kilogram
Śledź (<i>clupea harengus</i>)	1	0,25 i więcej	4 albo mniej
	2	0,125-0,25	5-8
	3	0,085-0,125	9-11
	4 a)	0,05-0,085	12-20
Śledź bałtycki złowiony i wyładowany na południe od 59° 30'	b)	0,036-0,085	12-27
	5	0,031-0,085	12-32
Śledź bałtycki złowiony i wyładowany na północ od 59° 30'			

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2578/2000

z dnia 17 listopada 2000 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2406/96 ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3759/92 z dnia 17 grudnia 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury¹, w szczególności jego art.2 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 104/2000² dodaje się pięć nowych gatunków do wykazu produktów kwalifikujących się do objęcia przez mechanizmy interwencyjne w ramach wspólnej organizacji rynków.
- (2) Dlatego też należy ustanowić dla tych gatunków wspólne normy handlowe, ujednoczone dla całego rynku wspólnotowego, przez zmianę rozporządzenia (WE) nr 2406/96³,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do rozporządzenia (WE) nr 2406/96 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 3:

a) w ust. 1 wykaz znajdujący się pod lit. a) dodaje się następujące tiret:

„- Barbata lub barwena (*Mullus barbatus*, *Mullus surmuletus*)

- Kantar (*SpondylIOSoma cantharus*)”;

b) w ust. 1 dodaje się lit. d) w brzmieniu:

¹ Dz.U. L 388 z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3318/94 (Dz.U. L 350 z 31.12.1994, str. 15).

² Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.

³ Dz.U. L 334 z 23.12.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 323/97 (Dz.U. L 52 z 22.2.1997, str. 8).

„d) Przegrzebek zwyczajny oraz inne wodne bezkręgowce objęte kodem CN 0307:

- Przegrzebek zwyczajny (*Pecten maximus*)
- Trąbik zwyczajny (*Buccinum undatum*)”.

2. Art. 4 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Krab, przgrzebek zwyczajny oraz trąbik zwyczajny określone w art. 3 nie są klasyfikowane według specjalnych norm świeżości.”

3. Art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Produkty określone w art. 3 mierzy się według wagi lub według ich liczby przypadającej na kilogram. Jednakże krewetki i kraby klasyfikuje się w kategoriach wielkości według szerokości skorupy; przegrzebki zwyczajne oraz trąbiki zwyczajne klasyfikuje się w kategoriach wielkości według szerokości skorupy.”

4. W załączniku II, po istniejącej tabeli dodaje się tabelę dotyczącą kategorii wielkości mających zastosowanie do barbaty lub barweny, kantara, przegrzebka zwyczajnego oraz trąbika zwyczajnego, znajdującą się w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 listopada 2000 r.

W imieniu Rady

J. GLAVANY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„Skala wag				Minimalne wielkości przestrzegane w warunkach ustanowionych w rozporządzeniach określonych w art. 7		
Gatunek	Kategoria wielkości	Waga ryby (w kilogramach) lub wielkość skorupy	Ilość ryb na kilogram	Region	Obszar geograficzny	Wielkość minimalna
Przegrzebek zwyczajny (<i>Pecten maximus</i>)	jedna wielkość	10 cm i ponad ³			Regiony 1-5, z wyjątkiem Skagerrak i Kattegat oraz z wyjątkiem ICES VIIa na północ od 52° 30'' N oraz VIId	100 mm ¹
					ICES VIIa na północ od 52° 30'' N oraz VIId	110 mm ¹
Trąbik zwyczajny (<i>Buccinum undatum</i>)	jedna wielkość	4,5 cm i ponad ³			Regiony 1-5, z wyjątkiem Skagerrak i Kattegat	45 mm ¹
Barwena lub barbata (<i>Mullus surmuletus</i> , <i>Mullus barbatus</i>)	1	500 g i ponad				
	2	wyłącznie 200 g-500 g				
Śródziemnomorski	3a	wyłącznie 40 g-200 g				
	3b	wyłącznie 18 g-200 g			Śródziemnomorski	11 cm ²

„Skala wag				Minimalne wielkości przestrzegane w warunkach ustanowionych w rozporządzeniach określonych w art. 7		
Gatunek	Kategoria wielkości	Waga ryby (w kilogramach) lub wielkość skorupy	Ilość ryb na kilogram	Region	Obszar geograficzny	Wielkość minimalna
Kantar (<i>Spondylisoma cantharus</i>)	1	800 g i ponad				
	2	wyłącznie 500 g-800 g				
	3	wyłącznie 300 g-500 g				
	4	wyłącznie 180 g-300 g				

¹ Ustanowiona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez techniczne środki dla ochrony młodocianych stadiów organizmów morskich (Dz.U. L 125 z 27.4.1998, str. 1). Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1298/2000 (Dz.U. L 148 z 22.6.2000, str. 1).

² Ustanowiona w rozporządzeniu (WE) nr 1626/94.

³ Szerokość skorupy mierzona w najszerszym miejscu.”

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 104/2000

z dnia 17 grudnia 1999 r.

w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 26, 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) ze względu na rozwój rynku, zachodzące w ostatnich latach zmiany w działalności w zakresie rybołówstwa oraz niedociągnięcia stwierdzone podczas wykonywania przepisów obecnie obowiązujących, muszą zostać zrewidowane podstawowe przepisy dotyczące organizacji rynku produktów rybołówstwa; z uwagi na liczbę i złożoność zmian, jakie mają być dokonane, przepisów tych nie będzie cechowała jasność niezbędna dla wszelkich zbiorów zasad, chyba że zostaną one całkowicie preredagowane; rozporządzenie Rady (EWG) nr 3759/92 z dnia 17 grudnia 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury⁵ powinno zostać zastąpione nowym rozporządzeniem;
- (2) w celu uproszczenia zasad i ułatwienia ich stosowania przez podmioty, których dotyczą, nowe rozporządzenie powinno również zawierać podstawowe przepisy rozporządzenia Rady (EWG) nr 105/76 z dnia 19 stycznia 1976 r. w sprawie uznawania organizacji producentów w sektorze rybołówstwa⁶ oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 1772/82 z dnia 29 czerwca 1982 r. ustanawiającego ogólne zasady dotyczące poszerzenia zakresu niektórych przepisów przyjętych przez organizacje producentów w sektorze rybołówstwa⁷, należycie uaktualnione i uzupełnione; dlatego też rozporządzenia te powinny zostać uchylone;

¹ Dz.U. C 78 z 20.3.1999, str. 1.

² Opinia wydana dnia 2 grudnia 1999 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. C 329 z 17.11.1999, str. 13.

⁴ Dz.U. C 374 z 23.12.1999, str. 71.

⁵ Dz.U. L 388 z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3318/94 Dz.U. L 350 z 31.12.1994, str. 15.

⁶ Dz.U. L 20 z 28.1.1976, str. 39. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3940/87 Dz.U. L 373 z 31.12.1987, str. 6.

⁷ Dz.U. L 197 z 6.7.1982, str. 1.

- (3) wspólna polityka rolna musi w szczególności obejmować wspólną organizację rynków rolnych, która może przybierać różne formy, w zależności od produktów, jakich dotyczy;
- (4) w pewnych regionach przybrzeżnych Wspólnoty sektor rybołówstwa ma specjalne znaczenie dla gospodarki; przemysł ten stanowi większą część dochodu rybaków z tych regionów; stabilność rynku należy zapewnić poprzez wprowadzenie odpowiednich środków zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty, w szczególności z przepisami Światowej Organizacji Handlu w sprawie mechanizmów wspierania produkcji wewnętrznej oraz umów taryfowych;
- (5) produkcja oraz wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa powinny uwzględniać potrzebę wspierania zrównoważonego rybołówstwa; wspólna organizacja rynków tych produktów powinna obejmować takie środki, które zapewnią lepsze dostosowanie podaży do popytu, zarówno pod względem jakościowym jak też ilościowym, a także zwiększenie zysku z produktów, ze względu na powyższy cel jak i zwiększenie dochodów producentów poprzez zapewnienie stabilnych cen rynkowych;
- (6) jednym ze sposobów wprowadzania w życie wspólnej organizacji rynków jest stosowanie wspólnych norm handlowych w odniesieniu do danych produktów; stosowanie tych norm powinno zmierzać do wyeliminowania produktów o niezadowalającej jakości z rynku, a także do ułatwiania funkcjonowania handlu opartego na zasadach uczciwej konkurencji, aby w ten sposób poprawić rentowność produkcji;
- (7) stosowanie tych norm wymaga inspekcji produktów, w odniesieniu do których zostały ustanowione; należy zatem wprowadzić przepisy dotyczące takich inspekcji;
- (8) stale rozszerzający się asortyment, w szczególności świeżych i schłodzonych produktów rybołówstwa, powoduje konieczność zapewnienia konsumentom minimalnej ilości informacji o głównych cechach produktów, na Państwach Członkowskich spoczywa odpowiedzialność przyjęcia w tym celu wykazu zatwierdzonych nazw, stosowanych na ich terytorium w odniesieniu do handlu danymi produktami;
- (9) organizacje producentów pełnią kluczową rolę we wspólnej organizacji rynku, mają one zapewnić na własnym poziomie zdecentralizowane działania; wobec coraz większej koncentracji popytu, koncentracja podaży poprzez owe organizacje stanowi obecnie w znacznie większym stopniu konieczność ekonomiczną, mającą na celu wzmocnienie pozycji producentów na rynku; taka koncentracja powinna być dobrowolna i istotna w odniesieniu do rozmiaru i skuteczności usług oferowanych przez organizacje producentów swoim członkom; należy ustanowić wspólne kryteria, na podstawie których organizacja producentów może zostać uznana przez Państwo Członkowskie; organizacja producentów nie powinna być uznana przez Państwo Członkowskie za zdolną do przyczynienia się do osiągnięcia celów wspólnej organizacji rynku, jeżeli jej umowa spółki nie nakłada na nią samą i jej członków pewnych obowiązków;
- (10) inicjatywy mające na celu poprawę jakości produktów rybołówstwa, zgłaszane przez organizacje producentów, powinny być wspierane poprzez udzielenie szczególnego uznania w odniesieniu do danych organizacji, z zastrzeżeniem niektórych warunków;

- (11) w celu wspierania działalności organizacji producentów, a także zapewnienia większej stabilności rynku, Państwom Członkowskim powinno umożliwić się, pod pewnymi warunkami, rozszerzenie przepisów przyjętych przez daną organizację w regionie w imieniu jej członków, na wszystkich niebędących członkami organizacji, wprowadzających do obrotu towary w ściśle określonym regionie, szczególnie w odniesieniu do przepisów dotyczących produkcji oraz wprowadzania produktów do obrotu, łącznie z działaniami interwencyjnymi; ta procedura podlega kontroli Komisji, która może w pewnych okolicznościach, uznać takie rozszerzenie za nieważne;
- (12) zastosowanie wyżej opisanego systemu pociąga za sobą koszty ponoszone przez organizację, której przepisy rozszerzono; dlatego też producenci niebędący członkami organizacji powinni uczestniczyć w tych kosztach; Państwa Członkowskie powinny mieć również możliwość przyznania rekompensaty takim podmiotom gospodarczym w zakresie tych produktów, które choć spełniają normy handlowe, nie mogą być wprowadzane do obrotu i zostały z niego wycofane;
- (13) w każdym razie należy ustanowić przepisy w celu zapewnienia, że organizacje producentów nie mają pozycji dominującej we Wspólnocie;
- (14) w celu osiągnięcia racjonalnego i trwałego wykorzystania zasobów, organizacje producentów powinny ukierunkować działania produkcyjne swoich członków tak, aby spełniały wymagania dotyczące obrotu, a także ustanowić warunki zapewniające ich członkom możliwie najwyższą rentowność połowów, szczególnie w odniesieniu do gatunków objętych ograniczeniami kwotowymi; z tych też względów należałoby zażądać od organizacji producentów określenia i dostarczenia właściwym władzom na początku każdego roku połowowego, propozycji planu podaży i wcześniejszego ustalenia dostaw produktów od ich członków, a także, jeśli jest to właściwe, określenia szczególnych przepisów w odniesieniu do produktów, z którymi zazwyczaj wiążą się problemy przy wprowadzaniu do obrotu;
- (15) zważywszy na koszty, które poniosą organizacje producentów przy wypełnianiu powyższych zobowiązań, uzasadnione jest przyznanie tym organizacjom współmiernych rekompensat na czas ograniczony;
- (16) Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość przyznawania organizacjom producentów dodatkowej pomocy na mocy programów operacyjnych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2792/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa⁸;
- (17) organizacje międzybranżowe, powołane z inicjatywy jednostek, bądź istniejących już grup podmiotów gospodarczych, które stanowią znaczącą część członków różnych grup zawodowych sektora produktów rybołówstwa, pomagają w lepszym rozpoznaniu rzeczywistych warunków na rynku oraz ułatwiają podejście handlowe, które poprawi poziom sprawozdawczości jak również organizację produkcji, prezentację produktów i wprowadzanie do obrotu; działalność takich organizacji może generalnie przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w art. 33 Traktatu, w szczególności celów niniejszego rozporządzenia; właściwe jest, aby od momentu zdefiniowania istotnych form działania,

⁸ Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10.

udzielić stosownego uznania takim organizacjom, które podejmują praktyczne działania w celu osiągnięcia powyższych celów; z zastrzeżeniem pewnych warunków, należy ustanowić przepisy dotyczące rozszerzenia przepisów przyjętych przez organizacje międzybranżowe oraz dzielenia ponoszonych kosztów, wynikających z takiego rozszerzenia; niniejsza procedura podlega kontroli Komisji, która może, w pewnych okolicznościach, uznać takie rozszerzenie za nieważne;

- (18) powinny zostać sprecyzowane warunki, na których porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki organizacji międzybranżowych mogą zostać zwolnione z przepisów art. 1 rozporządzenia Rady nr 26⁹;
- (19) w celu zaradzenia sytuacjom na rynku, które w przypadku niektórych produktów rybołówstwa, mających szczególnie wpływ na dochody producentów, mogą prowadzić do cen powodujących zakłócenia na rynku Wspólnoty, dla każdego takiego produktu musi być ustalona na każdy rok połowowy, z uwzględnieniem najnowszych danych technicznych, cena orientacyjna, bądź, w przypadku tuńczyka, wspólnotowa cena producenta, która jest reprezentatywna dla obszarów produkcji we Wspólnocie i będzie wykorzystywana do określania poziomów cen interwencyjnych na rynku; mając to na względzie, cena orientacyjna musi być tak ustalana, aby odzwierciedlała rzeczywiste warunki na rynku i zapobiegała nadmiernym różnicom cen w kolejnych latach połowowych; cena orientacyjna jest głównym elementem, na którym bazują pakiety innych środków interwencyjnych; Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, powinna przyjąć środki do osiągnięcia tego celu;
- (20) w celu ustabilizowania cen, organizacje producentów powinny być zdolne do interwencji na rynku, głównie poprzez stosowanie cen, poniżej których produkty ich członków powinny być wycofane z obrotu;
- (21) w ściśle określonych przypadkach i pod pewnymi warunkami, właściwym jest wspieranie działalności organizacji producentów poprzez udzielanie rekompensaty finansowej w stosunku do ilości produktów definitywnie wycofanych z obrotu do spożycia przez ludzi;
- (22) jednak ten rodzaj interwencji organizacji producentów musi być ograniczony do lokalnej nadwyżki podaży, której rynek nie jest zdolny wchłonąć, oraz której nie można uniknąć przy zastosowaniu środków innego rodzaju; dlatego rekompensata finansowa musi być ograniczona do nieznacznej wielkości produkcji;
- (23) w celu zachęcenia rybaków do dostosowania swoich dostaw do wymagań dotyczących obrotu, należy przyjąć przepisy dotyczące różnych poziomów rekompensaty finansowej, w zależności od ilości wycofanych z obrotu;
- (24) zastosowanie wszystkich nowych środków wprowadzanych w życie na mocy niniejszego rozporządzenia, umożliwi organizacjom producentów znaczne ograniczenie łącznych ilości wycofanych z obrotu; dlatego też uzasadnione jest stopniowe redukcje zarówno ilości uprawniających do rekompensaty finansowej, jak też poziomu rekompensaty podczas okresu przejściowego;

⁹ Rozporządzenie nr 26 w sprawie zastosowania niektórych reguł konkurencji w produkcji i obrocie produktami rolnymi (Dz.U. 30 z 20.4.1962, str. 993/62). Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem nr 49 (Dz.U. 53 z 1.7.1962, str. 1572/62).

- (25) w przypadku wystąpienia poważnych zakłóceń w obrocie, powinny zostać przyjęte właściwe środki, dostosowujące warunki przyznawania rekompensat za ilości wycofane z obrotu;
- (26) ze względu na niedobór niektórych gatunków należy, gdzie jest to możliwe, unikać niszczenia ryb, które zostały wycofane z obrotu; w tym celu w odniesieniu do pewnych ilości wycofanych z obrotu świeżych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, należy udzielić pomocy w odniesieniu do ich przetwarzania, konserwowania i magazynowania; wszystkie gatunki, które mogą ulec wycofaniu z obrotu powinny podlegać takim środkom; ten mechanizm, będący zarazem formą interwencji, jak też środkiem zwiększenia zysku z produktów rybołówstwa, powinien być łatwiej dostępny dla organizacji producentów niż całkowite wycofanie produktu z obrotu; dlatego też ilości objęte tym mechanizmem powinny zostać zwiększone;
- (27) regionalne różnice w cenach niektórych gatunków są takie, iż nie pozwalają obecnie na objęcie tych gatunków systemem przyznawania rekompensaty finansowej organizacjom producentów; jednakże w celu ustanowienia większej stabilności rynku w odniesieniu do danych produktów, z należnym uwzględnieniem ich cech charakterystycznych i różnorodnych okoliczności dotyczących ich produkcji i wprowadzania do obrotu, takie produkty powinny zostać objęte wspólnotowym systemem wspierania cen, dostosowanym do ich specyficznych cech, bazującym na zastosowaniu ceny wycofania, ustalonej niezależnie przez organizacje producentów i przyznawaniu zryczałtowanej pomocy tym organizacjom w określonych warunkach w odniesieniu do produktów, które zostały poddane niezależnym działaniom interwencyjnym;
- (28) powinny zostać ustanowione przepisy dotyczące szczególnego programu wspierania odnośnie do niektórych produktów mrożonych na morzu, w formie pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania w zakresie takich produktów, z zastrzeżeniem określonych ograniczeń i warunków oraz pod warunkiem, iż nie będą mogły one być zbywane na rynku po cenie przewyższającej cenę ustaloną na poziomie wspólnotowym;
- (29) spadek cen importowych tuńczyków dla przemysłu konserwowego może stanowić zagrożenie dla poziomu dochodów osiąganych przez producentów tuńczyka ze Wspólnoty; w związku z tym należy ustanowić przepisy dotyczące rekompensaty przyznawanej w miarę potrzeby tym producentom; w celu zrationalizowania wprowadzania do obrotu jednakowych produktów, dodatek wyrównawczy powinien być wypłacany organizacjom producentów tylko w niektórych warunkach;
- (30) w celu zniechęcenia do nadmiernego zwiększania produkcji tuńczyka, co wiązałoby się ze wzrostem kosztów, należy wprowadzić przepisy dotyczące ograniczeń, w ramach których dodatek może być przyznawany organizacjom producentów z uwzględnieniem warunków podaży odnotowanych na rynku Wspólnoty, zaś kryteria uruchamiania tego systemu powinny zostać ponownie przeanalizowane;
- (31) celem oszacowania, czy na rynku Wspólnoty istnieje sytuacja związana z tendencją cen tuńczyka na rynku światowym, która nakazywałaby wypłacanie dodatku wyrównawczego, należy sprawdzić, czy spadek cen na rynku Wspólnoty wywodzi się ze spadku cen importowych;

- (32) stosowanie ceł Wspólnej Taryfy Celnej na niektóre produkty z tuńczyka jest całkowicie zawieszona; ponieważ produkcja tuńczyka we Wspólnocie jest niewystarczająca, powinny być utrzymane warunki podaży porównywalne z tymi, jakie panują w państwach trzecich wywozu w zakresie przemysłu przetwórstwa spożywczego, wykorzystującego te produkty w sposób nieograniczający rozwoju w kontekście międzynarodowych warunków konkurencji; jakiegokolwiek ujemne następstwa, jakie ten system może przedstawiać dla producentów tuńczyka we Wspólnocie, mogą być wyrównane wypłaceniem rekompensaty przewidzianej w tym celu;
- (33) w celu zapewnienia odpowiednich dostaw na rynek Wspólnoty surowców przeznaczonych dla przemysłu przetwórczego na warunkach, które umożliwiłyby mu zachowanie konkurencyjności, stosowanie ceł Wspólnej Taryfy Celnej na niektóre produkty powinno zostać zawieszona w całości bądź w części na czas nieokreślony;
- (34) jednakże zawieszenie opłat celnych określone na mocy powyższych uzgodnień nie powinno skutkować dostawami z państw trzecich, oferowanymi po niespotykanie niskich cenach; zakwalifikowanie do takiego zawieszenia powinno być zgodne z ceną referencyjną obliczaną zgodnie z zasadami, które zostaną ustanowione;
- (35) gdyby wyjątkowe okoliczności spowodowane przywozem lub wywozem, przyczyniły się do powstania, bądź zagroziły powstaniem poważnych zaburzeń uniemożliwiających realizację celów określonych w art. 33 Traktatu, powinna istnieć możliwość zastosowania właściwych środków w handlu z państwami trzecimi, z równoczesnym respektowaniem międzynarodowych zobowiązań Wspólnoty;
- (36) doświadczenie wykazało, iż może zaistnieć konieczność bardzo szybkiego podjęcia środków, aby zapewnić podaż na rynku Wspólnoty oraz dla zapewnienia zgodności z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty; w celu umożliwienia Wspólnocie rozwiązywania takich sytuacji jak najszybciej, należy ustanowić przepisy w zakresie procedur umożliwiających szybkie podejmowanie niezbędnych środków;
- (37) ustanowienie jednolitego rynku opartego na wspólnym systemie cen mogłoby być zagrożone poprzez przyznawanie określonej pomocy; dlatego przepisy Traktatu, na mocy których pomoc udzielana przez Państwa Członkowskie może być sprawdzana, a ta, która jest sprzeczna z zasadami wspólnego rynku, może zostać zakazana, powinny mieć zastosowanie do sektora rybołówstwa;
- (38) wykonanie niniejszego rozporządzenia wymaga ustanowienia i utrzymania systemu przekazywania informacji między Komisją a Państwami Członkowskimi; należy określić koszty takiego systemu, których część będzie finansowana z budżetu Wspólnoty;
- (39) wydatki ponoszone przez Państwa Członkowskie z tytułu obowiązków wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia powinny być finansowane przez Wspólnotę, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej¹⁰;

¹⁰ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

- (40) wprowadzenie w życie niniejszej wspólnej organizacji musi także uwzględniać fakt, iż w interesie Wspólnoty leży ochrona obszarów połowowych w najszerszym możliwym zakresie; nie powinno być zatem dozwolone finansowanie środków obejmujących ilości ryb, które przekraczają ilości przydzielone Państwu Członkowskim;
- (41) do obowiązków Państw Członkowskich należy przyjęcie wszystkich właściwych środków w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz zapobiegania i położenia kresu wszelkim nadużyciom;
- (42) celem ułatwienia wprowadzenia w życie tych przepisów, powinna istnieć procedura ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach komitetu zarządzającego;
- (43) środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji¹¹;
- (44) wspólna organizacja rynku produktów rybołówstwa powinna równocześnie odpowiednio uwzględniać cele ustanowione w art. 33 i 131 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ustanawia się wspólną organizację rynków produktów rybołówstwa, obejmującą system cen i handlu oraz wspólne reguły konkurencji.

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- „producent” oznacza osobę fizyczną bądź prawną, która wykorzystuje środki produkcji do wytwarzania produktów rybołówstwa z zamiarem wprowadzenia ich do obrotu po raz pierwszy,
- „produkty rybołówstwa” obejmują zarówno produkty pochodzące z połowów na morzu bądź na wodach śródlądowych oraz produkty akwakultury wymienione poniżej.

Kod CN	Wyszczególnienie
a) 0301	Ryby żywe
0302	Ryby, świeże lub schłodzone, z wyłączeniem filetów rybnych i innego mięsa rybiego z pozycji nr 0304
0303	Ryby mrożone, z wyłączeniem filetów rybnych i innego mięsa rybiego z pozycji nr 0304
0304	Filety rybne i inne mięso rybie (nawet rozdrobnione), świeże, schłodzone lub mrożone

¹¹ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Kod CN	Wyszczególnienie
b) 0305	Ryby, suszone, solone lub w solance; ryby wędzone, nawet ugotowane, podczas lub przed procesem wędzenia; mączki, mąki i granulki z ryb nadające się do spożycia przez ludzi
c) 0306	Skorupiaki w skorupach lub bez, żywe, świeże, schłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; skorupiaki w skorupach, gotowane na parze lub w wodzie, nawet schłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; mączki, mąki i granulki ze skorupiaków nadające się do spożycia przez ludzi
0307	Mięczaki, nawet w skorupach, żywe, świeże, schłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; wodne bezkręgowce inne niż skorupiaki i mięczaki, żywe, świeże, schłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; mąki, mączki i granulki z wodnych bezkręgowców innych niż skorupiaki nadające się do spożycia przez ludzi
d)	Produkty zwierzęce, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; zwierzęta padłe z działu 1 lub 3, nienadające się do spożycia przez ludzi:
	- Pozostałe
	- - Produkty z ryb lub skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych; zwierzęta padłe z działu 3:
0511 91 10	- - - Odpady rybne
0511 91 90	- - - Pozostałe
e) 1604	Ryby przetworzone lub konserwowane; kawior i namiastki kawioru przygotowane z ikry
f) 1605	Skorupiaki, mięczaki i inne bezkręgowce wodne, przetworzone lub konserwowane
g)	Makarony, również gotowane lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami) lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, przygotowany lub nie:
	- Makarony niegotowane, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej:
1902 20	- Nadziewane makarony, nawet gotowane lub przygotowane inaczej;
1902 20 10	- - Zawierające w masie ponad 20% ryb, skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych
h)	Mączki, mąki i granulki z mięsa lub podrobów mięsnych, z ryb, skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych, nienadające się do spożycia przez ludzi; skwarki:
2301 20 00	- Mączki, mąki i granulki z ryb, skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych

TYTUŁ I

NORMY HANDLOWE ORAZ INFORMACJE DLA KONSUMENTÓW

ROZDZIAŁ 1

NORMY HANDLOWE

Artykuł 2

1. Wspólne normy handlowe oraz zakres tych norm mogą być określone dla produktów wymienionych w art. 1 lub grup tych produktów; te normy handlowe mogą w szczególności obejmować klasyfikację według jakości, wielkości lub masy, opakowanie, prezentację i etykietowanie.
2. Jeśli zostaną wydane normy handlowe, produkty do których te normy mają zastosowanie, nie mogą być wystawiane do sprzedaży, oferowane do sprzedaży, sprzedawane lub w inny sposób wprowadzane do obrotu, jeśli nie są zgodne z tymi normami, z zastrzeżeniem specjalnych przepisów, które mogą być przyjęte w zakresie handlu z państwami trzecimi.
3. Normy handlowe i szczegółowe zasady dotyczące ich stosowania, łącznie ze szczególnymi zasadami określonymi w ust. 2, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 3

1. Produkty, w odniesieniu do których przyjęto wspólne normy handlowe, podlegają kontroli dokonywanej przez Państwa Członkowskie pod kątem zgodności z tymi normami.

Taka kontrola może być dokonywana na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu i podczas transportu.

2. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki w celu nakładania kar za naruszenia art. 2.
3. Nie później niż miesiąc po wejściu w życie każdej normy handlowej, Państwa Członkowskie powiadamiają pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję o nazwie i adresie organów właściwych do dokonywania kontroli każdego produktu lub grupy produktów, dla których przyjęto normy.
4. Szczegółowe zasady stosowania ust. 1 przyjmuje się w niezbędnym zakresie, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby zapewnienia koordynacji pracy organów kontrolnych oraz jednolitości wykładni i stosowania wspólnych norm handlowych.

ROZDZIAŁ 2

INFORMACJE DLA KONSUMENTÓW

Artykuł 4

1. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 79/112/EWG¹², produkty określone w art. 1 lit. a)-c) nie mogą być oferowane do sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu, bez względu na sposób wprowadzenia do obrotu, chyba że właściwe oznakowanie lub etykieta wskazuje:

- a) handlowe oznaczenie gatunku;
- b) metodę produkcji (złowione w morzu, wodach śródlądowych, bądź wyhodowane);
- c) obszar połowu.

Te wymagania nie dotyczą jednak niewielkich ilości produktów zbywanych bezpośrednio konsumentom przez rybaków bądź producentów akwakultury.

2. Do celów ust. 1 lit. a) Państwa Członkowskie, nie później niż do dnia 1 stycznia 2002 r., sporządzą i opublikują wykaz oznaczeń handlowych przyjętych na ich terytorium, przynajmniej w odniesieniu do wszystkich gatunków wymienionych w załącznikach I-IV do niniejszego rozporządzenia. Wykaz zawiera naukową nazwę każdego gatunku, nazwę w języku urzędowym lub językach urzędowych danego Państwa Członkowskiego i, jeśli jest to stosowne, inną nazwę lub nazwy przyjęte i stosowane lokalnie bądź regionalnie.

3. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o wykazie oznaczeń handlowych gatunków określonych w ust. 2, co najmniej 2 miesiące przed datą określoną w ust. 2. Państwa Członkowskie uznają oznaczenia sporządzone przez inne Państwa Członkowskie w tym samym języku i w odniesieniu do tego samego gatunku.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się, w miarę potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

TYTUŁ II

ORGANIZACJE PRODUCENTÓW

ROZDZIAŁ I

WARUNKI UZYSKANIA, UDZIELANIE ORAZ COFNIĘCIE UZNANIA ORGANIZACJI PRODUCENTÓW

Artykuł 5

1. Do celów niniejszego rozporządzenia „organizacja producentów” oznacza każdą osobę prawną:

- a) powstałą z własnej inicjatywy grupy producentów jednego lub większej ilości produktów określonych w art. 1 lit. a)-c) w odniesieniu do produktów zamrożonych,

¹² Dyrektywa Rady 79/112/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do etykietowania, prezentacji i reklamowania środków spożywczych przeznaczonych na sprzedaż końcowemu konsumentowi (Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 43 z 14.2.1997, str. 21).

przygotowanych bądź przetwarzanych wtedy, gdy dane czynności zostały wykonane na pokładzie statków rybackich;

b) powołaną w szczególności w celu zapewnienia, że połowy będą wykonywane w racjonalny sposób oraz, że poprawione zostaną warunki sprzedaży produktów ich członków, poprzez podejmowanie środków które:

1. zachęcają do planowania produkcji i jej dostosowania do popytu, również pod względem ilości, w szczególności poprzez wprowadzanie planów połowowych;
2. promują koncentrację podaży;
3. stabilizują ceny;
4. zachęcają do stosowania metod połowowych wspierających połowy zachowawcze;

c) której statut wymaga od jej członków-producentów w szczególności:

1. stosowania w odniesieniu do połowów, produkcji i wprowadzania do obrotu przyjętych przez nią przepisów;
2. w przypadku, gdy dane Państwo Członkowskie zdecydowało, iż niektóre bądź wszystkie kwoty połowowe i/lub stosowanie środków dotyczących nakładów połowowych znajdują się w gestii organizacji producentów, stosowania środków przyjętych przez organizację w tym celu;
3. zapewnienia, że każdy statek należy tylko do jednej organizacji producentów w odniesieniu do jednego danego produktu bądź grupy produktów;
4. zbywania całej produkcji w zakresie produktu, ze względu na który są członkami organizacji, poprzez tę organizację producentów; organizacja może jednak postanowić, że ten wymóg jest pominięty, jeśli produkty są zbywane zgodnie ze wspólnymi regułami, które uprzednio ustanowiła;
5. dostarczania informacji wymaganych przez organizację producentów w celu ustalenia środków określonych w ust. 1 lit b) lub wypełnienia obowiązków umownych, bądź do celów statystycznych;
6. wpłacania wkładów finansowych przewidzianych w statucie na ustanowienie i uzupełnienie funduszu interwencyjnego przewidzianego w art. 17 ust. 3;
7. pozostawania członkami organizacji, przez co najmniej trzy lata od momentu jej uznania i zawiadomienia organizacji, z co najmniej rocznym wyprzedzeniem, o zamiarze jej opuszczenia;

d) której statut wprowadza:

1. procedury określania, przyjmowania i zmieniania przepisów określonych w lit. c) pkt 1;

2. wyłączenie wszelkich form dyskryminacji jej członków, szczególnie ze względu na przynależność państwową lub siedzibę;
 3. nakładanie na członków obowiązku opłacania składek potrzebnych do finansowania organizacji producentów;
 4. przepisy umożliwiające członkom-producentom demokratyczną kontrolę organizacji i jej decyzji;
 5. kary za niewypełnianie zobowiązań wynikających ze statutu, w szczególności niepłacenie składek, a także naruszanie przepisów ustanowionych przez organizację producentów;
 6. zasady przyjmowania nowych członków;
 7. zasady księgowości i zasady budżetowe niezbędne do działania organizacji, łącznie z prowadzeniem odrębnych rachunków w odniesieniu do działań, w związku z którymi zostało udzielone uznanie;
- e) która została uznana przez dane Państwo Członkowskie na mocy ust. 2.
2. Państwa Członkowskie uznają za organizacje producentów do celów niniejszego rozporządzenia wszystkie grupy producentów, które mają swą oficjalną główną siedzibę na ich terytorium, są wystarczająco aktywne gospodarczo na ich terytorium i wystąpią o udzielenie takiego uznania, pod warunkiem, że:
- a) spełniają warunki określone w ust. 1 oraz przedstawiają odpowiednie dowody, łącznie z udokumentowaniem, że posiadają wymaganą minimalną liczbę członków-producentów bądź pokrywają wymaganą minimalną wielkość produkcji zbywalnej na rynku;
 - b) jest w stopniu wystarczającym udokumentowane, że mogą właściwie wykonywać swoje działania, zarówno z uwzględnieniem okresu czasu jak też efektywności;
 - c) posiadają wymagany status prawny w świetle ustawodawstwa krajowego.
3. Organizacje producentów nie mogą zajmować dominującej pozycji na danym rynku, chyba że jest to niezbędne do wykonania celów podanych w art. 33 Traktatu.
4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie:
 - a) podejmują decyzje, czy udzielą uznania w terminie trzech miesięcy od chwili złożenia wniosku ze wszystkimi odpowiednimi dokumentami towarzyszącymi;
 - b) przeprowadzają w regularnych odstępach kontrole, aby upewnić się, czy organizacje producentów spełniają warunki dotyczące udzielenia uznania; uznanie organizacji

producentów może zostać cofnięte, jeśli warunki określone w art. 5 nie są spełniane, bądź jeśli uznanie jest oparte na nieprawdziwych informacjach; jeżeli organizacji udzielono uznania bądź odnosi ona korzyści z uznania uzyskanego oszukańczymi środkami, uznanie jest niezwłocznie cofnięte z mocą wsteczną;

c) powiadamiają Komisję w terminie dwóch miesięcy o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia, odmowy udzielenia, bądź cofnięcia uznania.

2. Państwo Członkowskie udziela uznania organizacji producentów, która ma swą oficjalną główną siedzibę na jego terytorium, choć niektórzy z jej członków posiadają obywatelstwo innego bądź innych Państw Członkowskich pod warunkiem, że zostaną spełnione wymagania ustanowione w art. 5.

Państwa Członkowskie, których obywatele są członkami organizacji producentów mającej siedzibę na terytorium innego Państwa Członkowskiego ustanawiają, w porozumieniu z tym państwem, współpracę administracyjną niezbędną do przeprowadzania kontroli działalności danej organizacji.

3. Państwa Członkowskie mogą udzielić uznania pojedynczej organizacji producentów wyłącznie w odniesieniu do szczególnego obszaru połowowego, jeśli uznają ją za reprezentatywną stosownie do kryteriów określonych na podstawie art. 7 ust. 1.

4. Państwa Członkowskie mogą udzielić uznania związkowi organizacji producentów pod warunkiem, że spełnia on warunki określone w art. 5. Przepisów art. 9 i 10 nie stosuje się do takich związków.

5. W celu zapewnienia przestrzegania przepisów art. 5 oraz ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, Komisja przeprowadza kontrole i na ich podstawie, gdzie to stosowne, może zażądać cofnięcia uznania przez Państwo Członkowskie.

6. Na początku każdego roku Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* seria „C”, wykaz organizacji producentów uznanych w ciągu poprzedniego roku oraz tych, w stosunku do których w tym samym okresie uznanie zostało cofnięte.

7. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności warunki cofnięcia uznania, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

ROZDZIAŁ 2

ROZSZERZENIE PRZEPISÓW NA PRODUCENTÓW NIEBEDĄCYCH CZŁONKAMI ORGANIZACJI

Artykuł 7

1. W przypadku, gdy organizacja producentów jest uważana za reprezentatywną w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu, w jednym miejscu wyładunku lub w większej liczbie takich miejsc, w Państwie Członkowskim i składa wniosek do właściwych władz krajowych, dane Państwo Członkowskie może wymagać od producentów, którzy nie są członkami organizacji i wprowadzają do obrotu jakiegokolwiek produkty określone w art. 1 w

obrębie obszaru, dla którego dana organizacja producentów jest reprezentatywna, aby zastosowali się do:

- a) przepisów dotyczących produkcji i wprowadzania do obrotu przyjętych przez organizację w związku z realizacją celów określonych w art. 5 ust. 1 lit. b);
- b) przepisów przyjętych przez daną organizację, dotyczących wycofywania z obrotu i prolongowania w odniesieniu do produktów świeżych i schłodzonych określonych w art. 1 akapit drugi tiret drugie lit. a) i c).

Jednakże, przepisy te mogą zostać rozszerzone na producentów niebędących członkami organizacji w przypadku produktów wymienionych w załączniku I wyłącznie w zakresie, w jakim cena stosowana przez organizację producentów stanowiła cenę wycofania lub cenę sprzedaży Wspólnoty, z zastrzeżeniem tolerancji przewidzianej w art. 21 ust. 1 lit. a).

Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję, że rozszerzenie przepisów określonych w lit. a) i b) nie stosuje się do niektórych kategorii sprzedaży.

2. Przepisy, które uznano za obowiązujące na mocy ust. 1, stosuje się do pierwszego etapu sprzedaży produktów na rynku, przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy i na regionalnie ograniczonym obszarze.

3. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o przepisach, które postanowiły uczynić obowiązującymi na mocy ust. 1.

W przypadku, gdy Komisja nie ma pewności, co do ważności decyzji w odniesieniu do przypadków określonych w ust. 4, i kiedy rozszerzenie musi być uznane za nieważne, w terminie jednego miesiąca od chwili otrzymania danego powiadomienia, może zwrócić się do danego Państwa Członkowskiego o zawieszenie stosowania tej decyzji w całości lub w części. W takim wypadku i w terminie dwóch miesięcy od tej daty Komisja:

– potwierdza, że przepisy będące przedmiotem powiadomienia mogą stać się obowiązujące

lub

– w uzasadnionej decyzji uzna rozszerzenie przepisów, o którym postanowiło Państwo Członkowskie za nieważne, na podstawie jednego z przypadków określonych w ust. 4 lit. a) i b). W takiej sytuacji decyzję Komisji stosuje się od daty, w której wniosek dotyczący zawieszenia przepisów został przesłany do Państwa Członkowskiego.

4. Komisja uzna rozszerzenie określone w ust. 1 za nieważne:

- a) jeśli uzna, że dane rozszerzenie może zagrażać zasadom wolnego handlu lub zagrożone są cele wymienione w art. 33 Traktatu;
- b) jeśli uzna, że art. 81 ust. 1 Traktatu stosuje się do przepisu, co do którego postanowiono o rozszerzeniu na innych producentów.

5. Na podstawie kontroli ex-post, Komisja może w każdym czasie stwierdzić przypadki nieważności na mocy ust. 4 i uznać dane rozszerzenie za nieważne.
6. Komisja niezwłocznie informuje inne Państwa Członkowskie na każdym etapie procedury określonej w ust. 3-5.
7. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia zgodności z przepisami określonymi w ust. 1. Powiadamiają one niezwłocznie Komisję o takich środkach.
8. W przypadku, gdy ma zastosowanie ust. 1, dane Państwo Członkowskie może zdecydować, czy producenci niebędący członkami organizacji są zobowiązani do zapłaty organizacji równowartości całości lub części opłaty, jaką płacą członkowie-produccenci, w takim zakresie, w jakim opłaty te są przeznaczone na pokrycie kosztów administracyjnych wynikających ze stosowania systemu określonego w ust. 1
9. W przypadku, gdy ma zastosowanie ust. 1, Państwa Członkowskie zapewniają, w miarę potrzeby poprzez agencję organizacji producentów, że wycofają produkty niespełniające wymagań dotyczących obrotu lub te, które nie mogły być sprzedane po cenie co najmniej równej cenie wycofania.
10. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 8

1. W przypadku zastosowania art. 7 ust. 1, Państwo Członkowskie może przyznać rekompensatę producentom niebędącym członkami organizacji i mającym siedzibę we Wspólnocie w odniesieniu do produktów, które:

- zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) nie mogą być wprowadzone do obrotu,
- lub
- zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. b) zostały wycofane z obrotu.

Rekompensatę przyznaje się bez dyskryminacji ze względu na przynależność państwową lub siedzibę podmiotów ją otrzymujących. Nie może ona przekraczać 60% kwoty uzyskanej przez zastosowanie do wycofanych ilości produktu:

- ceny wycofania ustalonej na mocy art. 20 dla produktów wymienionych w załączniku I część A i B
- lub
- ceny sprzedaży ustalonej na mocy art. 22 dla produktów wymienionych w załączniku I część C.

2. Koszty wynikające z przyznania rekompensaty określonej w ust. 1 ponosi dane Państwo Członkowskie.

ROZDZIAŁ 3

PLANOWANIE PRODUKCJI I WPROWADZANIA DO OBROTU

Artykuł 9

1. Na początku roku połowowego każda organizacja producentów opracowuje i przesyła do właściwych władz Państwa Członkowskiego program operacyjny na dany rok połowowy, dla gatunków wymienionych w załącznikach I, IV i V zawierający:

- a) strategię wprowadzenia do obrotu, której będzie przestrzegać organizacja w celu dostosowania ilości i jakości podaży do wymagań rynku;
- b) - plan połowów gatunków wymienionych w załączniku I i IV, w szczególności gatunków objętych kwotami połowowymi w zakresie, w jakim te gatunki reprezentują znaczny udział w wyładunkach dokonywanych przez członków organizacji;
- plan produkcji dotyczący gatunków wymienionych w załączniku V;
- c) specjalne środki zapobiegawcze, mające dostosować podaż gatunków sprawiających zazwyczaj trudności związane z wprowadzaniem do obrotu w czasie roku połowowego;
- d) kary stosowane wobec członków organizacji, którzy naruszają decyzje przyjęte w celu wprowadzania w życie takich planów.

Program operacyjny może być rewidowany w przypadku wystąpienia nieprzewidzianych okoliczności w trakcie roku połowowego, a rewizję podaje się do wiadomości właściwym władzom Państwa Członkowskiego.

Nowo uznana organizacja producentów nie jest zobowiązana do ustalenia programu operacyjnego podczas pierwszego roku po udzieleniu uznania.

2. Programy operacyjne i wszystkie ich rewizje podlegają zatwierdzeniu właściwych władz Państwa Członkowskiego.

3. Bez uszczerbku dla przepisów art. 6 ust. 1 lit. b), Państwa Członkowskie przeprowadzają stosowne kontrole w celu zapewnienia, że każda organizacja producentów wypełnia zobowiązania określone w ust. 1 i stosują następujące kary w razie stwierdzenia, że te zobowiązania nie są wypełniane:

- a) w przypadku, gdy organizacja producentów nie przygotowała programu operacyjnego na rok połowowy zgodnie z ust. 1, nie otrzyma na dany rok połowowy żadnej pomocy finansowej przyznawanej na działania interwencyjne wykonywane na mocy tytułu IV;
- b) w przypadku, gdy organizacja producentów nie wprowadziła w życie środków przewidzianych w jej programie operacyjnym, wtedy na dany rok połowowy:

- w przypadku nie wprowadzenia środków po raz pierwszy, zostanie przyznane tylko 75% pomocy finansowej na działania interwencyjne wykonywane na mocy tytułu IV,
- w drugim stwierdzonym przypadku zostanie przyznane tylko 50% wspomnianej powyżej pomocy finansowej oraz
- w dalszych przypadkach nie zostanie przyznana żadna pomoc finansowa.

Kar wymienionych w lit. a) i b) nie stosuje się przed dniem 1 stycznia 2002 r.

4. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o przypadkach, w których został zastosowany ust. 3 lit. a) lub b).

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 10

1. Bez uszczerbku dla pomocy, która może zostać przyznana w celu zachęcenia do tworzenia i ułatwiania działania organizacjom producentów na mocy art. 15 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2792/1999, Państwa Członkowskie mogą przyznać organizacjom producentów rekompensatę na czas określony w celu skompensowania kosztów wynikających z obowiązków nałożonych na nie na mocy art. 9.

Organizacje producentów uznane przed dniem 1 stycznia 2001 r. mogą otrzymywać takie rekompensaty przez okres 5 lat od tej daty.

Organizacje producentów uznane później mogą otrzymywać takie rekompensaty przez okres 5 lat następujących po roku, w którym zostały uznane.

2. Rekompensata określona w ust. 1 składa się z następujących elementów:

- a) dla gatunków wymienionych w załączniku I i IV, kwoty proporcjonalnej do liczby statków członków tej organizacji, obliczanej degresywnie zgodnie z metodą określoną w załączniku VIIA i zryczałtowanej kwoty 500 EUR na gatunki objęte art. 9 ust. 1 lit. b) tiret pierwsze, łącznie do 10 gatunków;
- b) dla gatunków wymienionych w załączniku V, kwoty proporcjonalnej do stopnia reprezentatywności organizacji producentów, obliczanej zgodnie z metodą określoną w załączniku VIIB. Poziom reprezentatywności zostanie obliczony stosownie do procentowego udziału produkcji zbytej przez organizacje producentów na obszarze produkcji, który jest uznany za wystarczająco duży przez dane Państwo Członkowskie, na podstawie kryteriów ustalonych w celu udzielenia uznania przez Państwo Członkowskie.

3. Państwa Członkowskie wypłacają rekompensatę organizacjom producentów w ciągu czterech miesięcy od zakończenia roku, w odniesieniu do którego została przyznana, jedynie wtedy, jeśli właściwe władze sprawdziły, że otrzymujące ją organizacje wypełniły obowiązki nałożone na nie na mocy art. 9.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 11

Państwa Członkowskie mogą przyznać dodatkową pomoc organizacjom producentów, które w ramach programów operacyjnych wymienionych w art. 9 ust. 1 opracowały środki dotyczące poprawy organizacji i wprowadzania do obrotu ryb, jak również opracowały środki pozwalające na lepsze zrównoważenie podaży i popytu, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2792/1999, w szczególności jego art. 14 i 15.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie mogą udzielić specjalnego uznania organizacjom producentów w rozumieniu art. 5 ust. 1, które wprowadzają do obrotu produkty objęte wspólnymi normami handlowymi określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 2406/96¹³ lub produkty akwakultury, gdy przedłożyły plan poprawy jakości tych produktów, który został zatwierdzony przez właściwe władze krajowe.

2. Podstawowym celem planów określonych w ust. 1 jest objęcie wszystkich etapów produkcji i wprowadzania do obrotu. Takie plany obejmują w szczególności:

- istotną poprawę jakości produktów składowanych na pokładzie statków bądź podczas hodowli,
- optymalne utrzymanie jakości odpowiednio podczas: połowu, wyładunku, wyciągania, transportu, obchodzenia się z produktami oraz wprowadzania ich do obrotu,
- stosowanie odpowiednich technik i know-how dla osiągnięcia powyższych celów,
- opis planowanych środków, łącznie z badaniami przygotowawczymi, szkoleniami i inwestycjami.

3. Państwa Członkowskie przesyłają Komisji plany przedłożone im przez organizacje producentów. Takie plany nie mogą być zatwierdzone przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, dopóki nie zostaną przesłane do Komisji i przed upływem kolejnego okresu 60 dni, w ciągu którego Komisja może zażądać wprowadzenia zmian bądź odrzucić plan.

4. Szczególne uznanie udzielone organizacjom producentów na podstawie niniejszego artykułu stanowi warunek przyznania pomocy finansowej przewidzianej na mocy art. 15 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2792/1999.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

¹³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2406/96 z dnia 26 listopada 1996 r. ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa (Dz.U. L 334 z 23.12.1996, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 323/97 (Dz.U. L 52 z 22.2.1997, str. 8).

TYTUŁ III

MIĘDZYBRANŻOWE ORGANIZACJE I POROZUMIENIA

ROZDZIAŁ 1

WARUNKI UDZIELANIA ORAZ COFANIA UZNANIA ORGANIZACJOM MIĘDZYBRANŻOWYM

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie mogą uznać za organizacje międzybranżowe, w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, wszystkie osoby prawne mające siedzibę na ich terytorium, które złożą właściwy wniosek i składają się z reprezentantów działalności związanych z produkcją i/lub handlem i/lub przetwórstwem produktów określonych w art. 1 pod warunkiem, że:

- a) zostały ustanowione z inicjatywy wszystkich lub niektórych organizacji lub związków, które się na nie składają;
- b) reprezentują znaczącą część produkcji oraz handlu i/lub przetwórstwa produktów rybołówstwa oraz produktów przetworzonych z produktów rybołówstwa w danym regionie lub regionach oraz w przypadkach dotyczących więcej niż jednego regionu, mogą udowodnić minimalny poziom reprezentatywności w każdym regionie dla każdej z branż, które obejmują;
- c) nie są same zaangażowane w działania odnoszące się do produkcji, przetwórstwa bądź wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i produktów przetworzonych z produktów rybołówstwa;
- d) wykonują dwa bądź więcej z następujących środków w jednym bądź większej liczbie regionów Wspólnoty pod warunkiem, że występuje zgodność z regułami wspólnotowymi, szczególnie w zakresie konkurencji, uwzględniania interesów konsumentów i pod warunkiem, że nie ograniczają właściwego działania organizacji rynku:
 - pogłębianie wiedzy oraz przejrzystości zagadnień związanych z produkcją i obrotem,
 - wspieranie lepszej koordynacji sposobów wprowadzania produktów rybołówstwa do obrotu, w szczególności za pomocą analiz i badań rynku,
 - badanie i rozwijanie technik wspomagających optymalizację funkcjonowania rynku, łącznie z informacjami i komunikatami technologicznymi,
 - sporządzanie standardowych umów zgodnych z regułami wspólnotowymi,
 - dostarczanie informacji i przeprowadzanie badań niezbędnych do skierowania produkcji w stronę produktów bardziej odpowiadających wymaganiom rynku oraz gustom i oczekiwaniom konsumentów, w szczególności w odniesieniu do jakości produktu oraz metod eksploatacji, które przyczynią się do trwałości zasobów,

- rozwijanie metod i instrumentów oraz organizowanie szkoleń w celu podniesienia jakości produktu,
- wykorzystywanie możliwości i ochrona nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych,
- ustanawianie przepisów dotyczących połowów oraz wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa, które są bardziej rygorystyczne niż reguły wspólnotowe i przepisy krajowe,
- pełniejsze wykorzystanie potencjału produkcji rybołówstwa,
- promowanie produktów rybołówstwa.

2. Przed udzieleniem uznania Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o organizacjach międzybranżowych, które złożyły wniosek o uznanie, dostarczając wszystkich istotnych informacji o ich reprezentantach i ich różnorodnych działaniach, wraz z wszystkimi innymi informacjami niezbędnymi do dokonania oceny.

Komisja może sprzeciwić się udzieleniu uznania w terminie dwóch miesięcy od chwili uzyskania powiadomienia.

3. Państwa Członkowskie:

- a) podejmują decyzje w sprawie udzielenia uznania w terminie trzech miesięcy od złożenia wniosku ze wszystkimi dokumentami towarzyszącymi;
- b) przeprowadzają regularne kontrole w celu stwierdzenia, czy organizacje międzybranżowe działają zgodnie z zasadami i warunkami udzielonego uznania;
- c) wycofują uznanie, jeśli:
 - (i) zasady i warunki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu nie są przestrzegane;
 - (ii) organizacja międzybranżowa naruszy którykolwiek z zakazów określonych w art. 14, bądź naruszy właściwe funkcjonowanie organizacji rynku, bez uszczerbku dla stosowania innych kar przewidzianych w sposób odmienny na mocy przepisów krajowych;
- d) powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia, odmowy udzielenia oraz cofnięcia uznania w terminie dwóch miesięcy.

4. Komisja sprawdza, czy przestrzegane są przepisy ust. 1 oraz 3 lit. b) poprzez przeprowadzanie kontroli i w wyniku takich kontroli może zażądać od Państwa Członkowskiego wycofania uznania.

5. Uznanie stanowi upoważnienie do wykonywania środków wymienionych w ust. 1 lit. d), zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

6. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* seria „C” wykaz uznanych organizacji międzybranżowych, wskazując obszar lub obszary gospodarcze ich działalności oraz działania, które wykonują w celu realizacji przepisów art. 15. Cofnięcie uznania również zostanie podane do wiadomości publicznej.

7. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności warunki, na których Państwa Członkowskie składają sprawozdania Komisji z działalności organizacji międzybranżowych oraz częstotliwość ich składania, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

ROZDZIAŁ 2

WARUNKI ODNOSZĄCE SIĘ DO POROZUMIEŃ, DECYZJI ORAZ UZGODNIONYCH PRAKTYK ORGANIZACJI MIĘDZYBRANŻOWYCH

Artykuł 14

Nie naruszając przepisów art. 1 rozporządzenia nr 26, art. 81 ust. 1 Traktatu nie stosuje się w odniesieniu do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk uznanych organizacji międzybranżowych, mających na celu wprowadzenie w życie środków określonych w art. 13 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia, i które bez uszczerbku dla środków podjętych przez organizacje międzybranżowe na mocy specjalnych przepisów prawa wspólnotowego:

- a) nie pociągają za sobą obowiązku stosowania cen stałych;
- b) nie prowadzą do podziału rynków we Wspólnocie w jakiegokolwiek formie;
- c) nie stosują wobec partnerów handlowych nierównych warunków do równoważnych transakcji i nie stwarzają im przez to niekorzystnych warunków konkurencji;
- d) nie eliminują konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów;
- e) nie ograniczają konkurencji w jakikolwiek sposób, który nie byłby niezbędny do osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa w ramach wykonywanej działalności międzybranżowej.

ROZDZIAŁ 3

ROZSZERZENIE STOSOWANIA POROZUMIEŃ, DECYZJI ORAZ UZGODNIONYCH PRAKTYK NA PRODUCENTÓW NIEBĘDĄCYCH CZŁONKAMI ORGANIZACJI

Artykuł 15

1. W przypadku, gdy międzybranżowa organizacja działająca w określonym regionie bądź regionach Państwa Członkowskiego jest uważana za reprezentatywną w zakresie produkcji i/lub handlu i/lub przetwórstwa danego produktu, dane Państwo Członkowskie może, na wniosek organizacji, uznać niektóre porozumienia, decyzje oraz uzgodnione praktyki przyjęte w ramach organizacji, za wiążące na czas określony dla innych podmiotów gospodarczych

działających na rynku w danym regionie lub regionach, niezależnie od tego, czy są to osoby indywidualne czy grupy, które nie należą do tej organizacji.

2. Organizację międzybranżową uważa się za reprezentatywną w rozumieniu ust. 1 w przypadku, gdy obejmuje co najmniej dwie trzecie produkcji i/lub handlu i/lub przetwórstwa danego produktu lub produktów w danym regionie bądź regionach Państwa Członkowskiego. W przypadku, gdy zastosowanie rozszerzenia przepisów organizacji na inne podmioty gospodarcze obejmowałoby więcej niż jeden region, organizacja międzybranżowa musi wykazać swą reprezentatywność w każdej z branż, w której działa, w każdym danym regionie.

3. Przepisy, w odniesieniu do których można wnioskować o ich rozszerzenie na inne podmioty gospodarcze:

a) muszą dotyczyć:

- informacji na temat produkcji i obrotu,
- bardziej rygorystycznych przepisów dotyczących produkcji niż przepisy ustanowione we Wspólnocie lub przepisy krajowe,
- opracowywania standardowych umów zgodnych z regułami wspólnotowymi,
- zasad dotyczących wprowadzania do obrotu;

b) muszą obowiązywać co najmniej od roku;

c) mogą być wiążące przez okres nie dłuższy niż trzy lata gospodarcze;

d) nie mogą powodować szkody innym podmiotom gospodarczym mającym siedzibę w innych regionach Państwa Członkowskiego lub innych Państwach Członkowskich.

Artykuł 16

1. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o przepisach, które postanowiły uczynić obowiązującymi dla wszystkich podmiotów gospodarczych w jednym lub wielu określonych regionach na podstawie art. 15 ust. 1. Komisja decyduje, że Państwo Członkowskie nie jest uprawnione do rozszerzania tych przepisów, jeżeli:

a) uzna, że dane rozszerzenie zagrozi zasadom wolnego handlu lub celom określonym w art. 33 Traktatu; lub

b) uzna, że dane porozumienie, decyzja lub uzgodniona praktyka, które postanowiono rozszerzyć na innych producentów są sprzeczne z przepisami art. 81 ust. 1 Traktatu; lub

c) uzna, że nie są przestrzegane przepisy art. 15 niniejszego rozporządzenia.

Przepisy nie mogą zostać uznane za obowiązujące przed upływem dwóch miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia przez Komisję, lub zanim Komisja nie wskaże w tym terminie, że nie ma żadnych zastrzeżeń, co do wymienionych przepisów.

2. Jeśli w wyniku kontroli ex-post Komisja nie będzie miała pewności, co do ważności rozszerzenia w związku z okolicznościami określonymi w ust. 1 lit. a), b) lub c), zażąda od danego Państwa Członkowskiego zawieszenia stosowania decyzji w całości lub w części. W takim wypadku i w terminie dwóch miesięcy od tej daty Komisja:

- zezwoli na zniesienie zawieszenia,

lub

- w uzasadnionej decyzji stwierdzi rozszerzenie przepisów, o którym zadecydowało Państwo Członkowskie, za nieważne na podstawie jednego z warunków wspomnianych powyżej. W takim wypadku decyzję Komisji stosuje się od daty, w której żądanie zawieszenia tych przepisów zostało przesłane do Państwa Członkowskiego.

3. Komisja informuje Komitet przewidziany w art. 38 ust. 1 na każdym etapie o każdej decyzji związanej z rozszerzeniem porozumień międzybranżowych na mocy ust. 1, oraz każdym zawieszeniu lub uchyleniu istniejących przepisów na mocy ust. 2.

4. Gdy przepisy dotyczące jednego lub większej ilości produktów są rozszerzone i uznana organizacja międzybranżowa wykonuje jeden bądź więcej rodzajów działalności określonych w art. 15 ust. 3 lit. a), oraz leży to w ogólnym interesie gospodarczym tych podmiotów gospodarczych, których działania związane są z jednym bądź większą liczbą danych produktów, Państwo Członkowskie, które udzieliło organizacji uznania, może zadecydować, że osoby indywidualne lub grupy niebędące członkami tej organizacji, lecz odnoszące korzyści z jej działania, płacą na rzecz organizacji równowartość całości lub części składek wnoszonych przez członków organizacji w takim zakresie, w jakim takie opłaty mają pokrywać koszty powstałe bezpośrednio w wyniku wykonywania danych działań.

TYTUŁ IV

CENY I INTERWENCJA

ROZDZIAŁ 1

CENY

Artykuł 17

Przepisy ogólne

1. W odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1, organizacje producentów mogą ustalić cenę wycofania, poniżej której nie będą sprzedawać produktów dostarczonych przez ich członków.

W takim przypadku, w odniesieniu do ilości wycofanych z obrotu, organizacje producentów:

- przyznają członkom rekompensaty odnośnie do produktów wymienionych w załączniku I część A i B oraz w załączniku IV, które odpowiadają normom przyjętym zgodnie z art. 2,

- mogą przyznać członkom rekompensaty w odniesieniu do innych produktów określonych w art. 1.

Dla każdego produktu wymienionego w art. 1, najwyższy dopuszczalny poziom ceny wycofania może zostać ustalony zgodnie z ust. 5.

2. Sposób rozdysponowania produktów wycofanych z obrotu jest ustalany przez organizację producentów w taki sposób, aby nie kolidowało to z normalnym wprowadzaniem do obrotu danych produktów.

3. W celu sfinansowania środków związanych z wycofywaniem, organizacja producentów tworzy fundusz interwencyjny zasilany wpłatami określanymi na podstawie ilości produktu oferowanego do sprzedaży lub, alternatywnie, stosuje system wyrównawczy.

4. Organizacje producentów dostarczają następujące informacje władzom krajowym, które przekazują je Komisji:

- wykaz produktów, w odniesieniu do których zamierzają uruchomić system opisany w ust. 1,
- okres, w ciągu którego będą miały zastosowanie ceny wycofania,
- proponowany i zastosowany poziom cen wycofania.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 18

Cena orientacyjna

1. Przed rozpoczęciem roku połowowego ustalana jest cena orientacyjna każdego produktu wymienionego w załączniku I oraz każdego produktu lub grupy produktów wymienionych w załączniku II.

Ceny te są ważne w całej Wspólnocie i są ustalane na każdy rok połowowy lub na każdy z okresów, na które podzielono rok połowowy.

2. Cena orientacyjna opiera się na:

- średnich cenach odnotowanych dla znaczącej części produkcji Wspólnoty na rynkach hurtowych lub w portach podczas trzech lat połowowych bezpośrednio poprzedzających rok, na który ustalana jest cena,
- uwzględnianiu tendencji w produkcji i w zakresie popytu.

Przy ustalaniu ceny należy również uwzględnić potrzeby:

- ustabilizowania cen rynkowych i unikania tworzenia nadwyżek we Wspólnocie,

- udzielania wsparcia dla dochodów producentów,
- uwzględniania interesów konsumentów.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, wyznacza ceny orientacyjne określone w ust. 1.

Artykuł 19

Informacja cenowa

1. Podczas całego okresu stosowania ceny orientacyjnej, Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o cenach produktów określonych w art. 18 ust. 1, odnotowanych na rynkach hurtowych lub w portach.
2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 20

Wspólnotowe ceny wycofania

1. Dla każdego z produktów wymienionych w załączniku I część A i B, wspólnotowa cena wycofania jest ustalana na podstawie świeżości, wielkości lub wagi oraz prezentacji produktu, poprzez zastosowanie wskaźnika przeliczeniowego w odniesieniu do ceny orientacyjnej, ustanowionej na mocy art. 18. Wspólnotowa cena wycofania nie może w żadnym przypadku przekroczyć 90% ceny orientacyjnej.
2. Celem zapewnienia producentom dostępu do rynków na zadawalających warunkach, w strefach wyładunku, które są położone daleko od głównych ośrodków konsumpcji Wspólnoty, ceny określone w ust. 1 mogą być wyliczone z zastosowaniem wskaźnika dostosowania.
3. Procedury stosowania niniejszego artykułu, w szczególności ustalanie wielkości procentowej ceny orientacyjnej służącej jako element kalkulowania wspólnotowych cen wycofania oraz wyznaczanie stref wyładunkowych określonych w ust. 2, jak również ustalanie cen, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

ROZDZIAŁ 2

INTERWENCJA

Artykuł 21

Rekompensata finansowa za wycofanie

1. Państwa Członkowskie udzielają finansowej rekompensaty organizacjom producentów, które wycofują produkty z obrotu na mocy art. 17 w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku I część A i B pod warunkiem, że:

- a) cena wycofania zastosowana przez te organizacje jest wspólnotową ceną wycofania ustaloną zgodnie z art. 20, jednakże w celu uwzględnienia w szczególności sezonowych fluktuacji cen rynkowych, dozwolony jest margines tolerancji sięgający 10% poniżej i powyżej tej ceny;
- b) produkty wycofane odpowiadają normom handlowym przyjętym na mocy art. 2 i są odpowiedniej jakości, aby zostały zdefiniowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 2 ust. 3;
- c) cena wycofania określona w lit. a) jest stosowana przez cały rok połowowy w odniesieniu do każdej danej kategorii produktu; jednakże od organizacji producentów, która stosuje zakaz połowu lub sprzedaży niektórych kategorii produktów, jako jeden ze środków określonych w art. 5 ust. 1, nie wymaga się stosowania wspólnotowej ceny wycofania odnośnie do tych kategorii produktów.

2. Rekompensata finansowa jest przyznawana w przypadku, gdy wycofane z obrotu produkty zostaną rozdysponowane na inne cele niż spożycie przez ludzi lub w taki sposób, że nie będzie to kolidowało z normalnym wprowadzaniem do obrotu innych produktów.

3. W odniesieniu do produktów określonych w ust. 1:

a) rekompensata finansowa jest równa:

- (i) 85% ceny wycofania zastosowanej przez daną organizację producentów do wycofanych ilości nieprzekraczających 4% rocznej ilości danego produktu wystawianego każdego roku na sprzedaż;
- (ii) na rok połowowy 2003, 55% ceny wycofania zastosowanej przez daną organizację producentów do wycofanych ilości przekraczających 4%, ale nieprzekraczających 10% w odniesieniu do gatunków pelagicznych i odpowiednio 8% do innych gatunków, rocznej ilości danego produktu wystawianego każdego roku na sprzedaż; na lata połowowe 2001 i 2002 wielkości te wynoszą odpowiednio 75% i 65%;

b) nie przyznaje się żadnej rekompensaty finansowej w zakresie wycofanych ilości przekraczających 10% w odniesieniu do gatunków pelagicznych i 8% do innych gatunków, ilości wystawionych na sprzedaż przez każdą organizację producentów.

4. Do celów obliczenia kwoty rekompensaty finansowej przyznawanej organizacji producentów bierze się pod uwagę produkcję wszystkich członków organizacji, łącznie z ilościami wycofanymi z obrotu przez inną organizację na mocy art. 7.

5. Rekompensatę finansową zmniejsza się o wartość, ustaloną jako kwotę standardową, produktów przeznaczonych na inne cele niż spożycie przez ludzi lub o przychód netto z rozdysponowania produktów w celu spożycia przez ludzi zgodnie z ust. 2. Powyższą wartość ustala się na początku roku połowowego. Jednakże, jeśli zostaną odnotowane znaczące i długotrwałe zmiany cen na rynku Wspólnoty, wartość ta jest dostosowywana.

6. Gdy organizacja producentów dokona wycofania określonego w ust. 1, za ilości wycofane z obrotu przyzna swoim członkom rekompensatę, co najmniej równą sumie

rekompensaty finansowej obliczanej zgodnie z ust. 3 lit. a) i dodatkowej kwoty równej 10% ceny wycofania, stosowanej przez tę organizację.

Jednakże organizacja producentów może, w ramach systemu kar wewnętrznych, przyznać swoim członkom niższą rekompensatę, niż przewidziana w poprzednim akapicie pod warunkiem, że różnica zostanie przekazana do funduszu rezerwowego, przeznaczonego wyłącznie na dalsze działania interwencyjne.

7. W przypadku wystąpienia poważnych zakłóceń na rynku, Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2, może podjąć środki w celu dostosowania przepisów ust. 3. Przyjęte środki obowiązują nie dłużej niż sześć miesięcy.

8. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 22

Wspólnotowe ceny sprzedaży

Dla każdego z produktów wymienionych w załączniku I część C, wspólnotowa cena sprzedaży jest ustalana na tych samych zasadach, jakie ustanowiono w art. 20 dla ustalania ceny wycofania.

Artykuł 23

Pomoc na okres przejściowy

1. Do pomocy na okres przejściowy zostaną zakwalifikowane:

- (i) produkty wymienione w załączniku I część A i B, wycofane z obrotu po cenie wycofania określonej w art. 20;
- (ii) produkty wymienione w załączniku I część C, które zostały wystawione do sprzedaży, ale w odniesieniu do których stwierdzono, że przy wspólnotowej cenie sprzedaży ustalonej zgodnie z art. 22 nie znaleziono na nie nabywcę.

Dozwolony jest margines tolerancji sięgający 10% poniżej i powyżej tych cen, który można wziąć pod uwagę w szczególności w związku z sezonowymi fluktuacjami cen rynkowych.

2. Tylko takie ilości są uznawane za kwalifikujące się do pomocy na okres przejściowy, które:

- a) zostały dostarczone przez producenta-członka organizacji;
- b) spełniają pewne wymagania w zakresie jakości, wielkości i prezentacji;
- c) są przetworzone w celu ich utrwalenia i składowane, albo konserwowane zgodnie z warunkami i przez okres, który zostanie ustalony.

3. W odniesieniu do każdego danego produktu pomoc może zostać przyznana tylko dla ilości odpowiadających 18% ilości danych produktów wystawianych co roku na sprzedaż, pomniejszonych o procent ilości określony powyżej, w odniesieniu do którego wypłacono rekompensatę finansową na mocy art. 21.

Kwota tej pomocy nie może przekraczać kwoty kosztów technicznych i finansowych związanych z czynnościami, które są niezbędne do utrwalania i składowania.

4. Metody przetwarzania określone w niniejszym artykule stanowią:

- a) - zamrażanie,
 - solenie,
 - suszenie,
 - marynowanieoraz, gdzie jest to stosowne,
 - gotowanie i pasteryzacja;
- b) filetowanie lub porcjowanie oraz w miarę potrzeb odgławianie, jeśli towarzyszy im jeden z procesów wymienionych w lit. a).

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 24

Niezależne wycofanie i prolongowanie przez organizacje producentów

1. W odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku IV, Państwa Członkowskie udzielają zryczałtowanej pomocy organizacjom producentów, które stosują interwencję zgodnie z art. 17 pod warunkiem, że:

- a) takie organizacje określą cenę wycofania, zwaną dalej „autonomiczną ceną wycofania”, przed rozpoczęciem roku połowowego; organizacje producentów muszą stosować taką cenę przez cały rok połowowy; dopuszcza się 10% tolerancji sięgającej poniżej i powyżej tej ceny; jednakże cena nie może przekraczać 80% wyliczonej ceny średniej odnotowanej dla kategorii danego produktu, z okresu ostatnich trzech lat połowowych na obszarze działania danych organizacji producentów;
- b) wycofane produkty odpowiadają normom handlowym przyjętym na mocy art. 2 i są odpowiedniej jakości, aby zostały zdefiniowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 2 ust. 3;
- c) udzielona stowarzyszonym producentom rekompensata w odniesieniu do produktów wycofanych z obrotu równa się autonomicznej cenie wycofania zastosowanej przez organizacje producentów.

2. Zryczałtowana pomoc jest udzielana w odniesieniu do ilości wycofanych z obrotu, które były wystawione na sprzedaż zgodnie z art. 5 ust. 1 i zostały zbyte w sposób nienaruszający normalnego rozdysponowania produkcji.

3. Kwota zryczałtowanej pomocy stanowi 75% niezależnej ceny wycofania stosowanej podczas bieżącego roku połowowego, z tym że kwota ta jest pomniejszana o wartość ustaloną jako kwota standardowa produktu rozdysponowanego w sposób określony w ust. 2.

4. Zryczałtowana pomoc jest również przyznawana w odniesieniu do ilości wycofanych z obrotu, które są albo przetworzone w celu ich utrwalenia i składowane, albo konserwowane zgodnie z warunkami i na okres, który zostanie ustalony. W tych przypadkach kwota zryczałtowanej pomocy nie może przekraczać kwoty kosztów technicznych i finansowych związanych z czynnościami, które są istotne dla procesu utrwalenia i składowania.

5. Ilości produktów kwalifikujących się do zryczałtowanej pomocy zgodnie z ust. 2, nie mogą przekraczać 5% rocznych ilości danych produktów wystawionych na sprzedaż zgodnie z art. 5 ust. 1.

Ilości produktów kwalifikujących się do zryczałtowanej pomocy na mocy ust. 2 i 4, nie mogą łącznie przekraczać 10% rocznych ilości określonych w akapicie pierwszym.

6. Zainteresowane Państwa Członkowskie wprowadzają uzgodnienia w zakresie kontroli zapewniające, że produkty, w odniesieniu do których przysługuje zryczałtowana pomoc, faktycznie kwalifikowały się do otrzymania takiej pomocy.

Do celów tych uzgodnień w zakresie kontroli, beneficjenci zryczałtowanej pomocy prowadzą ewidencję zapasów spełniającą kryteria, które zostaną ustalone. Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji, w odstępach czasu, które zostaną ustanowione, tabelę zawierającą średnie ceny produktu i kategorii odnotowane na rynkach hurtowych lub w portach.

7. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, decyduje o włączeniu gatunków objętych niniejszym artykułem do wykazu produktów wymienionych w załączniku I część A, w zależności od zbliżania się do siebie cen tych gatunków.

8. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 25

Pomoc w odniesieniu do prywatnego składowania

1. Wspólnotowa cena sprzedaży jest ustalana przed rozpoczęciem roku połowowego dla każdego z produktów określonych w załączniku II, na poziomie co najmniej równym 70% oraz nieprzekraczającym 90% ceny orientacyjnej określonej w art. 18 ust. 1.

2. Pomoc w odniesieniu do prywatnego składowania może być przyznawana organizacjom producentów, które przez cały dany rok połowowy:

a) stosują przepisy art. 5 ust. 1 do produkcji i wprowadzania do obrotu danych produktów;

b) stosują cenę sprzedaży określoną w ust. 1, przy czym dozwolony jest margines tolerancji sięgający 10% poniżej i powyżej tej ceny w celu uwzględnienia w szczególności sezonowych fluktuacji cen rynkowych.

3. Pomoc w odniesieniu do prywatnego składowania może zostać przyznana odnośnie do produktów wymienionych w załączniku II, które zostały wystawione do sprzedaży, ale w odniesieniu do których stwierdzono, że przy wspólnotowej cenie sprzedaży ustalonej zgodnie z ust. 1 nie znaleziono na nie nabywcy.

4. Przy udzielaniu pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania stosuje się następujące ograniczenia:

a) produkty muszą być złowione, zamrożone na pokładzie statku i wyładowane na ląd we Wspólnocie przez członka organizacji producentów;

b) produkty muszą być składowane przez minimalny okres i ponownie umieszczane na rynku wspólnotowym;

do maksymalnie 15% rocznej ilości danych produktów wystawionych do sprzedaży przez organizację producentów.

5. Kwota pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania nie może przekraczać sumy kosztów technicznych i odsetek za maksymalny okres trzech miesięcy. Kwota będzie ustalana degresywnie każdego miesiąca.

6. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, łącznie z ustalaniem ceny sprzedaży określonej w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

ROZDZIAŁ 3

TUŃCZYK PRZEZNACZONY DO PRZETWORZENIA

Artykuł 26

Wspólnotowa cena producenta

1. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, ustala wspólnotową cenę producenta przed rozpoczęciem każdego roku połowowego, każdego z produktów wymienionych w załączniku III. Ceny ustala się zgodnie z art. 18 ust. 2 tiret pierwsze i drugie.

Przy ustalaniu ceny, należy również wziąć pod uwagę potrzebę:

- rozważenia warunków podaży w zakresie wspólnotowego przemysłu przetwórczego,
- udzielania wsparcia dla dochodów producentów,
- unikania tworzenia się nadwyżek we Wspólnocie.

Ceny te obowiązują w całej Wspólnocie i są ustalane na każdy rok połowowy.

2. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o cenach średnich odnotowanych na rynkach hurtowych lub w portach produktów pochodzenia wspólnotowego, jak określono w ust. 1, które posiadają określone cechy handlowe.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności ustalenie wskaźników przeliczeniowych dla różnych gatunków, wielkości i prezentacji tuńczyka, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 27

Dodatek dla organizacji producentów

1. Organizacjom producentów może zostać przyznany dodatek w odniesieniu do ilości produktów wymienionych w załączniku III, złowionych przez członków organizacji, a następnie sprzedanych i dostarczonych do zakładów przetwórczych mających siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty i przeznaczonych do przemysłowego przetworzenia produktów objętych kodem CN 1604. Dodatek jest udzielany, jeśli na dany kwartał kalendarzowy:

- cena średnia sprzedaży odnotowana na rynku Wspólnoty,

oraz

- cena importowa określona w art. 29 ust. 3 lit. d),

są w obu przypadkach niższe niż próg uruchomienia równy 87% wspólnotowej ceny producenta na dany produkt.

Państwa Członkowskie przygotowują lub aktualizują wykaz zakładów przetwórczych określonych w niniejszym ustępie i powiadamiają o nim Komisję przed początkiem każdego roku połowowego.

2. Kwota dodatku nie może w żadnym wypadku przekraczać:

- różnicy między progiem uruchomienia a średnią ceną sprzedaży danego produktu na rynku wspólnotowym, albo

- zryczałtowanej kwoty równej 12% tego progu.

3. Maksymalna łączna ilość każdego z produktów kwalifikującego się do uzyskania dodatku jest ograniczona do ilości równej średniej ilości sprzedawanych i dostarczanych produktów, na warunkach określonych w ust. 1, podczas analogicznego kwartału w trzech latach połowowych poprzedzających kwartał, za który wypłacany jest dodatek.

4. Kwota dodatku wypłacanego każdej organizacji producentów jest równa:

- pułapowi ustanowionemu w ust. 2 w odniesieniu do ilości danego produktu, które zostały rozdysponowane zgodnie z ust. 1 i nie przekraczają średnich ilości sprzedanych

lub dostarczonych na takich samych warunkach przez członków organizacji, podczas analogicznego kwartału w trzech latach poprzedzających kwartał, za który wypłacany jest dodatek,

- 50% pułapu ustanowionego w ust. 2 dla ilości danego produktu, które przekraczają ilości określone w tiret pierwszym i są równe nadwyżce ilości wynikających z rozdzielenia między organizacje producentów ilości kwalifikujących się do dodatku na mocy ust. 3.

Rozdzielenie to jest dokonywane proporcjonalnie między danymi organizacjami producentów na podstawie ich odpowiedniej średniej produkcji w równoważnym kwartale w trzech latach połowowych poprzedzających kwartał roku, za który wypłacany jest dodatek.

5. Organizacje producentów rozdziałają przyznany dodatek proporcjonalnie między swoich członków na podstawie ilości przez nich wyprodukowanych oraz sprzedanych i dostarczonych zgodnie z ust. 1.

6. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności kwotę dodatku i warunki jego przyznawania, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

TYTUŁ V

HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

ROZDZIAŁ 1

UZGODNIENIA CELNE

Artykuł 28

1. W celu zapewnienia odpowiedniej podaży na rynku Wspólnoty surowców przeznaczonych dla przemysłu przetwórczego, cła taryfowe na niektóre produkty są autonomicznie zawieszane w całości lub w części na czas nieokreślony zgodnie z załącznikiem VI do niniejszego rozporządzenia.

2. Aby zapobiec sytuacji, w której uzgodnienia dotyczące zawieszenia określonego w ust. 1 zagrażałyby środkom stabilizacyjnym, określonym w art. 20, 21, 22, 23, 25 i 26, kwalifikację do takiego zawieszenia przyznaje się w momencie przywozu danych produktów, pod warunkiem zgodności z ceną przewidzianą na mocy art. 29.

3. Gdyby kiedykolwiek wystąpiły poważne zakłócenia na rynku pomimo zastosowania ceny referencyjnej określonej w ust. 2, Rada stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, zawiesi stosowanie środków określonych w ust. 1.

ROZDZIAŁ 2

CENY REFERENCYJNE

Artykuł 29

1. Ceny referencyjne obowiązujące we Wspólnocie mogą być ustalane co roku według kategorii produktu, w odniesieniu do produktów określonych w art. 1, które podlegają:

- a) uzgodnieniom związanym ze zmniejszeniem lub zawieszeniem cła, przy czym przepisy obowiązujące w WTO przewidują zgodność z ceną referencyjną,
- b) jednemu ze środków określonych w art. 28 ust. 1,

lub
- c) uzgodnieniom innym niż określone w lit. a) lub b), które zakładają zgodność z ceną referencyjną i są zgodne z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty.

2. Jeśli zadeklarowana wartość celna danego produktu przywożonego z państwa trzeciego, w ramach jednego ze środków określonych w ust. 1, jest niższa od ceny referencyjnej, dane ilości nie kwalifikują się do objęcia danymi uzgodnieniami celnymi.

Państwa Członkowskie bezzwłocznie powiadamiają Komisję o przypadkach stosowania środków przewidzianych w niniejszym ustępie.

3. Ceny referencyjne przyjęte:

- a) dla produktów wymienionych w załączniku I część A i B, są równe cenie wycofania, ustalonej zgodnie z art. 20 ust. 1;
- b) dla produktów wymienionych w załączniku I część C, są równe wspólnotowej cenie sprzedaży ustalonej zgodnie z art. 22;
- c) dla produktów wymienionych w załączniku II, są równe wspólnotowej cenie sprzedaży ustalonej zgodnie z art. 25 ust. 1;
- d) dla innych produktów są określane w szczególności na podstawie wyliczonej średniej wartości celnej odnotowanej na rynkach importowych lub w portach importowych w Państwach Członkowskich, w ciągu trzech ostatnich lat bezpośrednio poprzedzających datę, w której ustalana jest cena referencyjna, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia, aby cena odzwierciedlała sytuację rynkową.

4. Państwa Członkowskie regularnie powiadamiają Komisję o cenach i wielkości przywozu produktów wymienionych w załącznikach I-IV, odnotowanych na ich rynkach bądź w ich portach. Ceny są równe wartości celnej danych produktów.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, łącznie z ustalaniem cen referencyjnych, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

ROZDZIAŁ 3

ŚRODKI OCHRONNE

Artykuł 30

1. Jeżeli we Wspólnocie na rynku jednego lub kilku produktów wymienionych w art. 1, w następstwie przywozu lub wywozu wystąpią poważne zakłócenia mogące zagrozić celom określonym w art. 33 Traktatu, bądź zaistnieje ryzyko ich wystąpienia, możliwe jest podjęcie odpowiednich środków w handlu z państwami trzecimi, aż do ustąpienia zakłóceń lub ryzyka ich wystąpienia.

2. Środki przewidziane w ust. 1 są stosowane i wykonane zgodnie z procedurami art. 16 rozporządzenia (WE) nr 3285/94¹⁴.

TYTUŁ VI

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 31

W przypadku, gdy na rynku Wspólnoty odnotowany zostanie wzrost cen oraz problemy z podażą dotyczące jednego bądź większej ilości produktów określonych w art. 1, oraz wystąpi zagrożenie dla osiągnięcia niektórych celów określonych w art. 33 Traktatu poprzez utrzymywanie się takiej sytuacji, Rada stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, podejmuje niezbędne środki aby zaradzić zaistniałej sytuacji.

Artykuł 32

Nie naruszając wszelkich odmiennych przepisów przyjętych na mocy art. 36 i 37 Traktatu, do produkcji i handlu produktami określonymi w art. 1 stosuje się art. 87, 88 oraz 89 Traktatu.

Artykuł 33

Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby wszystkie statki rybackie pływające pod banderą jednego z Państw Członkowskich posiadały równy dostęp do portów i urzędzeń dotyczących pierwszego wprowadzenia do obrotu, łącznie z całością towarzyszących urzędzeń i instalacji technicznych.

Artykuł 34

1. Państwa Członkowskie i Komisja przekazują sobie nawzajem informacje niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia. W tym celu ustanawiają niezbędne, sprawnie funkcjonujące systemy komunikowania się i wymiany informacji oraz ponoszą związane z tym koszty.

Część kosztów dotyczących systemów określonych w akapicie pierwszym jest pokrywana z budżetu Wspólnoty.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, łącznie z określeniem wydatków pokrywanych z budżetu Wspólnoty, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

¹⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnotowych reguł przywozu i uchylające rozporządzenie (WE) 518/94 (Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 53). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2315/96 (Dz.U. L 314 z 4.12.1996, str. 1).

Artykuł 35

1. Wydatki wynikające z przyznania pomocy przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu są uważane za związane ze środkami interwencyjnymi w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999.
2. Finansowanie wydatków określonych w ust. 1 jest przyznawane w zależności od produktów z zasobów lub grupy zasobów, wyłącznie do limitu ilości przydzielonych danemu Państwu Członkowskiemu z ogólnej wielkości dopuszczalnych połowów, w odniesieniu do danego zasobu lub grupy zasobów.
3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 36

Państwa Członkowskie przyjmują właściwe środki w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz w celu zapobiegania bądź zaprzestania wszelkich nadużyć. W tym celu:

- przeprowadzają regularne kontrole beneficjentów uzyskujących pomoc finansową,
- jeśli stosownym jest przeprowadzanie niektórych kontroli poprzez pobieranie próbek, zapewniają na podstawie analizy ryzyka, że częstotliwość kontroli oraz metody stosowane na całym ich terytorium są właściwe dla rodzaju kontrolowanego środka, oraz że są odpowiednie ze względu na ilości produktów wprowadzonych do obrotu bądź zatrzymanych z zamiarem wprowadzenia do obrotu.

Artykuł 37

Środki niezbędne do wprowadzenia niniejszego rozporządzenia związane z zagadnieniami określonymi w art. 2-7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 19-21, 23-27, 29, 34 i 35 przyjmuje się zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 38

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet Zarządzający ds. Produktów Rybołówstwa, zwany dalej „Komitetem”.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się przepisy art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi dwa miesiące

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 39

Komitet może rozważać wszelkie inne kwestie, które zostały mu przedstawione przez jego przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 40

Niniejsze rozporządzenie stosuje się z odpowiednim uwzględnieniem celów określonych w art. 33 i 131 Traktatu.

Artykuł 41

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. Komisja prześle do Rady i Parlamentu sprawozdanie oceniające wyniki wykonywania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 42

1. Z mocą od dnia 1 stycznia 2001 r. rozporządzenia (EWG) nr 3759/92, (EWG) nr 105/76 oraz (EWG) nr 1772/82 tracą moc.

2. Odniesienia do rozporządzenia (EWG) nr 3759/92 uważa się za odniesienia do niniejszego rozporządzenia i powinny być odczytywane zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku VIII.

Artykuł 43

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem art. 4, który stosuje się od dnia 1 stycznia 2002 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 1999 r.

W imieniu Rady

K. HEMILÄ

Przewodniczący

ZALĄCZNIK I

Kod CN	Wyszczególnienie
	A. Świeże lub schłodzone produkty z pozycji nr 0302 oraz 0307:
1. 0302 22 00	Gładzica (<i>Pleuronectes platessa</i>)
2. ex 0302 29 90	Zimnica (<i>Limanda limanda</i>)
3. 0302 29 10	Smuklica (<i>Lepidorhombus</i> spp.)
4. ex 0302 29 90	Stornia (<i>Platichthys flesus</i>)
5. 0302 31 10 oraz 0302 31 90	Tuńczyk biały lub Tuńczyk długopłetwy (<i>Thunnus alalunga</i>)
6. ex 0302 40	Śledź z gatunku <i>Clupea harengus</i>
7. 0302 50 10	Dorsz z gatunku <i>Gadus morhua</i>
8. 0302 61 10	Sardynki z gatunku <i>Sardina pilchardus</i>
9. 0302 62 00	Plamiak (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
10. 0302 63 00	Czarniak (<i>Pollachius virens</i>)
11. ex 0302 64	Makrela z gatunku <i>Scomber scombrus</i> i <i>Scomber japonicus</i>
12. 0302 65 20 oraz 0302 65 50	Koleń (<i>Squalus acanthias</i> oraz <i>Scyhorhinus</i> spp.)
13. 0302 69 31 oraz 0302 69 33	Karmazyn (<i>Sebastes</i> spp.)
14. 0302 69 41	Witlinek (<i>Merlangius merlangus</i>)
15. 0302 69 45	Molwa (<i>Molva</i> spp.)
16. 0302 69 55	Sardele (<i>Engraulis</i> spp.)
17. ex 0302 69 68	Morszczuk z gatunku (<i>Merluccius merluccius</i>)
18. 0302 69 81	Żabnica (<i>Lophius</i> spp.)
19. ex 0307 41 10	Mątwy (<i>Sepia officinalis</i> oraz <i>Rossia macrosoma</i>)

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 0306 23 10 ex 0306 23 31 ex 0306 23 39	B. Żywe, świeże lub schłodzone produkty, albo produkty gotowane na parze lub we wrzącej wodzie: Garnele z gatunku <i>Crangon crangon</i> oraz Krewetka północna (<i>Pandalus borealis</i>)
0302 23 00 0306 24 30 0306 29 30	C. Żywe, świeże lub schłodzone produkty, albo produkty gotowane na parze lub we wrzącej wodzie: Sola (<i>Solea</i> spp.) Kieszeniec jadalny (<i>Cancer pagurus</i>) Homarzec (<i>Nephrops norvegicus</i>)

ZAŁĄCZNIK II

Kod CN	Wyszczególnienie
	A. Produkty mrożone z pozycji nr 0303 oraz 0304:
0303 31 10	Halibut niebieski (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
0303 78 11	Morszczuk z rodzaju <i>Merluccius</i>
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
oraz	
0304 20 55	
0304 20 56	
0304 20 58	
0303 79 71	Morlesz (<i>Dentex dentex</i> oraz <i>Pagellus</i> spp.)
0303 79 87	Włócznik (<i>Xiphias gladius</i>)
0304 20 87	
0304 60 65	
	B. Produkty mrożone z pozycji nr 0306:
0306 13 40	Krewetki z rodziny <i>Penaeidae</i>
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
	C. Produkty mrożone z pozycji nr 0307:
1. 0307 49 18	Mątwą z gatunku <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> oraz <i>Sepiola rondeletti</i>
0307 49 01	
2. 0307 49 31	Kalmar (<i>Loligo</i> spp.)
0307 49 33	

Kod CN	Wyszczególnienie
0307 49 35	
oraz	
0307 49 38	
3. 0307 49 51	Kalmar (<i>Ommastrephes sagittatus</i>)
4. 0307 59 10	Ośmiornica (<i>Octopus</i> spp.)
5. 0307 99 11	Kalmary (<i>Illex</i> spp.)

ZAŁĄCZNIK III

Tuńczyk (z rodzaju *Thunnus*), bonito lub bonito paskowany (*Katsuwonus pelamis*) oraz inne gatunki z rodzaju *Euthynnus*, świeże, schłodzone lub mrożone, przeznaczone do przemysłowego przetwarzania produktów objętych pozycją nr 1604 i zaklasyfikowanych do jednego z następujących kodów Nomenklatury Scalonej:

Wyszczególnienie	Kod CN	
	Świeże lub schłodzone	Mrożone
Prezentowane inaczej niż produkty objęte pozycją nr 0304:		
I. Następujące gatunki:		
a) Tuńczyk biały lub długopłetwy (<i>Thunnus alalunga</i>), z wyłączeniem świeżego lub schłodzonego:		
1. O masie większej niż 10 kg każdy ¹		0303 41 11, 0303 41 13 i 0303 41 19
2. O masie nie większej niż 10 kg każdy ¹		0303 41 11, 0303 41 13 i 0303 41 19
b) Tuńczyk żółtopłetwy (<i>Thunnus albacores</i>):		
1. O masie większej niż 10 kg każdy	0302 32 10 ¹	0303 42 12, 0303 42 32 i 0303 42 52
2. O masie nie większej niż 10 kg każdy	0302 32 10 ¹	0303 42 18, 0303 42 38 i 0303 42 58
c) Bonito lub bonito paskowany (<i>Katsuwonus pelamis</i>):	0302 33 10	0303 43 11, 0303 43 13 i 0303 43 19
d) Tuńczyk błękitnopłetwy (<i>Thunnus thynnus</i>), z wyłączeniem świeżego lub schłodzonego		0303 49 21, 0303 49 23 oraz 0303 49 29
e) Pozostałe gatunki z rodzajów <i>Thunnus</i> oraz <i>Euthynnus</i>	0302 39 19 0302 69 21	0303 49 41, 0303 49 43, 0303 49 49, 0303 79 21, 0303 79 23 oraz 0303 79 29

Wyszczególnienie	Kod CN	
	Świeże lub schłodzone	Mrożone
II. Prezentowane w jeden z poniższych sposobów: a) Całe b) Patroszone bez skrzelii c) Inne (np.odgłowione)		

¹ Odniesienie do masy stosuje się do ryb całych.

ZAAŁĄCZNIK IV

Produkty świeże lub schłodzone z następujących gatunków	Kod CN
1. Złocica (<i>Microstomus kitt</i>)	ex 0302 29 90
2. Tuńczyk błękitnopłetwy (<i>Thunnus thynnus</i>)	0302 39 11 oraz 0302 39 91
3. Rdzawiec (<i>Pollachius pollachius</i>)	ex 0302 69 51
4. Leszcz promieniowy (<i>Brama spp</i>)	0302 69 75
5. Błękitek (<i>Micromesistius poutassou</i> lub <i>Gadus poutassou</i>)	0302 69 85
6. Bielmik (<i>Trisopterus luscus</i>) oraz Karlik (<i>Trisopterus minutus</i>)	ex 0302 69 99
7. Bops (<i>Boops boops</i>)	ex 0302 69 99
8. Pikarel (<i>Smaris smaris</i>)	ex 0302 69 99
9. Konger (<i>Conger conger</i>)	ex 0302 69 99
10. Kurki (<i>Trigla spp.</i>)	ex 0302 69 99
11. Ostrobok (<i>Trachurus spp.</i>)	ex 0302 69 91 ex 0302 69 99
12. Cefal (<i>Mugil spp.</i>)	ex 0302 69 99
13. Raja (<i>Raja spp.</i>)	ex 0302 69 99 oraz ex 0304 10 98
14. Pałasz ogoniasty (<i>Lepidopus caudatus</i> i <i>Aphanopus carbo</i>)	ex 0302 69 99
15. Przegrzebek wielki (<i>Pecten maximus</i>)	ex 0307 21 00
16. Trąbik atlantycki (<i>Buccinum undatum</i>)	ex 0307 91 00
17. Barwena i Barbata (<i>Mullus surmuletus</i> , <i>Mullus barbatus</i>)	ex 0302 69 99
18. Kantar (<i>Spondyliosoma cantharus</i>)	ex 0302 69 99

ZAŁĄCZNIK V

Produkty żywe, świeże lub schłodzone

Kod CN	Opis
0301 93 00 0302 69 11	Karp (<i>Cyprinus carpio</i> , <i>Ctenopharyngodon idella</i> , <i>Hypophthalmichthys nobilis</i> , <i>Hypophthalmichthys molitrix</i>)
ex 0301 99 11 ex 0302 12 00	Łosoś (<i>Salmo salar</i>)
ex 0301 91 ex 0302 11	Pstrąg (<i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Salmo trutta</i>)
0301 92 00 0302 66 00	Węgorz (<i>Anguilla anguilla</i>)
ex 0301 99 90 0302 69 95	Dorada (<i>Sparus aurata</i>)
ex 0301 99 90 0302 69 94	Labraks (<i>Dicentrarchus labrax</i>)
ex 0301 99 90 0302 69 99	Skarp (<i>Psetta maxima</i>)
0307 10 10 ex 0307 10 90	Ostrygi (<i>Ostrea edulis</i> , <i>Crassostrea gigas</i>)
ex 0307 31 10	Omulki (<i>Mytilus</i> spp.)
0307 91 00	Małże (<i>Ruditapes decussatus</i> , <i>Ruditapes philippinarum</i> , <i>Tapes</i> spp., <i>Veneridae</i> , <i>Mercenaria mercenaria</i>)

ZAŁĄCZNIK VI

Zawieszenia cła Wspólnej Taryfy Celnej określone w art. 28

1. Nakładanie cła na mrożone filety z mintaja (*Theragra chalcogramma*) w postaci bloków przemysłowych i przeznaczonych do przetworzenia, objętych kodem CN ex 0304 20 85, jest zawieszona na czas nieokreślony.
2. Nakładanie cła na mrożone mięso mintaja (*Theragra chalcogramma*) w postaci bloków przemysłowych i przeznaczonych do przetworzenia, objętych kodem CN ex 0304 90 61, jest zawieszona na czas nieokreślony.
3. Cło nałożone na ryby z gatunku *Gadus morhua*, *Gadus ogac*, *Gadus macrocephalus* oraz *Boreogadus saida*, z wyłączeniem wątroby i ikry w postaci świeżej, schłodzonej lub mrożonej i przeznaczone do przetworzenia, objęte kodami CN:

ex 0302 50 10

ex 0302 50 90

ex 0302 69 35

ex 0303 60 11

ex 0303 60 19

ex 0303 60 90

ex 0303 79 41

jest zredukowane do 3% na czas nieokreślony.

4. Stawka celna na surimi z przeznaczeniem do przetworzenia, objęte kodem CN ex 0304 90 05 jest zredukowana do 3,5% na czas nieokreślony.
5. Stawka celna na mrożone filety z grenadiera niebieskiego (*Macruronus novaezealandiae*) z przeznaczeniem do przetworzenia, objęte kodem CN ex 0304 20 91 jest zredukowana do 3,5% na czas nieokreślony.
6. Stawka celna na mrożone mięso z grenadiera niebieskiego (*Macruronus novaezealandiae*) z przeznaczeniem do przetworzenia, objęte kodem CN ex 0304 90 97 jest zredukowana do 3,5% na czas nieokreślony.
7. Nakładanie cła na krewetki z gatunku *Pandalus borealis* w skorupie, świeże, schłodzone lub zamrożone i przeznaczone do przetworzenia, objęte kodem CN:

ex 0306 13 10

ex 0306 23 10

jest zawieszona na czas nieokreślony.

Kontrole mające zapewnić, że powyższe produkty zostały faktycznie przetworzone, są przeprowadzane zgodnie z obowiązującymi odpowiednimi przepisami wspólnotowymi. Całkowite lub częściowe zawieszenie cła na te produkty jest dozwolone w przypadku, gdy produkty te są poddawane jakimkolwiek czynnościom, z wyjątkiem przypadku, gdy są poddawane tylko jednej lub większej ilości następujących czynności:

- czyszczenie, patroszenie, usuwanie ogonów, odgławianie,
- porcjowanie (z wyłączeniem kostkowania, filetowania, cięcia zamrożonych bloków lub rozszczepiania zamrożonych przekładanych bloków filetowych),
- pobieranie próbek, sortowanie,
- etykietowanie,
- pakowanie,
- schładzanie,
- zamrażanie,
- głębokie zamrażanie,
- rozmrażanie, oddzielanie.

Ponadto, nie można stosować zawieszenia do produktów przeznaczonych do obróbki kwalifikującej się do zawieszenia, gdy taka obróbka jest prowadzona na szczeblu detalicznym lub zaopatrzeniowym. Zawieszenie cła stosuje się wyłącznie do ryb przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

ZAŁĄCZNIK VII

A. Metoda obliczania rekompensaty przewidzianej w art. 10 ust. 2 lit. a)

(w euro na statek członka)

Statki członków organizacji	Roczna kwota podczas pierwszych trzech lat	Roczna kwota podczas kolejnych dwóch lat
od 1-ego do 50-ego	600	300
od 51-ego do 100-ego	200	100
od 101-ego do 500-ego	100	50
od 501-ego	0	0

B. Metoda obliczania rekompensaty przewidzianej w art. 10 ust. 2 lit. b)

(w euro na organizację producentów)

Procent produkcji zbytej przez organizację producentów w ramach określonego obszaru produkcji	Roczna kwota podczas pierwszych trzech lat	Roczna kwota podczas kolejnych dwóch lat
do 50% włącznie	20 000	15 000
między 50% a 75%	25 000	20 000
75% i powyżej	30 000	25 000

ZAŁĄCZNIK VIII

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 3759/92	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1	Art. 1
Art. 2	Art. 2
Art. 3	Art. 3
Art. 4	Art. 5
Art. 4a	Art. 6
Art. 5	Art. 7
Art. 5a	-
Art. 6	Art. 8
Art. 7	-
Art. 7a	Art. 12
Art. 7b	-
Art. 8	Art. 17
Art. 9	Art. 18
Art. 10	Art. 19
Art. 11	Art. 20
Art. 12	Art. 21
Art. 12a	-
Art. 13	Art. 22
Art. 14	Art. 23
Art. 15	Art. 24
Art. 16	Art. 25
Art. 17	Art. 26

Rozporządzenie (EWG) nr 3759/92	Niniejsze rozporządzenie
Art. 18	Art. 27
Art. 19	-
Art. 20	-
Art. 21	-
Art. 22	Art. 29
Art. 23	Art. 29
Art. 24	Art. 30
Art. 25	Art. 35
Art. 26	Art. 33
Art. 27	Art. 32
Art. 28	Art. 31
Art. 29	-
Art. 30	Art. 34
Art. 31	Art. 37
Art. 32	Art. 38
Art. 33	Art. 39
Art. 34	Art. 40
Art. 35	Art. 42
Art. 36	Art. 43
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik II	Załącznik II
Załącznik III	Załącznik III
Załącznik IV	-
Załącznik V	-

Rozporządzenie (EWG) nr 3759/92	Niniejsze rozporządzenie
Załącznik VI	Załącznik IV
Załącznik VII	Załącznik VI

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2509/2000

z dnia 15 listopada 2000 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady nr 104/2000 w zakresie przyznawania rekompensat finansowych za wycofywanie niektórych produktów rybołówstwa

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury¹, w szczególności jego art. 21 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Rozporządzenie (WE) nr 104/2000, które z mocą do dnia 1 stycznia 2001 r. zastąpiło rozporządzenie Rady (EWG) nr 3759/92², ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2792/1999³, stanowi, że Państwa Członkowskie mają przyznawać rekompensaty finansowe organizacjom producentów wycofującym z rynku niektóre produkty. Rozporządzenie to dostosowało poziomy rekompensaty finansowej i zlikwidowało przyznawanie specjalnych rekompensat finansowych z tytułu nadzwyczajnych okoliczności. Obecnie jest właściwym wypełnienie ram ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 104/2000 poprzez określenie szczegółowych zasad oraz poprzez uchylenie przepisów wykonawczych obowiązujących dotychczas w tym zakresie, to jest rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3902/92⁴, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1338/95⁵.
- 2) Art. 6 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2406/96 z dnia 26 listopada 1996 r. ustanawiającego wspólne normy handlowe dla niektórych produktów rybołówstwa⁶, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 323/97⁷, stanowi, że te produkty, które zostały sklasyfikowane jako kategoria „B”, nie kwalifikują się do objęcia pomocą finansową przyznawaną w ramach mechanizmu interwencyjnego wspólnej organizacji rynku. Zakładając, że tylko produkty jakości „Ekstra” i „A” kwalifikują się do rekompensaty finansowej za wycofanie określonej w art. 21 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, to obliczenie ilości produktów kwalifikujących się do tej rekompensaty finansowej powinno opierać się na tych właśnie kategoriach produktów.
- 3) W celu zapewnienia maksymalnej skuteczności działań stabilizujących rynek,

¹ Dz.U. L 17 z 21.01.2000, str. 22.

² Dz.U. L 388 z 31.12.1992, str. 1.

³ Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10.

⁴ Dz.U. L 392 z 31.12.1992, str. 35.

⁵ Dz.U. L 129 z 14.06.1995, str. 7.

⁶ Dz.U. L 334 z 23.12.1996, str. 1.

⁷ Dz.U. L 52 z 22.02.1997, str. 8.

organizacje producentów nieprzestrzegające wspólnotowej ceny wycofania w trakcie roku połowowego powinny zostać wyłączone z otrzymywania rekompensaty finansowej.

- 4) Konieczne jest dokładne określenie wymogów odnoszących się do marginesu tolerancji, przewidzianego w art. 21 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 104/2000, dla zagwarantowania normalnych warunków konkurencji między organizacjami producentów. W celu zapewnienia przejrzystości rynku, fakt stosowania marginesu tolerancji musi być w odpowiedni sposób podawany do wiadomości publicznej.
- 5) Ponieważ w trakcie trwania każdej operacji sprzedaży popyt może ulegać wahaniom, produktów nie powinno się wycofywać z rynku przed ich uprzednim wystawieniem na sprzedaż. Rekompensata finansowa powinna być przyznawana wyłącznie tym produktom, które w normalnym trybie wystawiono na sprzedaż, i które nie znalazły nabywcy po ustalonej wspólnotowej cenie wycofania.
- 6) Musi być wyraźnie zabronione przyznawanie rekompensaty finansowej w stosunku do produktów, którym została już przyznana pomoc za przeniesienie przewidzianej w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.
- 7) Planowa zgodność ze wspólnymi normami handlowymi określonymi w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, jest czynnikiem determinującym tworzenie cen i przyczynia się do stabilizacji rynku. Dlatego też przyznawanie rekompensaty finansowej w odniesieniu do kwalifikujących się do tego ilości produktów powinno być zatem uzależnione od zapewnienia zgodności z normami wszystkich ilości danych produktów przeznaczonych do sprzedaży przez organizacje producentów lub ich członków w ciągu roku połowowego.
- 8) Rekompensata finansowa nie może zostać wypłacona przed końcem roku połowowego. Dla ułatwienia działania organizacji producentów powinno umożliwić się wypłacanie im zaliczek po wniesieniu zabezpieczenia. Należy ustanowić zasady obliczania zaliczek na rekompensaty finansowe i ustalania wymaganych kwot zabezpieczenia.
- 9) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1925/2000 z dnia 11 września 2000 r. ustanawiające terminy operacyjne dla kursów walutowych stosowanych do obliczania niektórych kwot przewidzianych w mechanizmach rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury⁸, ustala termin operacyjny dla kursu walutowego stosowanego do obliczania rekompensaty finansowej. Ten kurs walutowy powinien również znaleźć odzwierciedlenie przy obliczaniu zaliczek na rekompensaty finansowe.
- 10) Przyznawanie rekompensaty finansowej powinno obejmować ryby wystawione na sprzedaż i wycofane przez organizacje producentów lub jej członków z innych Państw Członkowskich. Organy takiego innego Państwa Członkowskiego, w którym ryby wystawiono na sprzedaż i wycofano lub przeniesiono, powinny wystawić dokument poświadczający oraz przekazać jego kopię.
- 11) Identyfikacja statku rybackiego jest łatwiejsza i dokładniejsza przy odniesieniu się

⁸ Dz.U. L 230 z 12.09.2000, str. 7.

raczej do numeru łodzi w rejestrze floty, aniżeli przy posługiwaniu się jego nazwą. Zaświadczenie wystawiane przy wyładunku w innym Państwie Członkowskim powinno zostać zmienione w taki sposób, aby wymagało ono od organizacji producentów odniesienia się do numeru wewnętrznego rejestru floty.

- 12) Każde Państwo Członkowskie powinno wprowadzić system kontroli w celu weryfikacji, czy liczby podane we wniosku o rekompensatę finansową odpowiadają ilościom rzeczywiście wystawionym na sprzedaż i następnie wycofanym. Komisja powinna zostać powiadomiona o szczegółach systemu kontroli, aby mogła zapewnić jego odpowiednią zgodność z prawodawstwem;
- 13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. produktów rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości produktów kwalifikujących się do rekompensaty finansowej na podstawie art. 12 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 104/2000 oblicza się na podstawie ilości sklasyfikowanych na podstawie norm handlowych określonych zgodnie z art. 2 tego rozporządzenia, jedynie jako jakości „ekstra” lub „A”.

Artykuł 2

1. Rekompensata finansowa przyznawana jest organizacjom producentów pod warunkiem, że stosują się oraz, że zapewnią stosowanie się przez ich członków, do wspólnotowej ceny wycofania, w ciągu danego roku połowowego, podczas pierwszego wystawienia produktów na sprzedaż, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 21 ust. 1 lit. a) i c) rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

2. Jeżeli korzystanie z marginesu tolerancji przewidzianego w art. 21 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 104/2000 prowadzi do ustalenia innych poziomów ceny wycofania dla tej samej kategorii produktu przez organizacje producentów powstałe na danym terenie, każda z tych organizacji może przyjąć poziom ceny ustalony przez inną organizację producentów na tym samym terenie, ze skutkiem od dnia, kiedy stała się możliwa do zastosowania i dla danego okresu.

3. Poziom ceny wycofania ustalony przez organizację producentów korzystającą z marginesu tolerancji ma zastosowanie do wszystkich ilości oferowanych na sprzedaż przez tę organizację lub jej członków, włącznie z tymi ilościami, które są przez nią oferowane poza terenem jej działalności.

Każda organizacja producentów lub jej członek sprzedający swe produkty na terenie innym, niż ich własny teren działalności, może jednakże stosować albo swój własny poziom ceny wycofania, który nie może być niższy od poziomu cen obowiązującej na danym terenie, albo poziom przyjęty, po ostatecznym zastosowaniu marginesu tolerancji, przez organizację producentów działającą na tym terenie.

4. Cena wycofania nie zawiera kosztów powstałych po wyładunku produktów, z

wyjątkiem kosztów transportu koniecznych ze względu na udział w aukcji lub sprzedaży z nabrzeża.

Artykuł 3

1. Każda organizacja producentów, korzystająca z marginesu tolerancji w odniesieniu do wspólnotowej ceny wycofania, powiadamia właściwe organy Państwa Członkowskiego, na terenie którego jest uznawana, o przyjętym poziomie ceny wycofania dla każdej z kategorii swoich produktów we wszystkich częściach obszaru swojej działalności, na co najmniej dwa dni robocze przed dniem jego zastosowania.

Jeżeli organizacja producentów zamierza zmienić okres stosowania marginesu tolerancji lub poziomu ceny wycofania albo skorzystać z możliwości przewidzianych w art. 2 ust. 2, powiadamia ona o tym właściwy organ na co najmniej dwa dni robocze przed datą rozpoczęcia wykonywania swej decyzji

Wszystkie decyzje określone w niniejszym ustępie będą stosowane przez co najmniej pięć dni roboczych.

2. Właściwe organy Państwa Członkowskiego zapewnią, by wszelkie informacje, przekazywane przez nie na podstawie ust. 1, były niezwłocznie publikowane zgodnie z regionalnymi sposobami i zwyczajami.

3. W drodze odstępstwa od przepisów rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/74⁹ i do celów niniejszego rozporządzenia, soboty, niedziele i dni ustawowo wolne od pracy uznaje się jako dni robocze, pod warunkiem, że wystawienie na sprzedaż następuje zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c).

Artykuł 4

1. Ilości wycofywane z rynku uważa się za ilości kwalifikujące się do rekompensaty tylko wówczas, gdy:

- a) zostały one złowione przez członka organizacji producentów,
- b) zostały one wystawione na sprzedaż:
 - (i) przez organizację producentów,
 - (ii) przez jej członka, przy zachowaniu ogólnych zasad ustanowionych przez organizację producentów, jak określono w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 104/2000;
- c) przed wycofaniem zostały one wystawione na sprzedaż dostępną dla wszystkich zainteresowanych stron zgodnie z regionalnymi sposobami i miejscowymi zwyczajami, podczas której to sprzedaży zostało stwierdzone, że nie znalazły nabywcy po cenie ustalonej zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 104/2000;

⁹ Dz.U. L 124 z 8.06.1971, str. 1.

d) nie były one przedmiotem wniosku o przyznanie pomocy na przeniesienie określonego w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 i gdy nie skorzystały one z takiej pomocy.

2. Przyznanie rekompensaty finansowej zgodnie z ust. 1 ilościom, które się do tego kwalifikują nastąpi pod warunkiem, że w odniesieniu do danego produktu lub grupy produktów wszystkie ilości wystawione na sprzedaż przez organizację producentów lub jej członków w ciągu roku połowowego zostały uprzednio sklasyfikowane zgodnie z normami handlowymi określonymi w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

Artykuł 5

1. Rekompensata finansowa jest wypłacana organizacji producentów na jej wniosek, po zakończeniu każdego roku połowowego.

2. Organizacje producentów składają wnioski o wypłacenie rekompensaty finansowej we właściwych organach Państwa Członkowskiego najpóźniej w cztery miesiące po zakończeniu roku połowowego, którego dotyczy rekompensata.

3. Władze krajowe wypłacają rekompensatę najpóźniej w ciągu ośmiu miesięcy od zakończenia roku połowowego, którego dotyczy rekompensata.

Każde Państwo Członkowskie przekazuje innym Państwom Członkowskim i Komisji nazwę i adres organu odpowiedzialnego za przyznawanie rekompensat finansowych.

Artykuł 6

Na wniosek zainteresowanej organizacji producentów Państwa Członkowskie przyznają każdego miesiąca zaliczkę na rekompensatę, pod warunkiem, że wnioskodawca wniesie zabezpieczenie odpowiadające 105% kwoty zaliczki.

Wysokość zaliczki jest obliczana zgodnie z metodą opisaną w załączniku I.

Artykuł 7

Jeżeli organizacja producentów lub któryś z jej członków wystawia swe produkty na sprzedaż w innym Państwie Członkowskim, niż to, w którym jest ona uznawana, właściwe organy pierwszego z Państw Członkowskich wystawiają tejże organizacji lub jej członkowi, niezwłocznie i na wniosek - świadectwo o treści zgodnej ze wzorem określonym w załączniku II, przekazując jednocześnie drugą oficjalną kopię tego świadectwa organowi przyznającemu rekompensatę finansową w tym drugim Państwie Członkowskim.

Wnioski o wystawienia zaświadczenia składa się właściwym organom natychmiast po wystawieniu produktu na sprzedaż.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie wprowadzą system kontroli w celu weryfikacji, czy informacje podawane we wnioskach o wypłacenie rekompensaty odpowiadają ilościom rzeczywiście wystawionym na sprzedaż i wycofanym z rynku przez zainteresowaną organizację producentów.

2. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o środkach podjętych na podstawie ust. 1 natychmiast po ich wprowadzeniu, a w każdym przypadku do dnia 31 stycznia 2001 r.

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o środkach istniejących w zakresie objętym ust. 1 do dnia 31 stycznia 2001 r.

Artykuł 9

Niniejszym rozporządzenie (EWG) nr 3902/92 traci moc.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 listopada 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

OBLICZANIE ZALICZEK NA REKOMPENSATY FINANSOWE¹

Gatunek:.....

Miesiąc.....

- A. Ilość należąca do kategorii świeżości „ekstra” i „A” oferowana na sprzedaż między dniem 1 stycznia i ostatnim dniem miesiąca:..... kg
- B. Łączne skumulowane wycofania ze sprzedaży dla kategorii świeżości „ekstra” i „A” w tym samym okresie:..... kg
- C. Przeciętna wycofywana ilość w tym samym okresie:.....% (B/A x 100)

Przedział pierwszy: poziom rekompensaty 85%

Rekompensata finansowa = (cena wycofania x 0,85 – wartość standardowa)

- D1. Łączne ilości wycofane, które mają być objęte tym przedziałem (do wysokości i włącznie z 4% produktów wystawionych na sprzedaż)

Miesiąc	Wycofanie w podziale na kategorie i wymiary (kg)	Kwota do zrekompensowania (euro) ¹	Kurs walutowy walut obowiązujący w 22 dniu poprzedniego miesiąca	Kwota do zrekompensowania w walucie narodowej
Ogółem				

¹ Kwoty miesięczne w euro: łączna kwota do zrekompensowania odpowiadająca każdej kategorii i wymiarowi pomnożonym przez wycofane ilości w tych kategoriach i wymiarach.

Przedział drugi: poziom rekompensaty 55%²

Rekompensata finansowa = (cena wycofania x 0,55 – wartość standardowa)

- D2. Łączne ilości wycofane, które mają być objęte tym przedziałem (od 4% do i włącznie z 8%³ produktów wystawionych na sprzedaż)

Miesiąc	Wycofanie w podziale na kategorie i	Kwota do zrekompensowania (euro) ¹	Kurs walutowy walut obowiązujący w	Kwota do zrekompensowania w walucie

¹ Jeżeli jest to konieczne, obliczenie może mieć za podstawę dane wstępne (do ustalenia danych ostatecznych w ciągu dwóch miesięcy następujących po danym miesiącu).

² W 2001 r. ten udział procentowy wynosi 75%, a w 2002 r. – 65%.

³ Ten udział procentowy wynosi 10% dla wszystkich gatunków pelagicznych wymienionych w załączniku 1 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 (albakora lub tuńczyk biały z gatunku *Thunnus alalunga*, śledź z gatunku *Clupea harengus*, sardynka z gatunku *Sardina pilchardus*, makrela z gatunku *Scomber scombrus*, sardela z gatunku *Engraulis* spp.).

	wymiary (kg)		22 dniu poprzedniego miesiąca	narodowej
Ogółem				

¹ Kwoty miesięczne w euro: łączna kwota do zrekompensowania odpowiadająca każdej kategorii i wymiarowi pomnożonym przez wycofane ilości w tych kategoriach i wymiarach.

Przedział trzeci: bez rekompensaty

Zaliczka miesięczna

Zaliczka za dany miesiąc jest równa sumie zaliczek w odniesieniu do każdego z przedziałów

1	2	3
Łączna szacowana zaliczka (przedział 1 + przedział 2)	Skumulowana zaliczka za poprzednie miesiące	Zaliczka do otrzymania za dany miesiąc (1 – 2)

ZAŁĄCZNIK II

PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE

Zaświadczenie wystawiane zgodnie z art. 7

1. Wnioskujący

a) Organizacja producentów (nazwa i adres):

.....

b) Członek działający w imieniu tej organizacji (nazwisko):

.....

c) Wewnętrzny numer rejestru floty:

.....

2. Ilości sprzedane (podział według produktu i wagi)

3. Data:

4. Czy ustalona we Wspólnocie cena wycofania (patrz art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 104/2000) miała zastosowanie do ilości wykazanych w ust. 2?

tak	nie
-----	-----

Czy była stosowana regionalna cena wycofania (patrz art. 20 ust. 2 powyższego rozporządzenia)?

tak	nie
-----	-----

5. Z ilości wykazanych w ust. 2 następujące ilości zostały wycofane z rynku, w związku z czym może być przyznana rekompensata finansowa:

a)

produkt	kategoria produktu	ilość wg produktów (kg)
.....
.....
.....

b) wycofane produkt zostały, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1501/83¹⁰, rozdysponowane następująco:

¹⁰ Dz.U. L 152z10.06.1983, str. 22.

produkt	ilości (kg)	przeznaczenie
.....
.....
.....

Oryginał wystawiono dla organizacji producentów lub jej członka wymienionego w pkt 1.

Kopia dla organu odpowiedzialnego za przyznawanie rekompensaty finansowej w Państwie Członkowskim, w którym organizacja producentów wymieniona w pkt 1 jest uznawana.

.....
(podpis wnioskującego)

.....
(podpis / pieczęć właściwego organu
Państwa Członkowskiego)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2318/2001

z dnia 29 listopada 2001 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w zakresie uznawania organizacji producentów w sektorze rybołówstwa i akwakultury

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury¹, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 939/2001², w szczególności jego art. 5 ust. 4 i art. 6 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2939/94 z dnia 2 grudnia 1994 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 105/76 w sprawie uznania organizacji producentów w przemyśle rybnym³, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1762/96⁴, wymaga wprowadzenia znaczących zmian. Dlatego rozporządzenie powinno zostać uchylone i zastąpione.
- (2) Konieczne jest ustanowienie warunków i procedur dla Państw Członkowskich udzielających uznania i cofających uznania organizacjom producentów w sposób mający zagwarantować konsekwentne stosowanie zasad dotyczących wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury.
- (3) Organizacja producentów obowiązana jest, na mocy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, dostarczyć dowody potwierdzającą aktywność gospodarczą wystarczającą do udzielenia uznania. Dlatego konieczne jest zdefiniowanie kryteriów umożliwiających stwierdzenie, czy warunek ten został spełniony.
- (4) Niezbędne jest również określenie warunków udzielania uznania związkom organizacji producentów.
- (5) Istnieje potrzeba ustanowienia wspólnych reguł, do których przestrzegania byłiby zobowiązani członkowie organizacji producentów.
- (6) Pożądane jest określenie rodzaju informacji, jakie muszą być przedstawiane przez wnioskodawcę w celu udzielenia uznania. Nieprzekraczalne terminy wydawania decyzji dotyczących udzielenia lub odmowy uznania oraz niektóre zasady dotyczące cofnięcia uznania powinny zostać ustanowione.

¹ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.

² Dz.U. L 132 z 15.5.2001, str. 10.

³ Dz.U. L 310 z 3.12.1994, str. 12.

⁴ Dz.U. L 231 z 12.9.1996, str. 6.

- (7) Należy przewidzieć środki w celu sprawdzenia zgodności z warunkami uzyskiwania uznania oraz służące określeniu konsekwencji każdego oszukańczego wnioskowania o udzielenie uznania lub oszukańczego wykorzystywania uznania.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Organizację producentów uznaje się za wystarczająco aktywną gospodarczo, zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, do celów art. 5 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, jeśli:

- a) obszar obejmowany wnioskiem o udzielenie uznania jest określony przez Państwo Członkowskie jako obszar o wystarczającej ważności na podstawie wielkości, całkowitej pojemności statków rybackich oraz prawidłowości i wielkości wyładunków; oraz
- b) spełnia jeden z poniższych warunków:
 - (i) liczba statków rybackich obsługiwanych przez członków organizacji producentów stanowi co najmniej 20% całkowitej liczby statków zwyczajowo obecnych na tym obszarze; lub
 - (ii) dla gatunków lub grup gatunków, w odniesieniu do których występuje o udzielenie uznania, organizacja producentów zbywa:
 - co najmniej wagowo 15% całkowitej produkcji na jej obszarze, lub
 - co najmniej wagowo 30% całkowitej produkcji w głównym porcie lub na rynku na jej obszarze; w tym celu, dane Państwo Członkowskie określa znaczenie pojęcia „główny”.

2. Państwa Członkowskie decydują, który z warunków ustanowionych w ust. 1 lit. b) jest stosowany na ich terytorium.

Państwa Członkowskie powiadamiają, w ciągu dwóch miesięcy od momentu opublikowania niniejszego rozporządzenia, o swojej decyzji Komisję oraz zainteresowane strony.

W przypadku zmiany struktury rynku Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o zmianie powyższego warunku. Bezzwłocznie powiadamiają Komisję i zainteresowane strony.

3. W przypadku, gdy organizację producentów tworzą producenci, z których co najmniej 30% zwykle działa na jednym lub kilku obszarach innych niż ten, na którym znajduje się port macierzysty statków obsługiwanych przez ich członków, organizację uznaje się za wystarczająco aktywną gospodarczo do celów art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, dla gatunków lub grup gatunków, w odniesieniu do których występuje o udzielenie uznania, organizacja producentów zbywa co najmniej wagowo 4% ogólnej produkcji krajowej.

4. W interesie bardziej efektywnego zarządzania, Państwo Członkowskie może określić udział procentowy określony w ust. 1 lit. b) (ii) tiret pierwsze, w przedziale między 15%-30%, udział procentowy określony w ust. 1 lit. b) (ii) tiret drugie, w przedziale między 30%-50%, oraz udział procentowy dotyczący producentów określony w ust. 3, w przedziale między 30%-50%.

5. Jeśli o udzielenie uznania występuje się w odniesieniu do produktów akwakultury, aktywność gospodarcza jest wystarczająca do celów art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, jeśli organizacja producentów zbywa co najmniej 25% całkowitej produkcji danych gatunków lub grup gatunków, na obszarze produkcyjnym uznanym za wystarczająco duży przez dane Państwo Członkowskie na podstawie ustanowionych przez to państwo kryteriów.

W celu uwzględnienia specyficznych cech produkcji regionalnej, Państwo Członkowskie może określić ilość udziały procentowe wskazane akapicie pierwszym, w przedziale między 25-50%.

Państwa Członkowskie informują Komisję o udziałach procentowych, które wybrały w ciągu dwóch miesięcy od opublikowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Związek organizacji producentów może być uznany przez Państwo Członkowskie pod warunkiem, że:

- a) stanowi minimalną proporcję całkowitej liczby organizacji producentów uznanych przez dane Państwo Członkowskie i działających w danej branży; oraz
- b) wartość produkcji wprowadzanej na rynek przez związek stanowi co najmniej 20% wartości produkcji krajowej w danej branży.

Artykuł 3

1. Bez uszczerbku dla rozporządzenia Komisji (WE) nr 2508/2000⁵, zasady w odniesieniu do rybołówstwa, produkcji i wprowadzania do obrotu określone w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 104/2000, sporządza się w formie pisemnej.

2. Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 4 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 104/2000, można odstąpić od wymagania, że członkowie zbywają ich całkowitą produkcją poprzez organizację producentów, jeśli produkty są zbywane zgodnie z uprzednio ustanowionymi, wspólnymi regułami. W takich przypadkach reguły te muszą co najmniej wymagać zgodności z cenami wycofania organizacji.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 1 pkt 4 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 104/2000, ilości produktów, w odniesieniu do których członkowie organizacji producentów zawarli umowy przed wstąpieniem do organizacji producentów, nie muszą być zbywane za pośrednictwem organizacji producentów pod warunkiem, że członkowie poinformowali organizację o zakresie i okresie, na który te umowy zostały, zawarte przed wstąpieniem do

⁵ Dz.U. L 289 z 16.11.2000, str. 8.

organizacji, a organizacja wyraziła zgodę na uchYLENIE wymagania.

Artykuł 4

Występując o udzielenie uznania, wnioskodawca przedstawia:

- a) statut organizacji producentów;
- b) reguły i przepisy funkcjonowania organizacji producentów;
- c) nazwiska osób upoważnionych do działania w imieniu i na rzecz organizacji producentów;
- d) szczegóły dotyczące tych rodzajów wykonywanej działalności, na podstawie których oparty jest wniosek o udzielenie uznania;
- e) dowód potwierdzający spełnienie przepisów art. 1 i 2.

Artykuł 5

W ciągu trzech miesięcy od momentu otrzymania wniosku o udzielenie uznania, Państwo Członkowskie informuje na piśmie organizację producentów o podjętej decyzji. W przypadku odmowy udzielenia uznania, Państwo Członkowskie podaje powody wydania decyzji odmownej.

Artykuł 6

Jeśli Państwo Członkowskie rozważa możliwość cofnięcia uznania udzielonego organizacji, powiadamia organizację producentów o tym zamiarze, łącznie z podaniem przyczyn cofnięcia. Państwo Członkowskie umożliwia organizacji producentów przedłożenie jej uwag w wyznaczonym terminie.

Artykuł 7

1. Zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 104/2000, Państwa Członkowskie przeprowadzają co najmniej raz do roku kontrole mające na celu stwierdzenie, czy organizacje producentów działają zgodnie z zasadami i warunkami udzielonego uznania.

2. W przypadku podjęcia decyzji o cofnięciu uznania organizacji producentów z powodu oszukańczego uzyskania lub wykonywania uznania, Państwu Członkowskiemu zwracana jest wszelka pomoc finansowa przyznana na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/1999⁶.

Artykuł 8

Rozporządzenie (WE) nr 2939/94 traci moc.

Artykuł 9

⁶ Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2002 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 listopada 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1925/2000

z dnia 11 września 2000 r.

ustanawiające terminy operacyjne dla kursów walutowych stosowanych przy obliczaniu niektórych kwot przewidzianych przez mechanizmy rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiające agromonetarne porozumienia dotyczące euro¹, w szczególności jego art.3 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Wszystkie szczególne definicje dotyczące terminów operacyjnych w odniesieniu do stosowania kursów walutowych do obliczeń przewidzianych przez mechanizmy rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury², powinny zostać zebrane w jednym rozporządzeniu.
- 2) Rozporządzenie (WE) nr 104/2000 wprowadziło szereg zmian w odniesieniu do pomocy dostępnej dla organizacji producentów, w szczególności dotyczących wprowadzania programów operacyjnych i zmian w mechanizmach pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania. Wcześniejsze rozporządzenie wykonawcze, rozporządzenie Komisji (WE) nr 3516/93³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 963/1999⁴, nie zawiera przepisów w zakresie kursów walutowych, jakie należy stosować dla tych nowych mechanizmów. Z tych powodów, rozporządzenie (WE) nr 3516/93 należy zastąpić niniejszym rozporządzeniem.
- 3) Zmienione agromonetarne porozumienia określone w rozporządzeniu (WE) nr 2799/98, wspierają potrzebę zastąpienia rozporządzenia (WE) nr 3516/93, od kiedy nie stosuje się już odniesień do agromonetarnych kursów przeliczeniowych.
- 4) Terminy operacyjne dla rekompensaty finansowej i prolongowanej pomocy powinny być zgodne z terminami operacyjnymi dla cen wycofania i innych kwot stosowanych przy ich obliczaniu.
- 5) Możliwość stosowania przez organizacje producentów marginesu tolerancji przy stosowaniu ceny wycofania i innych cen funkcjonujących we wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury jest ograniczona koniecznością

¹ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 1.

² Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.

³ Dz.U. L 320 z 22.12.1993, str. 10.

⁴ Dz.U. L 119 z 7.5.1999, str. 26.

informowania Państw Członkowskich o poziomie zmienionej ceny co najmniej na dwa dni przed tym, jak zacznie być stosowana. Organizacje producentów muszą dlatego znać poziom kursu walutowego dla tych cen z wyprzedzeniem w stosunku do okresu, dla którego będzie on stosowany, aby wypełnić ten obowiązek informowania z wyprzedzeniem właściwych władz. Termin operacyjny musi być ustalany przed okresem jego stosowania.

- 6) Dla programów operacyjnych należy wprowadzić termin operacyjny w odniesieniu do rekompensaty finansowej. Powinien to być pierwszy dzień roku połowowego tak, aby organizacja producentów znała z wyprzedzeniem poziom pomocy.
- 7) Należy ustanowić termin operacyjny dla kursu walutowego stosowanego do różnych cen, o których powiadamia się Komisję w kontekście wspólnej organizacji rynku. Ten termin organizacyjny musi odpowiadać każdemu dniu okresu, dla którego obliczana jest cena. Ponieważ praktyczny użytek z tej informacji czyniony jest z mocą wsteczną, termin operacyjny należy ustanowić jako ostatni dzień okresu, dla którego obliczana jest cena.
- 8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. produktów rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia terminy operacyjne dla kursów walutowych używanych w odniesieniu do mechanizmów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 104/2000.

Stosowanym kursem walutowym jest ostatni kurs ustalony przez Europejski Bank Centralny (ECB) przed terminem operacyjnym określonym w art.1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2808/98⁵.

Artykuł 2

Dla sektora rybołówstwa, terminem operacyjnym dla kursu walutowego stosowanego w odniesieniu do ceny wycofania i kwot związanych z tą ceną, które wymienione są w załączniku I jest dwudziesty drugi dzień miesiąca poprzedzającego ten, w którym miało miejsce dane działanie.

Artykuł 3

Terminem operacyjnym dla kursu walutowego stosowanego w odniesieniu do rekompensaty finansowej określonej w art. 21 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, jest 22 dzień miesiąca poprzedzającego ten, w którym miało miejsce dane działanie.

Artykuł 4

Terminem operacyjnym dla kursu walutowego stosowanego w odniesieniu do prolongowanej pomocy przewidzianej w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, do zryczałtowanej

⁵ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 36.

pomocy przewidzianej w art. 24 ust. 4 tego samego rozporządzenia i do pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania przewidzianej w art. 25 tego samego rozporządzenia, jest 22 dzień miesiąca poprzedzającego ten, w którym nastąpiło wycofanie składowanego produktu.

Artykuł 5

Terminem operacyjnym dla kursu walutowego stosowanego w odniesieniu do rekompensaty finansowej w ramach programu operacyjnego przewidzianej w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, jest pierwszy dzień roku połowowego, dla którego program operacyjny został ustanowiony.

Artykuł 6

Terminem operacyjnym dla kursu walutowego stosowanego w odniesieniu do dodatku wyrównawczego dla tuńczyka przeznaczonego do puszkowania przewidzianego w art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, jest drugi dzień miesiąca poprzedzającego ten, w którym produkt został dostarczony.

Artykuł 7

Dla wszystkich przypadków, w których można przyznać zaliczkę w odniesieniu do środka przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 104/2000, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest termin odpowiadający rodzajowi zastosowanego środka, określonego w art. 2-6.

Artykuł 8

Kurs walutowy stosowany w odniesieniu do średnich cen rynkowych, o którym powiadamia się zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2210/93⁶, jest kursem walutowym obowiązującym ostatniego dnia okresu, dla którego cena została obliczona.

Artykuł 9

Rozporządzenie (WE) nr 3516/93 traci moc.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia (WE) nr 3516/93 uważa się za odniesienia do niniejszego rozporządzenia i powinny być odczytywane zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku II.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

⁶ Dz.U. L 197 z 6.8.1993, str. 8.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 września 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

1. Wspólnotowa cena wycofania przewidziana w art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.
2. Wspólnotowa cena sprzedaży przewidziana w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.
3. Standardowa wartość odliczana od rekompensaty finansowej przewidziana w art. 21 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.
4. Wartość jednostkowa prolongowanej pomocy wspólnotowej przewidziana w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.
5. Wartość jednostkowa zryczałtowanej pomocy przy samodzielnym wycofaniu przewidziana w art. 24 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.
6. Wspólnotowa cena sprzedaży dla pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania, przewidziana w art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

ZAŁĄCZNIK II

Rozporządzenie (WE) nr 3516/93	Niniejsze rozporządzenie
Art.1	Art.2
Art.2	Art.3
Art.3	Art.4
Art.4	Art.4
Art.5	Art.6
Art.6	-
Art.7	-
Art.8	Art.7
Art.9	Art.8
Art.10	-
Art.11	Art.9
Art.12	Art.10

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1886/2000

z dnia 6 września 2000 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w odniesieniu do rozszerzenia określonych zasad przyjętych przez organizacje producentów w sektorze rybołówstwa na tych niebędących ich członkami

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury¹, w szczególności jego art. 7 ust. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 104/2000, które z dniem 1 stycznia 2001 r. uchyla rozporządzenia Rady (EWG) nr 3759/92² i (EWG) nr 1772/82³, zawiera przepisy w sprawie rozszerzania zasad przyjętych przez organizacje producentów na osoby niebędące ich członkami. Właściwe jest obecnie wypełnienie ram ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 104/2000, poprzez uchwalenie szczegółowych zasad i przez uchylenie obecnie obowiązującego rozporządzenia w tej sprawie, a mianowicie rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3190/82⁴, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1336/95⁵.
- (2) Niezbędne jest określenie kryteriów dla oceny stopnia reprezentatywności organizacji producentów, których zasady proponuje się rozciągnąć na osoby niebędące ich członkami. Kryteria te powinny obejmować zarówno udział w całkowitych ilościach danych gatunków wprowadzanych do obrotu, zaliczany członkom organizacji, jak i udział na danym obszarze rybaków będących członkami organizacji.
- (3) W celu zharmonizowania wykonywania tych środków należy określić zasady dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu, które mogą być rozszerzone na osoby niebędące członkami organizacji producentów. Do tego samego celu należy również określić stopień, w jakim powinny być stosowane takie rozszerzone zasady.
- (4) Należy ustalić minimalny okres stosowania danych zasad w celu utrzymania pewnej stabilności warunków wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa.
- (5) Państwa Członkowskie, które zdecydują się wprowadzić obowiązek stosowania zasad przyjętych przez organizacje producentów, są zobowiązane przedłożyć je Komisji w

¹ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.

² Dz.U. L 388 z 31.12.1992, str. 1.

³ Dz.U. L 197 z 6.7.1982, str. 1.

⁴ Dz.U. L 338 z 30.11.1982, str. 11.

⁵ Dz.U. L 129 z 14.6.1995, str. 4.

celu ich zbadania. Dlatego też konieczne jest określenie informacji, jakie należy przekazywać Komisji.

- (6) Niezbędne jest publikowanie przez Państwa Członkowskie i Komisję informacji w sprawie rozszerzenia zasad mogących mieć wpływ na funkcjonowanie sektora.
- (7) Wszelkie zmiany zasad, których stosowanie rozszerzono na osoby niebędące członkami organizacji producentów, powinny podlegać tym samym wymaganiom w zakresie powiadamiania Komisji i ich publikacji, jakie odnosiły się do pierwotnego rozszerzenia.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. produktów rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Działalność organizacji producentów w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu uważa się za dostatecznie reprezentatywną dla obszaru, w ramach którego proponuje się rozszerzyć zasady, o ile:

- a) wprowadzanie do obrotu, przez organizacje producentów lub ich członków, gatunków, w odniesieniu do których miałyby mieć zastosowanie te zasady, stanowi więcej niż 65% ogólnych ilości wprowadzanych do obrotu, oraz
- b) liczba rybaków na pokładach statków używanych przez członków organizacji producentów stanowi więcej niż 50% całkowitej liczby rybaków mających siedziby na obszarze, w stosunku do którego miałyby mieć zastosowanie te zasady.

2. Do celów dokonywania ustaleń wynikających z ust. 1 lit. a), uwzględnia się ilości wprowadzone do obrotu w poprzednim roku gospodarczym.

3. Do celów obliczania udziału procentowego określonego w ust. 1 lit. b) uwzględnia się rybaków na pokładach statków, których całkowita długość nie przekracza 10 metrów lub wynosi 10 metrów proporcjonalnie do relacji między ilościami wprowadzanymi do obrotu przez takich rybaków a całkowitymi ilościami wprowadzanymi do obrotu na danym obszarze.

Artykuł 2

Zasady produkcji i wprowadzania do obrotu określone w art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 104/2000 obejmują następujące elementy:

- a) jakość, wielkość lub wagę oraz sposób prezentacji produktów oferowanych do sprzedaży;
- b) pobieranie próbek, pojemniki używane do celów sprzedaży, pakowanie i etykietowanie oraz stosowanie lodu;
- c) warunki pierwszego wprowadzenia do obrotu, co może obejmować racjonalne dysponowanie produktami w celu stabilizacji rynku.

Artykuł 3

Minimalny okres rozszerzonego stosowania zasad wobec osób niebędących członkami organizacji producentów wynosi 90 dni.

Artykuł 4

W przypadku, gdy Państwo Członkowskie decyduje o rozszerzeniu niektórych zasad przyjętych przez organizacje producentów na osoby niebędące ich członkami, powiadomienie Komisji określone w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 zawiera co najmniej:

- a) nazwę i adres danej organizacji producentów;
- b) wszelkie informacje wymagane dla wykazania, że organizacja jest reprezentatywna, w szczególności poprzez odniesienie do kryteriów określonych w art. 1;
- c) dane zasady;
- d) uzasadnienie dla rozszerzenia stosowania tych zasad, wsparte odpowiednimi danymi;
- e) obszar geograficzny, w stosunku do którego zamierza się wprowadzić obowiązek stosowania zasad;
- f) okres obowiązywania zasad;
- g) datę wejścia w życie stosownych przepisów.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie opublikują zasady, których zakres obowiązywania postanowiły rozszerzyć, co najmniej na osiem dni przed ich wejściem w życie.

Artykuł 6

Wszelkie modyfikacje zasad rozszerzanych na osoby niebędące członkami organizacji producentów mogą być dokonywane tylko zgodnie z przepisami art. 4 i 5.

Artykuł 7

Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* podejmowane decyzje ogłaszające nieważność rozszerzenia zasad, zgodnie z art. 7 ust. 3 akapit drugi i art. 7 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

Artykuł 8

Rozporządzenie (EWG) nr 3190/82 traci moc.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 września 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1812/2001

z dnia 14 września 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1886/2000 w odniesieniu do rozszerzenia określonych zasad przyjętych przez organizacje producentów w sektorze rybołówstwa na tych niebędących ich członkami

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury¹, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 939/2001², w szczególności jego art. 7 ust. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1866/2000 z dnia 6 września 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w odniesieniu do określonych zasad przyjętych przez organizacje producentów w sektorze rybołówstwa na tych niebędących ich członkami³ zawiera w szczególności kryteria odnoszące się do oszacowywania stopnia reprezentatywności organizacji producentów w sektorze połowowym, które nie są odpowiednie dla sektora akwakultury. Dlatego konieczne jest określenie szczególnych kryteriów w tym sektorze w zakresie reprezentatywności.
- (2) Uwzględniając cechy sektora akwakultury, właściwe wydaje się także jasne określenie w tym rozporządzeniu zasad produkcji i wprowadzania do obrotu.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 1886/2000 powinno dlatego zostać zmienione.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1886/2000 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Działalność organizacji producentów w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu w sektorze rybołówstwa uważa się za dostatecznie reprezentatywną dla obszaru,

¹ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.

² Dz.U. L 132 z 15.5.2001, str. 10.

³ Dz.U. L 227 z 7.9.2000, str. 11.

w ramach którego proponuje się rozszerzyć zasady, o ile:

- a) wprowadzanie do obrotu, przez organizacje producentów lub ich członków, gatunków, w odniesieniu do których miałyby mieć zastosowanie te zasady, stanowi więcej niż 65% ogólnych ilości wprowadzanych do obrotu, oraz
 - b) liczba rybaków na pokładach statków używanych przez członków organizacji producentów stanowi więcej niż 50% całkowitej liczby rybaków mających siedziby na obszarze, w stosunku do którego miałyby mieć zastosowanie te zasady.
2. Do celów ust. 1 lit. a), uwzględnia się ilości wprowadzone do obrotu w poprzednim roku gospodarczym.
3. Do celów obliczania udziału procentowego określonego w ust. 1 lit. b), uwzględnia się rybaków na pokładach statków, których całkowita długość nie przekracza 10 metrów lub wynosi 10 metrów proporcjonalnie do relacji między ilościami wprowadzanymi do obrotu przez takich rybaków a całkowitymi ilościami wprowadzanymi do obrotu na danym obszarze.
4. Działalność organizacji producentów w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu w sektorze akwakultury, jak określono w ppkt. 2.2 lit. a) załącznika III do rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/1999* uważa się za dostatecznie reprezentatywną dla obszaru, w ramach którego proponuje się rozszerzyć zasady, o ile produkcja organizacji producentów lub jej członków, gatunków, w odniesieniu do których miałyby mieć zastosowanie te zasady, stanowi więcej niż 40% produkowanych ilości.
5. Do celów stosowania ust. 4, uwzględnia się ilości wprowadzone do obrotu w poprzednim roku gospodarczym.

Artykuł 2

1. Zasady produkcji i wprowadzania do obrotu określone w art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 104/2000 obejmują następujące elementy:
 - a) jakość, wielkość lub wagę oraz sposób prezentacji produktów oferowanych do sprzedaży;
 - b) pobieranie próbek, pojemniki używane do celów sprzedaży, pakowanie i etykietowanie oraz stosowanie lodu;
 - c) warunki pierwszego wprowadzenia do obrotu, co może obejmować racjonalne dysponowanie produktami w celu stabilizacji rynku.
2. W sektorze akwakultury, zasady określone w ust. 1 mogą zawierać środki dotyczące umieszczanie niedojrzałych osobników albo interwencji na innych etapach cyklu życia gatunków akwakultury, w odniesieniu do których miałyby mieć zastosowanie zasady, oraz w szczególności, przepisy dotyczące zbierania lub przechowywania, włączając zamrażanie, jakiejkolwiek nadwyżki produkcji.

^{_____}
*Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 września 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 908/2000

z dnia 2 maja 2000 r.

ustanawiające szczegółowe zasady obliczania wysokości pomocy przyznawanej przez Państwa Członkowskie organizacjom producentów w sektorze rybołówstwa i akwakultury

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2792/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa¹, w szczególności jego art. 15 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2792/1999 ustanawia ogólne warunki przyznawania i finansowania pomocy od Państw Członkowskich dla organizacji producentów uznanych na mocy art. 4 oraz, w odpowiednim przypadku, szczególnie uznanych na mocy art. 7a rozporządzenia Rady (EWG) nr 3759/92 z dnia 17 grudnia 1992 r., w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury², ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 3318/94³.
- 2) W celu zapewnienia, że pomoc taka będzie przyznawana i finansowana na identycznych warunkach, należy ustanowić szczegółowe zasady obliczania wartości produkcji wprowadzanej do obrotu przez organizacje producentów i kosztów administracyjnych takich organizacji. Obliczenia takie powinny być sporządzone na podstawie towarzyszących dokumentów rachunkowych. Ze względu jednak na występujące niekiedy trudności w uzyskaniu takich dokumentów, należy stworzyć możliwość alternatywnego korzystania z metody ryczałtowej.
- 3) Pomoc, do uzyskania której mogą kwalifikować się stowarzyszenia organizacji producentów, powinna być ograniczona do maksymalnej kwoty łącznej przy założeniu, że każda z organizacji członkowskich może się kwalifikować do objęcia pomocą na cele związane z jej utworzeniem i działalnością.
- 4) Należy ustanowić szczegółowe zasady określające wydatki związane z wykonywaniem planu poprawy jakości przez organizację producentów.
- 5) Należy ustanowić szczegółowe zasady regulujące zwrot wkładu Wspólnoty w odniesieniu do pomocy przyznanej przez Państwa Członkowskie do dnia 1 stycznia 2000 r., w zakresie której zwrot nie był przedmiotem decyzji Komisji przed tą datą.

¹ Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10.

² Dz.U. L 338 z 31.12.1992, str. 1.

³ Dz.U. L 350 z 31.12.1994, str. 15.

- 6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. rybołówstwa i akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady przyznawania pomocy organizacjom producentów w sektorze rybołówstwa i akwakultury na mocy art. 15 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 2792/1999.

Artykuł 2

1. Członkami, których produkcja może być brana pod uwagę przy stosowaniu art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2792/1999, są:
 - a) producenci, którzy byli członkami tej organizacji w chwili jej uznania i pozostawali nimi przez cały rok, którego dotyczy wniosek o przyznanie pomocy;
 - b) producenci którzy przystąpili do organizacji po jej uznaniu i byli jej członkami, przez co najmniej dziewięć ostatnich miesięcy roku, którego dotyczy wniosek o przyznanie pomocy.
2. Stowarzyszeniu organizacji producentów można przyznać pomoc na mocy art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2792/1999 maksymalnie w wysokości do 180 000 EUR.

Artykuł 3

1. W celu obliczenia pomocy przewidzianej w art. 15 ust. 1 lit. a) (i) rozporządzenia (WE) nr 2792/1999, wartość produkcji wprowadzonej do obrotu przez organizację producentów jest ustalana na podstawie ryczałtowej, dla każdego roku, poprzez pomnożenie, w odniesieniu do każdego z tych produktów:
 - a) średniej ważonej produkcji, wyrażonej w 100 kg netto, wprowadzanej do obrotu przez członków organizacji w ciągu trzech lat poprzedzających okres, do którego odnosi się wniosek o przyznanie pomocy,

przez
 - b) średnią ważoną cenę producenta otrzymywaną przez tych samych producentów w tym samym okresie, obliczoną na 100 kg netto.
2. W celu obliczenia średniej produkcji określonej w ust. 1 lit. a), produkcja wprowadzana do obrotu przez członków organizacji podczas każdego z wymienionych trzyletnich okresów jest ustalana:
 - a) na podstawie dostępnych towarzyszących dokumentów handlowych i rachunkowych

lub, w przypadku ich braku,

b) w drodze zryczałtowanej wyceny dokonanej przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, na podstawie parametrów ustalonych uprzednio w zależności od rodzaju danej produkcji.

3. W celu obliczenia średniej ceny określonej w ust. 1 lit. b), średnia cena otrzymywana przez producenta podczas każdego z wyżej wymienionych okresów trzyletnich, ustalana jest przez właściwe służby Państwa Członkowskiego:

- a) na podstawie dostępnych towarzyszących dokumentów handlowych i rachunkowych lub, w przypadku ich braku,
- b) poprzez obliczenie średniej rocznej ceny dla każdego z produktów na głównym rynku, w obrębie obszaru działalności danej organizacji producentów.

Artykuł 4

1. Za wydatki administracyjne w rozumieniu art. 15 ust. 1 lit. a) (ii) rozporządzenia (WE) nr 2792/1999, uważa się wydatki faktycznie poniesione przez organizację producentów w trakcie jej powstawania i prowadzenia działalności, objęte następującymi pozycjami:

- a) wydatki związane z pracami przygotowawczymi w celu ustanowienia organizacji i sporządzeniem lub zmianami jej aktu ustanawiającego i statutu;
- b) wydatki związane ze sprawdzaniem zgodności z zasadami określonymi w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3759/92;
- c) wydatki na personel (płace i wynagrodzenia, wydatki na szkolenie, opłaty z tytułu zabezpieczenia społecznego i wydatki na delegacje) oraz opłaty za obsługę techniczną i doradztwo;
- d) wydatki na korespondencję i telekomunikację;
- e) wydatki na wyposażenie biurowe i amortyzację lub wydatki na leasing takiego wyposażenia;
- f) wydatki na środki transportu przeznaczone do dyspozycji personelu organizacji;
- g) wynajęcie, lub w przypadku zakupu, odsetki faktycznie spłacone oraz inne wydatki i opłaty powstałe w związku z zajmowaniem pomieszczeń używanych do prowadzenia działalności administracyjnej organizacji producentów;
- h) wydatki związane z ubezpieczeniem transportu personelu oraz budynków administracyjnych i ich zawartości.

2. Organizacji producentów przysługuje możliwość rozłożenia tych wydatków na lata, w odniesieniu do których przyznana jest pomoc.

3. Kwota wydatków administracyjnych określonych w ust. 1, musi być ustalana na podstawie towarzyszących dokumentów handlowych i rachunkowych.

Artykuł 5

1. Za wydatki określone w art. 15 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2792/1999, uważa się wydatki faktycznie poniesione przez organizację producentów na sporządzenie i wykonanie planu poprawy jakości, zatwierdzonego na mocy art. 7a rozporządzenia (EWG) nr 3759/92, objęte następującymi pozycjami:

- a) wydatki związane ze wstępnymi badaniami, sporządzaniem i zmianami planu;
- b) wydatki określone w art. 4 ust. 1 lit. c), d) i e) niniejszego rozporządzenia;
- c) wydatki związane z informowaniem członków o środkach technicznych oraz umiejętnościach w zakresie poprawy jakości;
- d) wydatki na stworzenie i wykonanie systemu sprawdzania zgodności ze środkami przyjętymi przez organizację, w celu wykonania planu poprawy jakości.

2. Organizacji producentów przysługuje możliwość rozłożenia tych wydatków na lata, w odniesieniu do których przyznana jest pomoc.

3. Kwota wydatków administracyjnych określonych w ust. 1 musi zostać ustalona na podstawie towarzyszących dokumentów handlowych i rachunkowych, jasno wykazujących, że wydatek dotyczy wykonania planu.

Artykuł 6

Z dniem 1 stycznia 2000 r. tracą moc:

- rozporządzenia (EWG) nr 1452/83⁴, (EWG) nr 671/84⁵ i (WE) nr 2374/96⁶,
- art. 1 tiret drugie i art. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 2636/95⁷.

Jednakże, uchylone przepisy stosuje się nadal w odniesieniu do pomocy, którą Państwa Członkowskie zdecydowały się przyznać przed dniem 1 stycznia 2000 r., na mocy art. 7 i 7b rozporządzenia (EWG) nr 3759/92.

W przypadku pomocy określonej w tiret drugim niniejszego artykułu, jeżeli wniosek o wypłatę wkładu Wspólnoty nie był przedmiotem decyzji Komisji przed dniem 1 stycznia 2000 r., to zwrotu dokonuje się w związku z programowaniem funduszy strukturalnych dla danego Państwa Członkowskiego, na lata 2000-2006.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

⁴ Dz.U. L 149 z 7.06.1983, str. 5.

⁵ Dz.U. L 73 z 16.03.1984, str. 28.

⁶ Dz.U. L 325 z 14.12.1996, str. 1.

⁷ Dz.U. L 271 z 14.11.1995, str. 8.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 maja 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2438/2000

z dnia 3 listopada 2000 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 908/2000 ustanawiające szczegółowe zasady obliczania wysokości pomocy przyznawanej przez Państwa Członkowskie organizacjom producentów w sektorze rybołówstwa i akwakultury

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2792/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa¹, w szczególności jego art. 15 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 908/2000 z dnia 2 maja 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady obliczania wysokości pomocy przyznawanej przez Państwa Członkowskie organizacjom producentów w sektorze rybołówstwa i akwakultury², ustanawia szczegółowe zasady przejścia od przepisów obowiązujących do dnia 31 grudnia 1999 r. do tych, które będą obowiązywać od dnia 1 stycznia 2000 r.
- 2) Przepisy art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 908/2000 nie są zgodne z przepisami określonymi w art. 30 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych³. Sytuacja ta powinna zostać skorygowana poprzez zmianę rozporządzenia (WE) nr 908/2000.
- 3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. rybołówstwa i akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 6 rozporządzenia (WE) nr 908/2000 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W przypadku pomocy określonej przez Państwa Członkowskie po dniu 1 stycznia 2000 r., na podstawie art. 7 i 7b rozporządzenia (EWG) nr 3759/92 zwrotu dokonuje się w związku z programowaniem funduszy strukturalnych dla danego Państwa Członkowskiego, na lata 2000-2006 r.”

Artykuł 2

¹ Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10.

² Dz.U. L 105 z 3.05.2000, str. 15.

³ Dz.U. L 161 z 26.06.1999, str. 1.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 listopada 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 129/2003

z dnia 24 stycznia 2003 r.

ustanawiające szczegółowe zasady ustalania rozmiaru oczek i grubości sznurka sieci rybackich

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie ochrony zasobów połowowych przy pomocy środków technicznych ochrony młodych organizmów morskich¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 973/2001², w szczególności jego art. 48,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (EWG) nr 2108/84 z dnia 23 lipca 1984 r. ustanawiające szczegółowe zasady ustalania rozmiaru oczek sieci rybackich³, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2550/97, zostało znacznie zmienione i w związku z tym, iż konieczne są dalsze zmiany, powinno zostać zastąpione niniejszym rozporządzeniem w interesie przejrzystości i racjonalności.
- (2) W celu zapewnienia zgodności z technicznymi środkami ochrony zasobów połowowych, konieczne jest ustanowienie szczegółowych zasad ustalania rozmiaru oczek i grubości sznurka sieci rybackich.
- (3) Do celów procedury kontrolnej konieczne jest ustalenie rodzajów stosowanych urządzeń pomiarowych oraz sposobu ich stosowania, sposobu wybierania sieci do pomiaru, metody mierzenia każdej z nich, sposobu obliczania rozmiaru oczek sieci, procedury wyboru sznurków sieci do oceny grubości sznurka, oraz ustalenie przebiegu procedury kontrolnej.
- (4) Konieczne jest ustalenie warunków, według których procedura kontrolna stwierdza, że grubość sznurka sieci rybackich przekracza maksymalną dopuszczalną grubość.
- (5) Jeżeli kapitan statku kwestionuje wynik pomiaru w czasie kontroli, należy przewidzieć dalszy i ostateczny pomiar.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zasobów Rybnych i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Dz.U. L 125 z 27.4.1998, str. 1.

² Dz.U. L 137 z 19.5.2001, str. 1.

³ Dz.U. L 194 z 24.7.1984, str. 22.

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia będą miały zastosowanie następujące definicje:

- a) „narzędzia połowowe czynne”: włoki, niewody duńskie i podobne sieci ciągnione;
- b) „narzędzia połowowe bierne”: sieci skrzelowe, sieci oplątujące, sieci trójścienne, które mogą składać się z jednej lub więcej oddzielnych sieci przywiązanych do górnych, dolnych i łączących lin oraz które mogą być wyposażone w przyrządy kotwiczne, pływające i nawigacyjne.

ROZDZIAŁ II

ROZMIAR OCZEK CZYNNYCH NARZĘDZI POŁOWOWYCH

Artykuł 2

Przyrząd do ustalania rozmiaru oczek

1. Przyrządy stosowane do ustalania rozmiaru oczek mają grubość 2 mm, są płaskie, wykonane z trwałego materiału i zachowujące pierwotny kształt. Posiadają one albo ciąg boków o równoległych krawędziach połączonych pośrednimi, zbiegającymi się krawędziami o zbieżności jeden do ośmiu po każdej stronie, albo tylko zbiegające się krawędzie o zbieżności jeden do ośmiu po każdej stronie. W największym końcu posiadają otwór.
2. Przyrządy pomiarowe są oznakowane „przyrząd WE”. Każdy przyrząd na powierzchni czołowej posiada oznakowanie szerokości w milimetrach zarówno w części o krawędziach równoległych, jeżeli takie występują, i na części zbieżnej. W przypadku tej ostatniej, szerokości oznakowana jest, co 1 mm, a w regularnych odstępach pojawia się wskazanie szerokości. Wzór urządzeń pomiarowych pokazany jest w załączniku I.

Artykuł 3

Stosowanie urządzeń pomiarowych w sieciach o oczkach romboidalnych

1. W przypadku sieci o oczkach romboidalnych, sieć zostaje rozciągnięta w kierunku dłuższej przekątnej oczek, jak pokazano w załączniku II.
2. Przyrząd opisany w art. 2 wkłada się największym końcem do otworu oczka prostopadle do płaszczyzny sieci.
3. Przyrząd wkłada się do otworu oczka albo przy użyciu siły manualnej, albo stosując ciężarek lub dynamometr, do momentu zatrzymania na zbieżnych krawędziach przez opór sieci.

Artykuł 4

Stosowanie urządzeń pomiarowych w sieciach o oczkach kwadratowych

1. W przypadku sieci o oczkach kwadratowych, sieć najpierw rozciąga się w kierunku jednej przekątnej, a następnie w kierunku drugiej przekątnej oczek, jak pokazano w załączniku II.
2. Procedura przewidziana w art. 3 ust. 2 i 3 stosuje się do pomiaru w każdym kierunku przekątnej sieci o oczkach kwadratowych.

Artykuł 5

Wybór oczek

1. Oczka do pomiaru stanowią szereg 20 kolejnych oczek wybranych w kierunku dłuższej osi sieci.
2. Z wyjątkiem sieci o oczkach kwadratowych, oczek położonych w odległości mniejszej niż 50 cm od zszycia, sznurów lub sznurówki worka włoka nie mierzy się. Odległość tę mierzy się prostopadle do zszycia, sznurów lub sznurówki worka włoka, przy czym sieć rozciągnięta jest w kierunku pomiaru. Nie mierzy się również żadnego oczka, które było reperowane, rozerwane lub posiada przyłączenia do sieci umieszczone na tym oczku.
3. W drodze odstępstwa od ust. 1, oczka wybrane do pomiaru nie muszą być oczkami kolejnymi, jeżeli tak wynika z zastosowania ust. 2.

Artykuł 6

Pomiar każdego oczka

1. Sieci należy mierzyć wyłącznie w stanie mokrym i niezamarzniętym.
2. Wielkość każdego oczka romboidalnego równa się szerokości przyrządu w punkcie, gdzie przyrząd zostało zatrzymane, w przypadku stosowania przyrządu zgodnie z art. 3.
3. Wielkość każdego oczka kwadratowego równa się szerokości przyrządu w punkcie, gdzie przyrząd został zatrzymany przy pomiarze obu przekątnych zgodnie z art. 4.

Jeżeli występuje różnica w pomiarze między przekątnymi poszczególnych oczek, przy obliczaniu rozmiaru oczek sieci należy wziąć pod uwagę największą przekątną oczek kwadratowych.

Artykuł 7

Ustalanie rozmiaru oczek

Rozmiar oczek sieci równa się arytmetycznej średniej w milimetrach łącznej liczby oczek wybranych i zmierzonych zgodnie z art. 5 i 6, przy czym średnią arytmetyczną zaokrągla się

w górę do całego milimetra.

Artykuł 8

Procedura kontrolna

1. Inspektor mierzy jedną serię 20 oczek, wybranych zgodnie z art. 5, wkładając przyrząd ręcznie bez stosowania ciężarków lub dynamometru.

Rozmiar oczek sieci ustala się następnie zgodnie z art. 7.

2. Jeżeli obliczenie rozmiaru oczek sieci pokazuje, że rozmiar oczek nie jest zgodny z obowiązującymi przepisami, wówczas mierzy się dwie dodatkowe serie 20 oczek wybranych zgodnie z art. 5.

Rozmiar oczek sieci należy następnie przeliczyć zgodnie z art. 7, biorąc pod uwagę wszystkie 60 zmierzonych oczek. Bez uszczerbku dla przepisów art. 9, wynik będzie równać się rozmiarowi oczek sieci.

Artykuł 9

Pomiar w przypadku wystąpienia sporu

1. Jeżeli kapitan statku kwestionuje rozmiar oczek sieci ustalony zgodnie z art. 8, taki pomiar nie będzie brany pod uwagę w ustaleniu rozmiaru oczek sieci i sieć zostaje ponownie zmierzona.

2. W ponownym pomiarze stosuje się ciężarek lub dynamometr doczepiony do przyrządu.

Wyboru ciężarka lub dynamometru dokonuje inspektor.

Ciężarek umieszcza się w otworze na najwęższym końcu przyrządu za pomocą haczyka. Dynamometr można albo umieścić w otworze na najwęższym końcu przyrządu albo przyłożyć w najszerszym końcu przyrządu.

Dokładność ciężarka lub dynamometru jest certyfikowana przez właściwy organ krajowy.

3. Dla sieci o rozmiarze oczek 35 mm lub mniej, ustalonym zgodnie z art. 8, przykładą się siłę równą 19,61 niutonom (równoważną masie 2 kilogramów), a dla pozostałych sieci siłę 49,03 niutonów (równoważną masie 5 kilogramów).

4. Do celów ustalenia rozmiaru oczek sieci zgodnie z art. 7 przy użyciu ciężarka lub dynamometru, mierzy się tylko jedną serię 20 oczek.

5. Wynik tego pomiaru jest ostateczny.

ROZDZIAŁ III

ROZMIAR OCZEK BIERNYCH NARZĘDZI POŁOWOWYCH

Artykuł 10

Przyrząd do ustalania rozmiaru oczek

1. Przyrząd do pomiaru oczek jest wykonany z trwałego materiału i zachowuje pierwotny kształt. Wzór urządzenia pokazany jest w załączniku III.
2. Przy rozciągnięciu, przyrząd do pomiaru oczek może mierzyć rozmiar oczek do 300 mm. Przyrząd jest wyskalowany, co 1, 5 i 10 milimetrów.
3. Przyrządy pomiarowe spełniające wymogi ust. 1 i 2 są oznakowane „przyrząd WE”.
4. Szczęki przyrządy do pomiaru otworów oczek mają grubość, co najmniej 1 mm, ale nie więcej niż 3 mm i posiadają zaokrąglone krawędzie.
5. Przy mierzeniu naciągniętej siatki nie stosuje się innej siły oprócz ręcznego rozciągnięcia przyrządy.

Artykuł 11

Wybór oczek

1. Inspektor wybiera dwadzieścia oczek z sieci. W przypadku sieci trójściennych, oczka wybiera się z części sieci posiadającej najmniejsze oczka.
2. W żadnych okolicznościach wybór nie może obejmować następujących oczek:
 - a) oczka na górze lub na dole osadki zamocowanej do liny lub ramy, albo innych przyłączeń;
 - b) oczka wchodzące w skład dwóch oczek marlinek i sznurów;
 - c) oczka rozerwane lub zreperowane.

Artykuł 12

Pomiar każdego oczka

1. Sieci mierzy się w stanie odmrożonym.
2. Inspektor mierzy otwór każdego oczka wkładając przyrząd w kierunku, który jest dłuższy, przy czym oczko rozciąga się ręcznie aż jego krawędzie są proste i napięte.

Artykuł 13

Ustalanie rozmiaru oczek

Rozmiar oczek sieci równa się arytmetycznej średniej w milimetrach, zaokrąglonej w górę do całego milimetra, sumy wyników pomiaru każdego z wybranych i zmierzonych oczek.

Artykuł 14

Procedura kontrolna

Inspektor mierzy jedną serię 20 oczek wybranych zgodnie z art. 11. Rozmiar oczek sieci ustala się następnie zgodnie z art. 13.

Artykuł 15

Pomiar w przypadku wystąpienia sporu

Jeżeli kapitan kwestionuje wynik pomiaru, inspektor jeszcze raz wybierze i zmierzy 20 oczek w innej części sieci zgodnie z przepisami art. 11-14. Rozmiar oczek sieci zostaje następnie przeliczony zgodnie z art. 13, biorąc pod uwagę wszystkie 40 zmierzonych oczek. Wynik tego pomiaru jest ostateczny.

ROZDZIAŁ IV

GRUBOŚĆ SZNURKA

Artykuł 16

Przyrząd do ustalania grubości sznurka

1. Przyrządy do ustalania grubości sznurka są wykonane z trwałego, niekorodującego materiału. Wzór przyrządu jest przedstawiony w załączniku IV.
2. Kiedy szczęki są zamknięte, okrągły otwór ma średnicę oznaczoną w milimetrach na jednej ze szczęk po stronie otworu. Szczęki są zamknięte, kiedy powierzchnie obu wewnętrznych stron szczęk stykają się i leżą w tej samej płaszczyźnie.
3. Przyrządy zgodne z ust. 1 i 2 są oznakowane „przyrząd WE”.

Artykuł 17

Wybór sznurków do oceny

1. Inspektor wybiera oczka z jakiegokolwiek części sieci, która podlega wymogom w zakresie maksymalnej dopuszczalnej grubości sznurka.
2. Nie należy wybierać sznurka w oczkach, które są rozerwane lub były reperowane.
3. Jeżeli okaże się, że któreś z wybranych oczek było reperowane lub jest rozerwane, inspektor może wybrać oczka z innej części sieci.

Artykuł 18

Ocena sznurków

1. Sznurki ocenia się w stanie rozmrożonym.

2. Sznurki w sieciach o oczkach w kształcie rombów ocenia się, jak pokazano w załączniku II, następująco:

- a) w przypadku sieci o pojedynczych sznurkach, ocenia się sznurek po przeciwległych stronach 10 wybranych oczek;
- b) w przypadku sieci o podwójnych sznurkach, ocenia się każdą splotkę sznurka po przeciwległych stronach pięciu wybranych oczek.

3. Sznurki w sieciach o oczkach w kształcie kwadratów ocenia się, jak pokazano w załączniku II, następująco:

- a) w przypadku sieci o pojedynczych sznurkach, ocenia się sznurek tylko po jednej stronie 20 wybranych oczek, przy czym w każdym oczku wybiera się tę samą stronę;
- b) w przypadku sieci o podwójnych sznurkach, ocenia się każdą splotkę sznurka tylko po jednej stronie 10 wybranych oczek, przy czym w każdym oczku wybiera się tę samą stronę.

Artykuł 19

Procedura kontrolna ustalania grubości sznurka

1. Inspektor posługuje się przyrządem z okrągłym otworem o średnicy równej maksymalnej dopuszczalnej grubości sznurka. Kiedy grubość sznurka nie pozwala na zamknięcie szczęk przyrządy lub sznurek nie przesuwa się łatwo przez otwór, kiedy szczęki są zamknięte, inspektor odnotowuje ocenę grubości sznurka jako ocenę negatywną (-).

2. Jeżeli wśród 20 ocenionych sznurków jest więcej niż pięć ocen negatywnych (-), inspektor jeszcze raz wybierze i oceni dalszych 20 sznurków zgodnie z przepisami art. 17 i 18.

3. Jeżeli wśród 40 ocenionych sznurków jest więcej niż 10 ocen negatywnych (-), ustalona grubość sznurka przekracza maksimum dozwolone dla tej części sieci.

Artykuł 20

Ustalenie grubości sznurka w przypadku sporu

Jeżeli kapitan statku kwestionuje wynik oceny ustalonej zgodnie z art. 19, taka ocena nie będzie brana pod uwagę w ustaleniu grubości sznurka.

Do celów ustalenia grubości sznurka inspektor jeszcze raz wybierze i zmierzy 20 różnych sznurków w tej samej części sieci i jeżeli wśród wszystkich 20 ocenionych sznurków jest więcej niż pięć ocen negatywnych (-), ustalona. Wynik tego ustalenia jest ostateczny.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 20

Uchylenie

Rozporządzenie (EWG) nr 2108/84 traci moc.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia uznaje się za odniesienia do niniejszego rozporządzenia i należy je odczytywać zgodnie z tabelą korelacji podaną w załączniku V.

Artykuł 22

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Art. 17-20 stosuje się od dnia 1 lipca 2003 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 stycznia 2003 r.

W imieniu Komisji

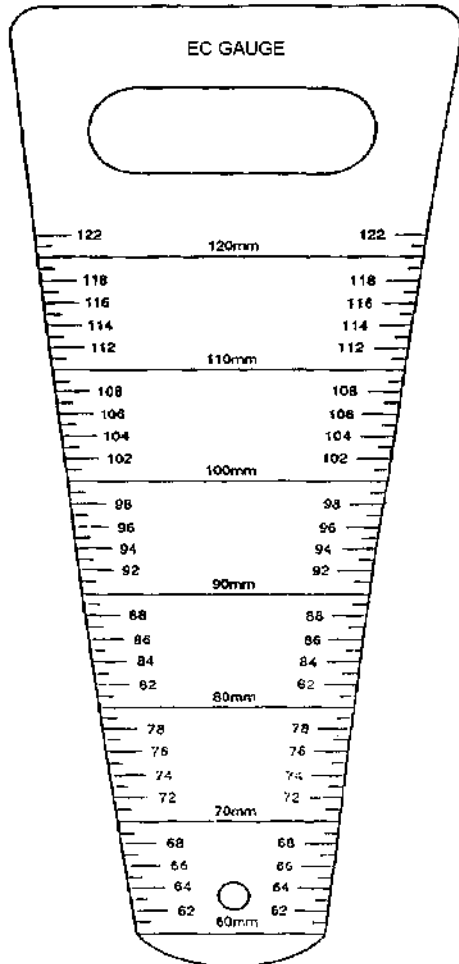
Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

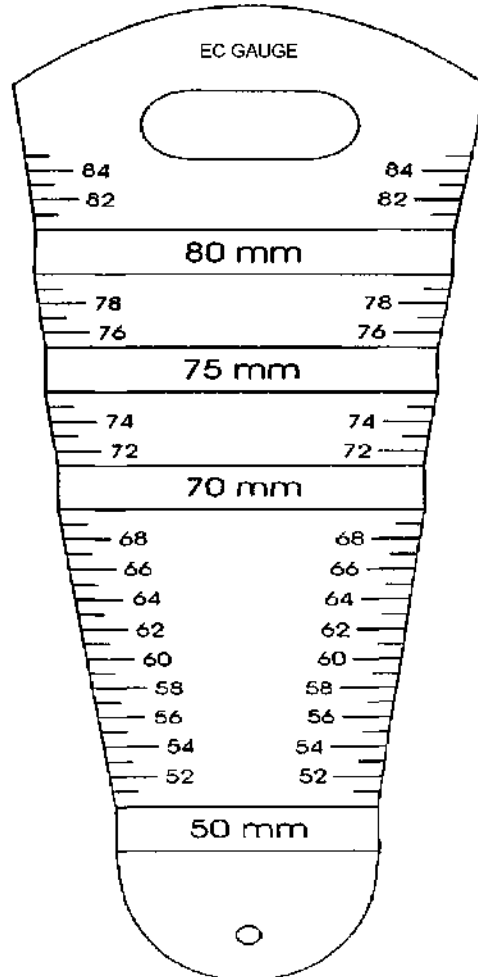
PRZYRZĄD WE

O KRAWĘDZIACH ZBIEŻNYCH

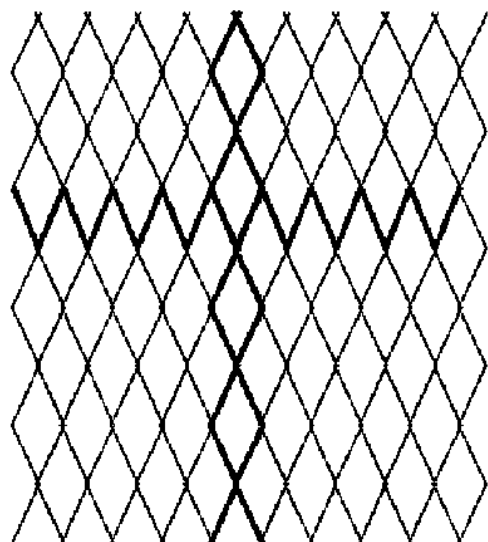
PRZYRZĄD WE

O KRAWĘDZIACH RÓWNOLEGŁYCH

ZAŁĄCZNIK II

OCZKA ROMBOIDALNE

Przebieg sznurka w sieciach węzłowych

Długość sieci

Rząd kolejnych oczek

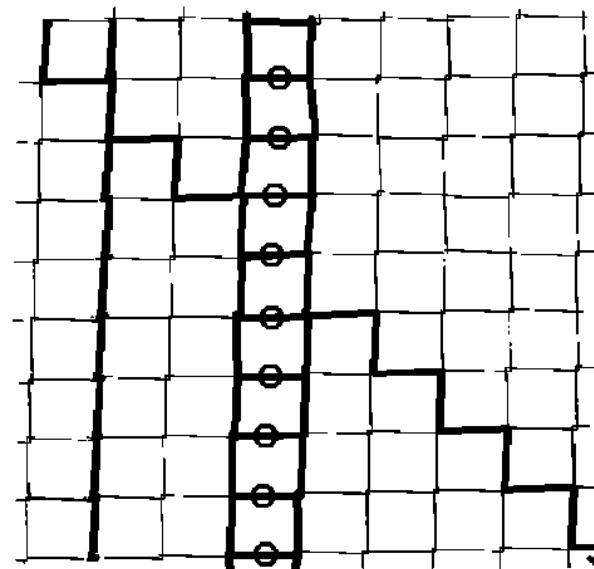

Przeciwne strony oczek

Przylegające strony oczek

OCZKA KWADRATOWE

Długość sieci

Przebieg sznurka w sieciach bezwęzłowych

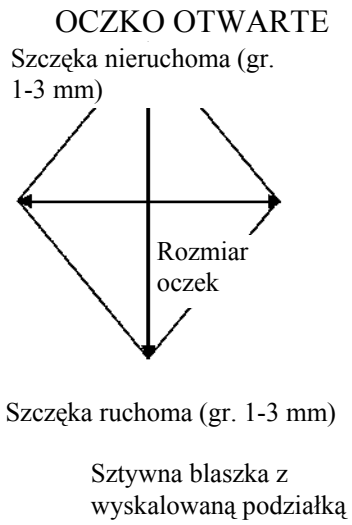
Możliwy przebieg sznurka w sieciach węzłowych

Kółko oznacza tę samą stronę oczek

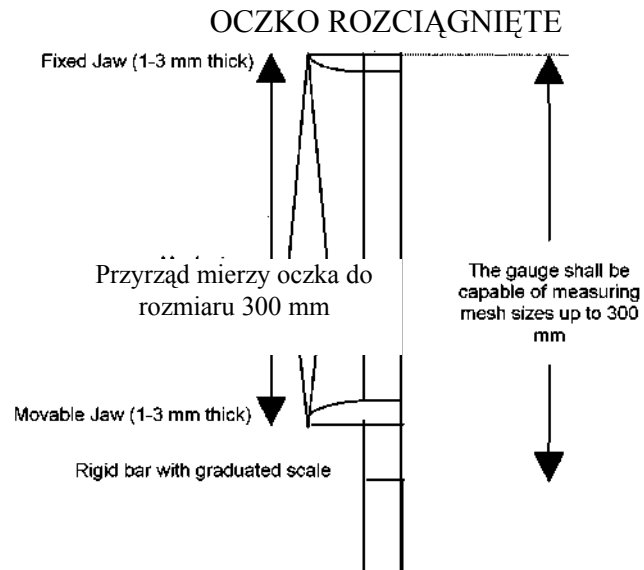

ZAŁĄCZNIK III

Oczka z węzłami i bez węzłów

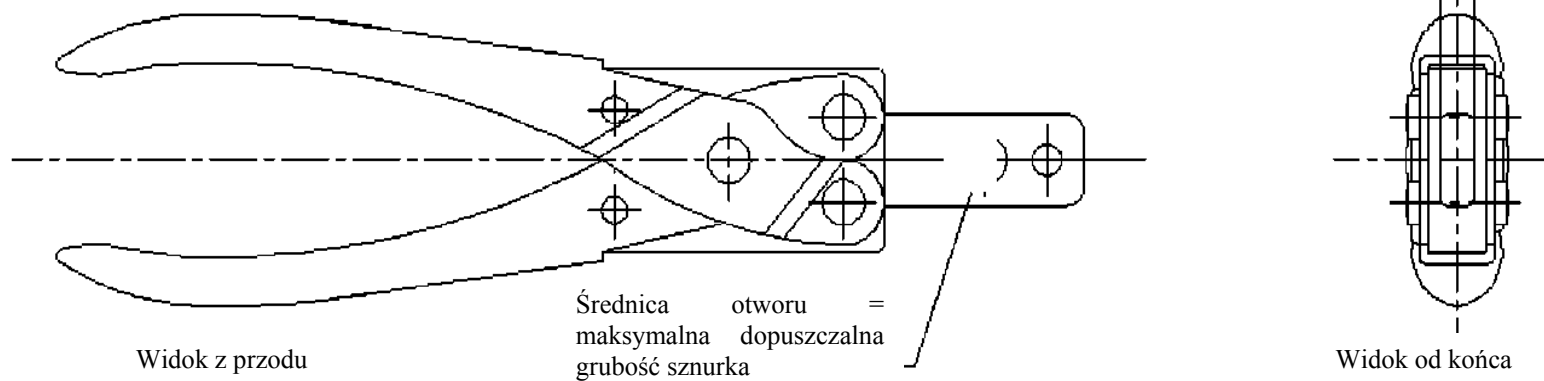
Przyrząd do mierzenia oczek

ZALĄCZNIK IV

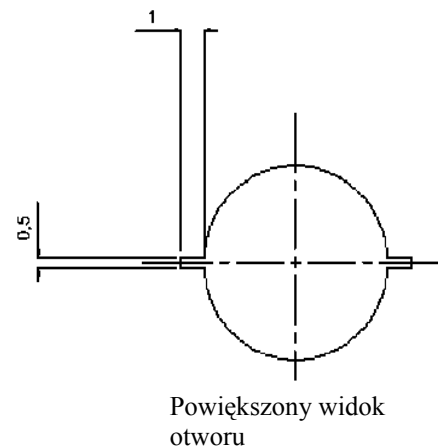
Szczypce szczelinowe z przyrządem pomiarowym o równoległych szczękach

(Niniejszy rysunek służy wyłącznie celom ilustracyjnym)

Krawędzie obwodu otworu po każdej stronie powinny być zaokrąglone.
Wewnętrzne płaszczyzny szczęk są frezowane w punkcie, gdzie obie wewnętrzne płaszczyzny szczęk stykają się, nie więcej niż 1 mm, aby zapewnić prześwit nie większy niż 0,5 mm między płaszczyznami.

IM-209m1

ZAŁĄCZNIK V

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 2108/84	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1 ust. 1	Art. 2 ust. 1 z wyjątkiem ostatniej części zdania drugiego
Art. 1 ust. 2	Art. 2 ust. 2 z wyjątkiem zdania ostatniego
Art. 2 ust. 1	Art. 3 ust. 1 z wyjątkiem pierwszej części zdania
Art. 2 ust. 2	Art. 3 ust. 2
Art. 2 ust. 3	Art. 3 ust. 3
—	Art. 4 ust. 1
—	Art. 4 ust. 2
Art. 3 ust. 1	Art. 5 ust. 1
Art. 3 ust. 2	Art. 5 ust. 2 z wyjątkiem pierwszej części zdania pierwszego
Art. 3 ust. 3	Art. 5 ust. 3
Art. 3 ust. 4	Art. 6 ust. 1
Art. 4	Art. 6 ust. 2 z wyjątkiem pierwszej części zdania pierwszego w akapicie pierwszym i drugim
—	Art. 6 ust. 3
Art. 5	Art. 7 z wyjątkiem zdania ostatniego
Art. 6 ust. 1	Art. 8 ust. 1
—	Art. 8 ust. 2 z wyjątkiem pierwszej części zdania pierwszego
Art. 6 ust. 2	Art. 9 ust. 1 z wyjątkiem słowa ostatniego zdania ostatniego
—	Art. 9 ust. 2
—	Art. 9 ust. 3
—	Art. 9 ust. 4
Art. 6a	Art. 1 lit. b)
—	Art. 1 lit. a)
Art. 6b ust. 1	Art. 10 ust. 1 z wyjątkiem zdania ostatniego
Art. 6b ust. 2	Art. 10 ust. 2
Art. 6b ust. 3	Art. 10 ust. 3
Art. 6b ust. 4	Art. 10 ust. 4
Art. 6b ust. 5	Art. 10 ust. 5
Art. 6c ust. 1	Art. 12 ust. 1 i art. 11 ust. 1 z wyjątkiem drugiej części zdania drugiego
Art. 6c ust. 2	Art. 12 ust. 2
Art. 6c ust. 3	Art. 13
Art. 6c ust. 4	Art. 11 ust. 2 lit. a); b); c) z wyjątkiem pierwszej części zdania pierwszego
—	Art. 14
Art. 6d	Art. 15 z wyjątkiem ostatniej części zdania pierwszego
—	Art. 16 ust. 1
—	Art. 16 ust. 2

Rozporządzenie (EWG) nr 2108/84	Niniejsze rozporządzenie
—	Art. 16 ust. 3
—	Art. 17 ust. 1
—	Art. 17 ust. 2
—	Art. 17 ust. 3
—	Art. 18 ust. 1
—	W art. 18 ust. 2 lit. a) i b)
—	W art. 18 ust. 3 lit. a) i b)
—	Art. 19 ust. 1
—	Art. 19 ust. 2
—	Art. 19 ust. 3
—	Art. 20
—	Art. 21
Art. 7	Art. 22 z wyjątkiem zdania drugiego
—	Załącznik I
—	Załącznik II
Załącznik	Załącznik III
—	Załącznik IV
—	Załącznik V

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 438/2001

z dnia 2 marca 2001 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 dotyczącego zarządzania i systemów kontroli pomocy udzielanej w ramach Funduszy Strukturalnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie Funduszy Strukturalnych¹, w szczególności jego art. 53 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem ustanowionym na podstawie art. 147 Traktatu,

po konsultacji z Komitetem ds. struktury agrarnej i rozwoju wsi,

po konsultacji z Komitetem ds. struktur rybołówstwa i akwakultury,

a także mając na uwadze co następuje:

- 1) Art. 38 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 zobowiązuje Państwa Członkowskie do podjęcia licznych środków w celu zapewnienia, że fundusze wspólnotowe są wykorzystywane w sposób skuteczny i właściwy oraz zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami.
- 2) W tym celu, Państwa Członkowskie powinny koniecznie zapewnić stosowne wytyczne dotyczące organizacji odpowiednich funkcji instytucji zarządzających i płatniczych ustanowionych na podstawie art. 32 i 34 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.
- 3) Art. 38 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 zobowiązuje Państwa Członkowskie do współpracy z Komisją w celu zapewnienia, że posiadają one sprawnie działające systemy zarządzania i kontroli oraz do udzielenia jej wszelkiej niezbędnej pomocy przy podejmowaniu kontroli, włącznie z kontrolami wrywkowymi.
- 4) W celu zharmonizowania norm dotyczących poświadczania wydatków, dla których wnioskuje się o płatności z Funduszy na podstawie art. 32 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, należy ustanowić treść takich poświadczeń oraz określić cechy i jakość informacji będących ich podstawą.
- 5) W celu umożliwienia Komisji przeprowadzania kontroli określonych w art. 38 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, Państwa Członkowskie powinny dostarczyć na jej życzenie dane wymagane przez instytucję zarządzającą w celu spełnienia wymogów tego rozporządzenia w zakresie zarządzania, monitorowania i oceny. Niezbędne jest ustanowienie treści takich danych oraz formatu i środków przekazywania plików komputerowych w przypadku, gdy dane są dostarczane w formie elektronicznej zgodnie z art. 18 ust. 3 lit. e) tego rozporządzenia. Komisja powinna zagwarantować, że dane komputerowe i inne są przechowywane w sposób zapewniający bezpieczeństwo i poufność.
- 6) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2064/97 z dnia 15 października 1997 r. ustanawiające szczegółowe ustalenia w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 dotyczącego kontroli finansowej operacji współfinansowanych z Funduszy Strukturalnych przeprowadzanej przez Państwa Członkowskie², zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2406/98³, powinno zostać zastąpione. Jednakże, przepisy rozporządzenia (WE) nr 2064/97 powinny nadal być stosowane w odniesieniu do pomocy udzielanej w okresie realizacji programu 1994-1999 r. na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2052/88⁴,

¹ Dz.U. L 161 z 26.06.1999, str. 1.

² Dz.U. L 290 z 23.10.1997, str. 1.

³ Dz.U. L 298 z 7.11.1998, str. 15.

⁴ Dz.U. L 185 z 15.07.1998, str. 9.

ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 3193/94⁵.

- 7) Rozporządzenie to powinno być stosowane bez uszczerbku dla przepisów dotyczących monitorowania na miejscu w dziedzinie pomocy państwa ustanowionej na mocy art. 22 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁶.
- 8) Rozporządzenie należy stosować bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. dotyczącego kontroli na miejscu i kontroli przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi lub innymi nieprawidłowościami⁷.
- 9) Przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1681/94 z dnia 11 lipca 1994 r. dotyczącego nieprawidłowości i odzyskiwania kwot błędnie wypłaconych w związku z finansowaniem polityk strukturalnych oraz organizowaniem systemu informowania w tej dziedzinie⁸ stosuje się do pomocy udzielonej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1260/1999 na mocy art. 54 i art. 38 ust. 1 lit. e) akapit drugi tego rozporządzenia.
- 10) Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane zgodnie z zasadą pomocniczości, określonej w art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 i bez uszczerbku dla systemów instytucjonalnych, prawnych i finansowych danego Państwa Członkowskiego określonych w art. 34 ust. 1 akapit ostatni tego rozporządzenia.
- 11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. rozwoju i przekształceń strukturalnych regionów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Zakres obowiązywania

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) 1260/1999 dotyczącego systemów zarządzania i kontroli w zakresie pomocy udzielanej w ramach Funduszy Strukturalnych zarządzanych przez Państwa Członkowskie.

ROZDZIAŁ II

Systemy zarządzania i kontroli

Artykuł 2

1. Każde Państwo Członkowskie zapewni, że instytucje zarządzające i płatnicze oraz organy pośrednie otrzymają odpowiednie wytyczne w sprawie oceny systemów zarządzania i kontroli niezbędnych do zapewnienia należytego zarządzania finansami Funduszy Strukturalnych zgodnego z ogólnie przyjętymi zasadami i normami, w szczególności zapewnienia odpowiedniej oceny prawidłowości, właściwości i kwalifikacji wniosków o pomoc wspólnotową.

⁵ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 11.

⁶ Dz.U. L 83 z 27.03.1999, str. 1.

⁷ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁸ Dz.U. L 178 z 12.07.1994, str. 43.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia, "organy pośrednie" oznaczają wszystkie organy lub służby publiczne albo prywatne podlegające instytucjom zarządzającym i płatniczym lub wykonujące zadania w ich imieniu w stosunku do beneficjentów końcowych, lub organy i przedsiębiorstwa przeprowadzające operacje.

Artykuł 3

Systemy zarządzania i kontroli instytucji zarządzających i płatniczych oraz organów pośrednich, zgodnie z zasadą proporcjonalności w stosunku do wartości administrowanej pomocy, zapewniają:

- a) jednoznacznie zdefiniowane i umiejscowione oraz, jeżeli niezbędne jest zapewnienie prawidłowej praktyki finansowej, odpowiedni podział funkcji w ramach określonej organizacji;
- b) skuteczne systemy gwarantujące, że wyżej wymienione funkcje będą realizowane w sposób zadowalający;
- c) w przypadku organów pośrednich, przekazywanie informacji do organu odpowiedzialnego za wykonywanie swoich zadań i zastosowanie środków.

Artykuł 4

Systemy zarządzania i kontroli zawierają procedury umożliwiające sprawdzenie dostarczania współfinansowanych towarów i usług oraz prawdziwość wnioskowanych wydatków, a także zapewniające zgodność z warunkami ustanowionymi we właściwej decyzji Komisji zgodnej z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 oraz z odpowiednimi zasadami krajowymi i wspólnotowymi dotyczącymi w szczególności kwalifikowania wydatków do wsparcia z Funduszy Strukturalnych w ramach rozpatrywanej pomocy, zamówień publicznych, pomocy państwa (włącznie z zasadami dotyczącymi łączenia pomocy), ochrony środowiska i równości szans.

Procedury wymagają odnotowania przeprowadzonej weryfikacji indywidualnych działań na miejscu. Protokół potwierdza wykonaną pracę, wyniki weryfikacji i środki podjęte w przypadku wystąpienia rozbieżności. W przypadku, gdy jakiegokolwiek weryfikacje fizyczne lub administracyjne nie są wyczerpujące, ale wykonane zostały na próbie działań, protokół określa wybrane operacje i opisuje metodę pobierania próbek.

Artykuł 5

1. Państwo Członkowskie, w przypadku każdej pomocy, informuje Komisję w terminie trzech miesięcy po zatwierdzeniu pomocy lub po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, w zależności od tego, który z nich jest późniejszy, o organizacji instytucji zarządzających i płatniczych oraz organów pośrednich, o systemach zarządzania i kontroli stosowanych przez te instytucje i organy, jak również o planowanych udoskonaleniach zgodnie z wytycznymi, określonych w art. 2 ust. 1.

2. Informacja zawiera następujące dane dotyczące każdego instytucji zarządzających lub płatniczych oraz organu pośredniego:

- a) funkcje im nadane;
 - b) podział funkcji w ramach ich departamentów lub między nimi, wraz z podziałem między instytucje zarządzające i płatnicze, jeżeli stanowią jeden organ;
 - c) procedury odnoszące się do otrzymywania, weryfikacji i zatwierdzania wniosków o zwrot wydatków, jak również do polecenia wypłaty, dokonywania i księgowania płatności na rzecz beneficjentów oraz
 - d) przepisy dotyczące audytu systemów zarządzania i kontroli.
3. W przypadku, gdy do więcej niż jednego rodzaju pomocy zastosowano wspólny system, należy przekazać opis tego systemu.

Artykuł 6

Komisja, we współpracy z Państwem Członkowskim, upewnia się czy systemy zarządzania i kontroli, przedstawione na mocy art. 5, spełniają normy wymagane w rozporządzeniu (WE) nr 1260/1999 i w niniejszym rozporządzeniu, oraz informuje o wszelkich przeszkodach wpływających na przejrzystość kontroli działania Funduszy i wypełniania obowiązków Komisji na mocy art. 274 Traktatu. Należy zapewnić regularne przeglądy działania tych systemów.

Artykuł 7

1. System zarządzania i kontroli Państw Członkowskich zapewnią odpowiedni ślad rewizyjny.
2. Ślad rewizyjny jest uważany za odpowiedni, jeżeli pozwala na:
 - a) uzgodnienie bilansów kwot poświadczanych Komisji wraz z indywidualnymi rejestrami wydatków i dokumentów towarzyszących przechowywanych na poszczególnych poziomach administracyjnych i przez beneficjentów końcowych, a w przypadku gdy ci ostatni nie są odbiorcami końcowymi Funduszy, przez organy lub przedsiębiorstwa prowadzące operacje; oraz
 - b) weryfikację przydziału i przekazywania dostępnych funduszy wspólnotowych i krajowych.

W załączniku I podano przykładowy opis informacji niezbędnych do wystarczającego śladu rewizyjnego.

3. Instytucja zarządzająca upewnia się co do następujących punktów:
 - a) że istnieją procedury zapewniające, że dokumenty odnoszące się do poniesionych wydatków szczególnych oraz płatności dokonanych w ramach pomocy i niezbędne do wystarczającego śladu rewizyjnego są przechowywane zgodnie z wymaganiami art. 38 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 i załącznika I do niniejszego rozporządzenia;
 - b) że nazwa i adres organu, w którym te dokumenty są przechowywane, są zarejestrowane

oraz

- c) ze dokumenty te są udostępniane w celach kontroli osobom lub organom, które mają uprawnienia do kontroli takich dokumentów.

Takie osoby i organy powinny być:

- (i) pracownikami instytucji zarządzających i płatniczych oraz organów pośrednich, które realizują wnioski o dokonanie płatności;
- (ii) służbami przeprowadzającymi audyt systemów zarządzania i kontroli;
- (iii) osobami lub departamentami instytucji płatniczych odpowiedzialnymi za poświadczanie wniosków o płatności okresowe lub płatności końcowe na mocy art. 32 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, a także osobami lub departamentami wystawiającymi deklaracje na podstawie art. 38 ust. 1 lit. f); oraz
- (iv) upoważnionymi urzędnikami krajowych instytucji audytowych oraz urzędnikami Wspólnoty Europejskiej.

Mogą oni wymagać, aby przedstawiono im wyciągi lub kopie dokumentów lub dokumentację księgową, określone w niniejszym ustępie.

Artykuł 8

Instytucje zarządzające lub płatnicze księgują kwoty odzyskane ze zrealizowanych już płatności pomocy Wspólnoty i zapewniają, że takie kwoty zostały odzyskane bez nieuzasadnionej zwłoki. Po ich odzyskaniu, instytucje płatnicze zwracają nieprawidłowo odzyskane płatności powiększone o uzyskane odsetki z tytułu opóźnienia przez potrącenie rozpatrywanych kwot z kolejnej deklaracji wydatków oraz wniosku o płatność przedłożonego Komisji lub, jeżeli to niewystarczające, poprzez dokonaniu zwrotu na rzecz Wspólnoty. Instytucje płatnicze przesyłają Komisji raz do roku, w Załączniku do sprawozdania za czwarty kwartał na temat odzyskanych kwot, przekazywanym na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1681/94, aktualny stan kwot do odzyskania zestawionych według roku rozpoczęcia procedury odzyskiwania.

ROZDZIAŁ III

Poświadczenie wydatków

Artykuł 9

1. Poświadczenia deklaracji wydatków okresowych i końcowych, określonych w art. 32 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, są wystawiane w formie przedstawionej w załączniku II, przez osobę lub departament w ramach instytucji płatniczej, która jest funkcjonalnie niezależna od wszelkich służb zatwierdzających wnioski.
2. Przed poświadczeniem danej deklaracji wydatków, instytucja płatnicza upewnia się, czy spełnione są następujące warunki:

- a) instytucja zarządzająca i organy pośrednie spełniły wymagania rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, w szczególności art. 38 ust. 1 lit. c) i e) oraz art. 32 ust. 3 i 4, oraz przestrzegały warunków decyzji Komisji zgodnej z art. 26 tego rozporządzenia;
- b) deklaracja wydatków obejmuje tylko wydatki:
 - (i) które zostały rzeczywiście poniesione w okresie kwalifikacji ustanowionym w decyzji w formie wydatków poniesionych przez beneficjentów końcowych, w rozumieniu Zasady nr 1 ppkt. 1.2, 1.3 i pkt. 2 Załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1685/2000⁹, które mogą być poparte otrzymanymi fakturami lub dokumentami księgowymi o równoważnej wartości dowodowej;
 - (ii) które odnoszą się do operacji zakwalifikowanych do finansowania w ramach określonej pomocy zgodnie z kryteriami i procedurami ich wyboru oraz podlegające zasadom wspólnotowym poprzez okres w którym zostały poniesione; oraz
 - (iii) ze środków dla których, w odpowiednich przypadkach, cała pomoc krajowa została oficjalnie zatwierdzona przez Komisję.

3. W celu umożliwienia uwzględnienia skuteczności systemów kontroli i śladu rewizyjnego przed przedstawianiem Komisji deklaracji wydatków, instytucja zarządzająca zapewnia, że instytucja płatnicza zostanie powiadomiona o procedurach podjętych przez instytucję zarządzającą i przez organy pośrednie w celu:

- a) weryfikacji dostarczania towarów i usług współfinansowanych i rzeczywistych wydatków objętych wnioskiem;
- b) zapewnienia zgodności ze stosowanymi przepisami; oraz
- c) utrzymania śladu rewizyjnego.

4. W przypadkach, gdy instytucja zarządzająca i instytucja płatnicza stanowią lub należą do tego samego organu, organ ten zapewnia, że stosowane są procedury zapewniające porównywalne normy kontroli do tych, które zostały określone w ust. 2 i 3.

ROZDZIAŁ IV

Wyrywkowe kontrole operacji

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie przeprowadzają weryfikację operacji na podstawie wyrywkowych kontroli w szczególności w celu:

- a) sprawdzenia skuteczności zastosowanych systemów zarządzania i kontroli;
- b) wybiórczej weryfikacji, na podstawie analizy ryzyka, deklaracji wydatków na różnych poziomach.

⁹ Dz.U. L 193 z 29.07.2000, str. 39.

2. Weryfikacje przeprowadzane przed zamknięciem każdej pomocy, obejmują co najmniej 5% całkowitych kwalifikowanych wydatków i opierają się na reprezentatywnych próbkach zatwierdzonych operacji, z uwzględnieniem wymogów ust. 3. Państwa Członkowskie starają się rozłożyć przeprowadzanie weryfikacji równomiernie na cały okres. Zapewniają one właściwy podział zadań na weryfikacje i procedury wdrażające lub płatnicze dotyczące danych operacji.

3. Wybierając próbki operacji do weryfikacji, uwzględnia się:

- a) konieczność weryfikacji typów i rozmiarów operacji zróżnicowanych w wystarczającym stopniu;
- b) każdy współczynnik ryzyka, który został określony w ramach weryfikacji na poziomie krajowym lub wspólnotowym;
- c) koncentrację operacji niektórych organów pośrednich lub niektórych beneficjentów końcowych tak, aby główne organy pośrednie i beneficjenci końcowi byli weryfikowani co najmniej raz przed zamknięciem każdej pomocy.

Artykuł 11

Przez takie weryfikacje, Państwa Członkowskie starają się sprawdzić następujące elementy:

- a) praktyczne zastosowanie i skuteczność systemów zarządzania i kontroli;
- b) w przypadku odpowiedniej liczby dokumentacji księgowej, zgodność tej dokumentacji z dokumentami towarzyszącymi przechowywanymi przez organy pośrednie, beneficjentów końcowych oraz organy lub przedsiębiorstwa przeprowadzającego te operacje;
- c) obecność odpowiedniego śladu rewizyjnego;
- d) w odniesieniu do odpowiedniej liczby pozycji wydatków, zgodność charakteru i daty odpowiednich wydatków z przepisami wspólnotowymi i zgodność z zatwierdzonym zakresem danej operacji oraz wykonanych prac;
- e) że cel lub zamierzony cel operacji jest zgodny z celem opisanym we wniosku o współfinansowanie wspólnotowe;
- f) że wspólnotowy wkład finansowy mieści się w granicach przewidzianych w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 i w każdym innym przepisie wspólnotowym i został wypłacony na rzecz beneficjentów końcowych bez żadnych ograniczeń lub nieuzasadnionej zwłoki;
- g) że odpowiednie współfinansowanie krajowe zostało udostępnione oraz
- h) że operacje współfinansowane zostały zrealizowane zgodnie z zasadami i politykami wspólnotowymi w oparciu o wymogi art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

Artykuł 12

Weryfikacje powinny wykazać, czy jakiegokolwiek napotkane problemy mają charakter systemowy i pociągają za sobą ryzyko dla innych operacji przeprowadzanych przez tego samego beneficjenta końcowego lub administrowanych przez ten sam organ pośredni. Określają one również przyczyny takich sytuacji, oraz dalsze badania, które mogą być wymagane, a także niezbędne działania naprawcze lub zapobiegawcze.

Artykuł 13

Do dnia 30 czerwca każdego roku oraz po raz pierwszy do dnia 30 czerwca 2001 r., Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o wykonaniu przez nie art. 10-12 w poprzednim roku kalendarzowym oraz dodatkowo, gdzie niezbędne, uzupełnią lub zaktualizują opis ich systemów zarządzania i kontroli na podstawie art. 5.

Artykuł 14

Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się, *mutatis matandis*, w odniesieniu do kwot odzyskiwanych, określonych w art. 8.

ROZDZIAŁ V

Deklaracja zakończenia pomocy

Artykuł 15

Osoba lub departament upoważnione do wystawiania deklaracji zakończenia pomocy na podstawie art. 38 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 pełną funkcję niezależną od:

- a) wyznaczonej instytucji zarządzającej;
- b) osoby lub departamentu w ramach instytucji płatniczej odpowiedzialnej za wydawanie świadectw określonych w art. 9 ust. 1;
- c) organów pośrednich.

Przeprowadza ona swoje badania zgodnie z normami dotyczącymi audytu, przyjętymi na poziomie międzynarodowym. Instytucje zarządzające i płatnicze oraz organy pośrednie dostarczają jej wszelkie wymagane informacje oraz udostępniają wszelkie dokumenty i dodatkowe dowody niezbędne do wystawienia takich deklaracji.

Artykuł 16

Deklaracje są wystawiane na podstawie badania systemów zarządzania i kontroli, wyników weryfikacji przeprowadzonych wcześniej oraz, gdzie niezbędne, dalszych kontroli wyrywkowych transakcji. Osoba lub departament wystawiające taką deklarację podejmą wszelkie niezbędne działania w celu uzyskania uzasadnionej pewności, że poświadczona deklaracja wydatków jest właściwa oraz że podstawowe transakcje są zgodne z prawem i prawidłowe.

Deklaracje są wystawiane na podstawie przykładowego wzoru zamieszczonego w załączniku III, załącza się do nich sprawozdanie zawierające wszelkie informacje istotne do uzasadnienia deklaracji, włącznie z podsumowaniem wyników wszystkich weryfikacji przeprowadzonych przez organy krajowe lub wspólnotowe, do których deklarujący miał dostęp.

Artykuł 17

Jeżeli występowanie istotnych wad w systemach zarządzania lub kontroli lub duża częstotliwość nieprawidłowości uniemożliwiają pozytywną całkowitą ocenę ważności wniosku o płatność salda końcowego oraz końcowego poświadczenia wydatków, deklaracja odnosi się do tych okoliczności i zawiera oszacowanie zakresu problemu i jego skutków finansowych.

W takim przypadku Komisja może zażądać przeprowadzenia dodatkowych weryfikacji ze zwróceniem uwagi na określenie i skorygowanie nieprawidłowości w określonym czasie.

ROZDZIAŁ VI

Forma i treść przechowywanych danych księgowych przedstawianych Komisji na żądanie

Artykuł 18

1. Dokumentacja księgowa operacji określona w załączniku I jest przechowywana, w takim stopniu w jakim to możliwe, w formie elektronicznej. Dokumenty zostają udostępnione Komisji na szczególne żądanie w celu przeprowadzenia kontroli dokumentacji i kontroli na miejscu, bez uszczerbku dla wymogów przedstawiania aktualizacji planów finansowania na mocy art. 18 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 i danych finansowych na mocy jego art. 32.

2. Komisja uzgadnia z każdym Państwem Członkowskim treść udostępnianych dokumentów elektronicznych, określonych w ust. 1, środki ich przekazu oraz okres wymagany do opracowania niezbędnych systemów elektronicznych przy uwzględnieniu rozwiązania określonego w art. 18 ust. 3 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1260/1999. Zakres informacji, która może być wymagana oraz dane techniczne preferowane w odniesieniu do przekazu plików komputerowych Komisji są określone w załącznikach IV i V.

3. Państwa Członkowskie dostarczają Komisji na jej pisemne żądanie dokumenty określone w ust. 1, w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania takiego żądania. Inny termin może być uzgodniony między Komisją a Państwem Członkowskim, w szczególności w przypadku, gdy informacje te nie są dostępne w formie elektronicznej.

4. Komisja zapewnia, że informacje przekazane przez Państwa Członkowskie lub zebrane przez nią w czasie kontroli na miejscu są przechowywane w sposób zapewniający poufność i bezpieczeństwo zgodnie z art. 287 Traktatu i zasadami Komisji dotyczącymi wykorzystywania i dostępu do informacji.

5. Zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa krajowego urzędnicy Komisji mają dostęp do wszystkich dokumentów sporządzonych na potrzeby przeprowadzenia kontroli i dokumentów zebranych w wyniku takiej kontroli organizowanej na mocy niniejszego

rozporządzenia oraz do przechowywanych danych, włącznie z danymi zgromadzonymi w systemach informatycznych.

ROZDZIAŁ VII

Przepisy ogólne i końcowe

Artykuł 19

W przypadku form pomocy obejmujących beneficjentów z wielu Państw Członkowskich, zainteresowane Państwa Członkowskie podejmują między sobą niezbędne wspólne ustalenia w celu zapewnienia należytego zarządzania finansami, z uwzględnieniem prawa krajowego oraz powiadamiają Komisję o przyjętych ustaleniach. Komisja i zainteresowane Państwa Członkowskie dostarczają sobie wzajemnie wszelką niezbędną pomoc administracyjną.

Artykuł 20

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie naruszają zobowiązań Państw Członkowskich na mocy rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 do przekazywania Komisji informacji wystarczających do oceny planów, włącznie z informacjami o środkach podjętych w celu wykonania art. 34 ust. 1 tego rozporządzenia, ani prawa Komisji do żądania dalszych informacji przed przyjęciem jej decyzji na mocy art. 28 tego rozporządzenia.

Artykuł 21

Żadne z przepisów niniejszego rozporządzenia nie powstrzymuje Państw Członkowskich w stosowaniu przepisów bardziej rygorystycznych niż przepisy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 22

Rozporządzenie (WE) nr 2064/97 traci moc.

Jednakże jego przepisy są nadal stosowane do pomocy udzielonej na okres realizacji programu w latach 1994-1999 na mocy rozporządzenia (WE) nr 2052/88.

Artykuł 23

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 marca 2001 r.

W imieniu Komisji

Michel BARNIER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

PRZYKŁADOWY OPIS INFORMACJI WYMAGANYCH DO WYSTARCZAJĄCEGO ŚLADU REWIZYJNEGO

(art. 7)

Ślad rewizyjny określony w art. 7 ust. 2 występuje, jeżeli dla danej pomocy spełnione są następujące warunki:

1. Dokumentacja księgowa, przechowywana na właściwym poziomie zarządzania, zapewnia szczegółową informację o rzeczywiście poniesionych wydatkach w ramach każdego współfinansowania operacji przez beneficjentów końcowych, także w przypadku, gdy nie są oni odbiorcami końcowymi finansowania, przez organy i przedsiębiorstwa przeprowadzające operacje. Dokumentacja księgowa wykazuje datę ich sporządzenia, kwotę każdego elementu wydatków, pochodzenie dokumentów dodatkowych oraz datę i sposób płatności. Dołączona jest do nich niezbędna dokumentacja dowodowa (np. faktury).
2. W przypadku elementów wydatków odnoszących się tylko częściowo do operacji współfinansowanych, należy wykazać zgodność alokacji wydatków między operacjami współfinansowanymi a innymi operacjami. To samo dotyczy rodzajów wydatków uważanych za kwalifikujące jedynie w pewnych granicach lub proporcjonalnie do innych kosztów.
3. Na właściwych poziomach zarządzania przechowuje się także specyfikacje techniczne i plany finansowania operacji, sprawozdania okresowe, dokumenty dotyczące przyznania pomocy oraz procedur przetargowych i kontraktowych, a także sprawozdania z inspekcji towarów i usług współfinansowanych w ramach operacji.
4. W celu zadeklarowania wydatków faktycznie poniesionych w ramach współfinansowania operacji organowi pośredniemu znajdującemu się między beneficjentem końcowym lub organem bądź przedsiębiorstwem przeprowadzającym operację a instytucją płatniczą, informacje, określone w ust. 1 zbierane są w szczegółowej deklaracji wydatków dla każdej operacji obejmującej wszystkie poszczególne elementy wydatków do celów obliczenia całkowitej poświadczonej kwoty. Szczegółowe deklaracje wydatków stanowią dokumenty dodatkowe dokumentacji księgowej organu pośredniego.
5. Organy pośrednie przechowują dokumentację księgową w odniesieniu do każdej operacji i całkowitej kwoty z wydatków poświadczonych przez beneficjentów końcowych. Organy pośrednie składając sprawozdanie instytucji płatniczej wyznaczonej na mocy art. 9 lit. o) rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, przedstawiają jej wykaz zatwierdzonych operacji w ramach każdej pomocy, określając szczegółowo każdą operację i wskazują beneficjenta końcowego, wraz z datą zatwierdzenia tej pomocy, kwotami przeznaczonymi i wypłaconymi oraz okresem wydatków i wydatkami całkowitymi dla każdego środka, podprogramu lub priorytetu. Informacja taka stanowi dokumentację dodatkową do dokumentacji księgowej instytucji płatniczej i jest podstawą do przygotowania deklaracji wydatków, które mają zostać przedstawione Komisji.

6. W przypadku beneficjentów końcowych składających sprawozdanie bezpośrednio do instytucji płatniczej, szczegółowe deklaracje wydatków określonych w ust. 4, stanowią dokumentację dodatkową do dokumentacji księgowej instytucji płatniczej, która jest odpowiedzialna za sporządzenie zestawień operacji współfinansowanych określonych w ust. 5.
7. W przypadku, gdy istnieje wiele organów pośrednich między beneficjentem końcowym lub organem bądź przedsiębiorstwem przeprowadzającym operację a instytucją płatniczą, każdy z organów pośrednich w swoim zakresie odpowiedzialności wymaga szczegółowych deklaracji wydatków od organu jemu podlegającemu, jako dokumentacji dodatkowej do jego dokumentacji księgowej, na podstawie których przygotowuje podsumowanie dla organu nadrzędnego zawierające co najmniej wydatki z każdej indywidualnej operacji.
8. W przypadku elektronicznego przekazu danych księgowych, wszystkie zainteresowane władze i organy otrzymują od organów im podległych odpowiednie informacje w celu uzasadnienia ich dokumentacji księgowej i kwot przekazywanych organom nadrzędnym, w celu zapewnienia wystarczającego śladu rewizyjnego od całkowitego bilansu kwot przekazywanych Komisji aż do poszczególnych elementów wydatków i dokumentów dodatkowych na poziomie beneficjentów końcowych i organów i przedsiębiorstw przeprowadzających operacje.

ZAŁĄCZNIK II

POŚWIADCZENIE I DEKLARACJA WYDATKÓW ORAZ WNIOSEK O PŁATNOŚĆ

KOMISJA EUROPEJSKA

FUNDUSZ

Poświadczenie i deklaracja wydatków oraz wniosek o płatność

(do przekazania jednostce..... DG..... drogą służbową)

Przedmiot pomocy:

Decyzja Komisji _____ z dnia _____

nr nadany przez Komisję (CCI) _____

nr krajowy _____ (jeżeli nadano)

POŚWIADCZENIE

Ja, niżej podpisany _____
reprezentujący instytucję płatniczą wyznaczoną przez¹

_____, niniejszym oświadczam, że wszelkie kwalifikujące się wydatki zawarte w załączonej deklaracji, przedstawiające wkład Funduszy Strukturalnych oraz krajowych funduszy publicznych i/lub prywatnych oraz realizowane w ramach zaawansowania udzielanej pomocy, zostały pokryte

po²: 20 _____ i wynoszą: EUR
(kwota z dokładnością
do dwóch miejsc dziesiętnych)

Dołączona deklaracja wydatków w podziale według środków powstała na podstawie kwot tymczasowo zamkniętych dnia

20 _____

i stanowi nieodłączną część niniejszego poświadczenia.

Oświadczam również, że operacje są realizowane zgodnie z celami ustanowionymi w tej decyzji i zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, ze szczególnym

¹ Wskazać instrument administracyjny wyznaczenia zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, oraz odpowiednie dokumenty referencyjne i datę.

² Data referencyjna zgodna z decyzją, spełniająca wymogi art. 30 ust. 2 i art. 52 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia.

uwzględnieniem:

- 1) zgodności z postanowieniami Traktatu i instrumentami przyjętymi na jego podstawie i zgodnie z politykami wspólnotowymi, w szczególności z zasadami konkurencji, przyznawania zamówień publicznych, ochrony środowiska oraz znoszenia nierówności i popierania równości mężczyzn i kobiet (art. 12 rozporządzenia);
- 2) zastosowania procedur zarządzania i kontroli w stosunku do pomocy, w szczególności w celu weryfikacji dostaw współfinansowanych towarów i usług oraz faktyczności wnioskowanych wydatków, a także zapobiegania, wykrywania i naprawy nieprawidłowości, ścigania nadużyć finansowych oraz odzyskiwania nienależycie zapłaconych kwot (art. 38 i 39 rozporządzenia).

Zgodnie z art. 38 ust. 6 rozporządzenia, dokumenty dodatkowe są i będą dostępne przez okres co najmniej trzech lat następujących po płatności salda przez Komisję.

Oświadczam, że

- 1) niniejsza deklaracja wydatków jest prawidłowa a wyniki zostały uzyskane z systemów księgowania na podstawie sprawdzalnych dokumentów dodatkowych;
- 2) niniejsza deklaracja wydatków i wniosek o płatność uwzględnia wszelkie kwoty odzyskane, jeżeli miały miejsce, przychody uzyskanych z operacji finansowanych w ramach pomocy oraz dochody z oprocentowania;
- 3) szczegóły transakcji podstawowych są zapisywane, jeżeli to możliwe, w plikach komputerowych i są dostępne na żądanie właściwych służb Komisji.

Data 20____

Nazwisko (wielki literami), pieczęć, stanowisko i
podpis właściwej władzy

Deklaracja wydatków według priorytetów i środków

nr nadany przez Komisję: _____

Nazwa: _____

Data: ____/____/____

Łączne kwalifikujące się wydatki rzeczywiście poniesione i poświadczone (euro)

Priorytet/Środki	2000				2008				Łącznie		
	Publiczne		Prywatne	Wydatki	Publiczne		Prywatne	Wydatki	Publiczne	Prywatne	Wydatki
	Wspólnotowe	Inne publiczne			Wspólnotowe	Inne publiczne					
Priorytet 1											
Środek 1.1											
Środek 1.2											
itd.											
Priorytet 2											
Środek 1.1											
Środek 1.2											
itd.											
Priorytet 3											
itd.											

Łączne kwalifikujące się wydatki rzeczywiście poniesione i poświadczone (euro)															
Priorytet/Środki	2000				...				2008				Łącznie		
	Publiczne		Prywatne	Wydatki	Publiczne		Prywatne	Wydatki	Publiczne		Prywatne	Wydatki	Publiczne	Prywatne	Wydatki
Wspólnotowe	Inne publiczne	Wspólnotowe			Inne publiczne	Wspólnotowe			Inne publiczne	Wspólnotowe			Inne publiczne	Wspólnotowe	Inne publiczne
Pomoc techniczna															
Łączna związana EFRR															
Łączna związana EFS															
itd.															
Łącznie															
Łączna związana EFRR															
Łączna związana EFS															
Łączna związana EFOGR															
Łączna związana z instrumentem finansowym orientacji rybołówstwa															
Priorytet/Wsparcie przejściowe ¹															
Priorytet 1															
Regiony nie otrzymujące wsparcia przejściowego															
Regiony otrzymujące wsparcie przejściowe															
Priorytet 2															
Regiony nie otrzymujące wsparcia przejściowego															
Regiony otrzymujące wsparcie przejściowe															

Łączne kwalifikujące się wydatki rzeczywiście poniesione i poświadczone (euro)															
Priorytet/Środki	2000				...				2008				Łącznie		
	Publiczne		Prywatne	Wydatki	Publiczne		Prywatne	Wydatki	Publiczne		Prywatne	Wydatki	Publiczne	Prywatne	Wydatki
Wspólnotowe	Inne publiczne	Wspólnotowe			Inne publiczne	Wspólnotowe			Inne publiczne	Wspólnotowe			Inne publiczne	Wspólnotowe	Inne publiczne
Priorytet 3															
itd.															
Wsparcie techniczne															
Regiony nie otrzymujące wsparcia przejściowego															
Regiony otrzymujące wsparcie przejściowe															

¹Tylko dla celów 1 i 2 i w stosownych przypadkach.

**Dodatek do deklaracji wydatków: kwoty odzyskane od ostatniej poświadczonej
deklaracji wydatków i zawarte w niniejszej deklaracji wydatków
(wymienionych według środków)**

Kwota żądana do zwrotu	
Dłużnik	
Data wystawienia żądania zwrotu	
Władza wystawiają żądanie zwrotu	
Data odzyskania	
Kwota odzyskana	

WNIOSEK O PŁATNOŚĆ

Nazwa pomocy: _____

Numer nadany przez Komisję (nr CCI) _____

Na podstawie art. 32 rozporządzenia (WE) 1260/1999, ja niżej podpisany (nazwisko wielkimi literami, pieczęć, stanowisko i podpis właściwej osoby) wnoszę o płatność kwoty _____ EUR jako płatności okresowej/końcowej¹. Niniejszy wniosek spełnia wymagania dopuszczalności, ponieważ:

	Niepotrzebne skreślić
a) program został w pełni zrealizowany, przyjęty dnia-
_____ -	<i>został dostarczony
w załączeniu</i>
b) ostatnie sprawozdanie roczne/ sprawozdanie końcowe-
(niepotrzebne skreślić) w sprawie realizacji wymagane-
na mocy art. 37 tego rozporządzenia -	<i>zostało dostarczone
w załączeniu
nie jest wymagane</i>
c) ocena w połowie okresu realizacji programu, określona-
w art. 42 tego rozporządzenia -	<i>została dostarczona
w załączeniu
nie jest wymagana</i>
d) decyzje instytucji zarządzającej oraz komitetu
monitorującego są zgodne z łączną kwotą udziału
funduszu w stosunku do odpowiednich priorytetów	
e) wszelkie zalecenia w celu poprawy środków-
monitorowania i zarządzania podjęte przez Komisję na-
mocy art. 34 ust. 2 -	<i>zostały zastosowane
wyjaśnienia zostały
przekazane
nie przedstawiono żadnych
zaleceń</i>
f) wszelkie żądania środków korygujących na mocy art.-
38 ust. 4 tego rozporządzenia -	<i>zostały podjęte
zostały omówione
nie obejmują żadnych
wydatków
nie wystosowano żadnych
żądań</i>
g) żaden poświadczony wydatek nie został zawieszony na-
podstawie art. 39 ust. 2 tego rozporządzenia -	<i>nie miało miejsce żadne
zawieszenie
nie obejmują żadnych
wydatków</i>
h) żaden poświadczony wydatek nie podlega środkom
zawierającym pomoc państwową, która nie została
jeszcze zatwierdzona	

Refundacja powinna być przekazana:

Beneficjent
Bank

¹ Niepotrzebne skreślić.

nr rachunku
Posiadacz rachunku
(jeżeli inny niż
beneficjent)

Data 20__

Nazwa (wielkimi literami), pieczęć stanowisko
i podpis właściwego organu

ZAŁĄCZNIK III

PRZYKŁADOWY WZÓR DEKLARACJI ZAMKNIĘCIA POMOCY (Rozdział V)

Do Komisji Europejskiej, Dyrekcji Generalnej

WPROWADZENIE

1. Ja, (nazwisko wielkimi literami, tytuł i departament) sprawdziłem deklarację końcową wydatków na (wskazać nazwę pomocy, właściwy Fundusz Strukturalny i właściwy okres) oraz wniosek do Komisji o płatność salda pomocy wspólnotowej.

ZAKRES WERYFIKACJI

2. Weryfikację przeprowadziłem zgodnie z przepisami rozdziału V rozporządzenia (WE) nr Zorganizowałem i przeprowadziłem tę weryfikację w celu uzyskania uzasadnionej pewności czy deklaracja końcowa wydatków i wniosek o płatność salda pomocy wspólnotowej są pozbawione nieścisłości przedmiotowych. W załączonym sprawozdaniu zamieszczono streszczenie realizowanej procedury oraz informacje wykorzystywane podczas tej weryfikacji a także wnioski z kontroli przeprowadzonych w latach poprzednich.

UWAGI

3. Zakres weryfikacji był ograniczony przez następujące czynniki:

- a)
- b)
- c), itd.

(Wskazać wszelkie przeszkody napotkane podczas weryfikacji, na przykład problemy systemowe, słabe punkty zarządzania, brak śladu rewizyjnego, brak dokumentacji dodatkowej, przypadki podlegające postępowaniu sądowemu, itd.; określić kwoty wydatków wynikających z tych przeszkód oraz odpowiadającą im pomoc wspólnotową).

4. Weryfikacja, włącznie z wnioskami z kontroli przeprowadzonych na poziomie krajowym lub wspólnotowym, do których miałem dostęp, wykazała niską/wysoką (wskazać właściwą; jeżeli wysoką – wyjaśnić) częstotliwość występowania błędów/nieprawidłowości). Wykazane błędy/nieprawidłowości zostały w sposób zadowalający usunięte przez instytucję zarządzającą i nie miały wpływu na kwotę pomocy wypłacanej przez Wspólnotę, z następującymi wyjątkami:

- a)
- b)
- c), itd.

(Wskazać błędy / nieprawidłowości, których nie usunięto, i dla każdego przypadku, dopuszczalny systemowy charakter i zakres problemu oraz kwoty pomocy wspólnotowej, na którą mogą one mieć wpływ.)

WNIOSKI

Lub:

Jeżeli podczas weryfikacji nie napotkano na żadne przeszkody, częstotliwość znalezionych błędów jest niska i wszelkie problemy zostały rozwiązane w sposób zadowalający:

5a) W świetle weryfikacji i wniosków z innych kontroli na poziomie krajowym lub wspólnotowym, do których miałem dostęp, stwierdzam że deklaracja końcowa wydatków przedstawia rzetelnie, pod wszelkimi rzeczywistymi względami, wydatki poniesione zgodnie z rozporządzeniami i przepisami dotyczącymi pomocy, a wniosek przedłożony Komisji o płatność salda pomocy wspólnotowej wydaje się uzasadniony.

Lub:

Jeżeli podczas weryfikacji napotkano na pewne przeszkody, ale częstotliwość występowania błędów nie jest wysoka, lub niektóre problemy nie zostały rozwiązane w sposób zadowalający:

5b) Z wyjątkiem problemów, o którym mowa w pkt. 3 i/lub błędów / nieprawidłowości, określonych w pkt. 4, które to nie zostały usunięte w sposób zadowalający, stwierdzam, na podstawie weryfikacji i wniosków z innych kontroli na poziomie krajowym lub wspólnotowym, do których miałem dostęp, że deklaracja końcowa wydatków przedstawia rzetelnie, pod wszelkimi rzeczywistymi względami, wydatki poniesione zgodnie z rozporządzeniami i przepisami dotyczącymi pomocy, a wniosek przedłożony Komisji o płatność salda pomocy wspólnotowej wydaje się uzasadniony.

Lub:

Jeżeli podczas weryfikacji napotkano istotne przeszkody lub częstotliwość wykrytych błędów jest wysoka, nawet jeżeli stwierdzone błędy/nieprawidłowości zostały usunięte w sposób zadowalający:

5c) W świetle problemów, o których mowa w pkt. 3 i/lub stwierdzając wysoką częstotliwość występowania błędów, o których mowa w pkt. 4, nie mogę wyrazić opinii o deklaracji końcowej wydatków i wniosku przedłożonego Komisji o płatność salda pomocy wspólnotowej.

Data, podpis

ZAŁĄCZNIK IV

1. ZAKRES INFORMACJI PODAWANYCH W OPERACJACH, KTÓRE MAJĄ BYĆ DOSTĘPNE DLA KOMISJI NA ŻĄDANIE W CELACH KONTROLI DOKUMENTACJI I KONTROLI NA MIEJSCU

Żądane dane mogą zawierać następujące informacje, których szczegółowa zawartość podlega uzgodnieniu z Państwem Członkowskim w ramach właściwego Funduszu (Regionalny, Społeczny, Sekcja Orientacji EFOGR, Rybołówstwo). Numery pól przedstawiają strukturę rekordów wybieraną przy tworzeniu plików komputerowych do przekazania Komisji¹⁰.

A. DANE DO PRZETWARZANIA (według decyzji zatwierdzającej przyznanie)

- Pole 1. Program operacyjny / Kod CCI jednolitego dokumentu programowego (patrz “*Code commun d’identification*”)
- Pole 2. Program operacyjny / Nazwa jednolitego dokumentu programowego
- Pole 3. Kod priorytetu (lub pomocy technicznej)
- Pole 4. Nazwa priorytetu (lub pomocy technicznej)
- Pole 5. Kod elementu programu (środki, podśrodk, działanie, itp.)
- Pole 6. Nazwa elementu programu (środki, podśrodk, działanie, itp.)
- Pole 7. Fundusz Strukturalny
- Pole 8. Instytucja płatnicza
- Pole 9. Instytucja zarządzająca
- Pole 10. Organ pośredni lub organy pośrednie (inne niż instytucja zarządzająca), którym beneficjent końcowy poświadcza wydatki
- Pole 11. Kod operacji¹¹
- Pole 12. Nazwa operacji
- Pole 13. Nazwa regionu lub obszaru, którego operacja dotyczy lub w którym jest ono przeprowadzane

¹⁰ Patrz instrukcje tworzenia plików komputerowych w pkt 2 załącznika V.

¹¹ “Operacją” jest projekt lub działanie wykonywane przez “beneficjenta końcowego” lub, jeżeli nie jest on odbiorcą końcowym, przez organ lub przedsiębiorstwo jemu podległe, które realizuje podobne działania i które zwykle podlega wspólnej decyzji zatwierdzającej przyznanie. Wymagane są dane dla poszczególnych operacji, bez uwzględniania danych łącznych obejmujących działania “beneficjentów końcowych”, którzy sami nie przeprowadzają operacji (patrz również załącznik I do niniejszego rozporządzenia i zasady nr 1 ppkt. 1.2 z 1.3 i pkt. 2 Załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1685/2000 w sprawie kwalifikowania wydatków). Jednakże, w przypadku systemów odnoszących się do licznych małych beneficjentów, można uznać przedłożenie danych łącznych.

- Pole 14. Kod regionu lub obszaru
- Pole 15. Krótki opis operacji
- Pole 16. Początek okresu kwalifikowania wydatków
- Pole 17. Koniec okresu kwalifikowania wydatków
- Pole 18. Organ wystawiający zaświadczenie o przyznaniu¹²
- Pole 19. Data zatwierdzenia
- Pole 20. Numer referencyjny beneficjenta końcowego¹³
- Pole 21. Numer referencyjny organu lub przedsiębiorstwa odpowiedzialnego przed beneficjentem końcowym i przeprowadzającego operacje (jeżeli nie jest beneficjentem końcowym)
- Pole 22. Waluta (jeżeli nie jest to euro)
- Pole 23. Całkowity koszt operacji¹⁴
- Pole 24. Całkowity kwalifikowany koszt operacji¹⁵
- Pole 25. Wydatki przeznaczone do współfinansowania¹⁶
- Pole 26. Wkład Wspólnoty
- Pole 27. Wkład Wspólnoty w % (jeżeli zapisywany jako załącznik do pola 26)
- Pole 28. Krajowy fundusz publiczny
- Pole 29. Krajowy centralny fundusz rządowy
- Pole 30. Krajowy regionalny fundusz publiczny
- Pole 31. Krajowy lokalny fundusz publiczny
- Pole 32. Inne krajowe fundusze publiczne
- Pole 33. Finansowanie prywatne
- Pole 34. Finansowanie EBI

¹² Załącznik I ust. 3.

¹³ Nadany na podstawie akapitu trzeciego art. 32 ust. 1 z rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 w celu poświadczania zgodności.

¹⁴ Łącznie z kosztami niekwalifikowanymi, wyłączonymi z podstawy do obliczania finansowania publicznego.

¹⁵ Koszty włączone do podstawy obliczania finansowania publicznego.

¹⁶ Art. 29 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

- Pole 35. Inne źródła finansowania
- Pole 36. Interwencja w podziale na kategorie lub podkategorie zgodnie z sekcją 3 niniejszego załącznika
- Pole 37. Umieszczenie w obszarach miejskich / wiejskich¹⁷
- Pole 38. Wpływ na środowisko naturalne¹⁸
- Pole 39. Wpływ na równość szans¹⁹
- Pole 40. Wskaźnik²⁰
- Pole 41. Jednostka pomiaru wskaźnika
- Pole 42. Wartość docelowa wskaźnika dla operacji

B. WYDATKI POŚWIADCZONE W RAMACH OPERACJI

Żądana informacja może być ograniczona do zapisu wydatków poświadczonych w ramach operacji przez beneficjenta końcowego (sekcja 1). Na podstawie uzgodnienia z Państwem Członkowskim, żądana informacja może odnosić się do zapisu indywidualnych płatności realizowanych przez beneficjenta końcowego lub organ lub przedsiębiorstwo przeprowadzające operację, jeżeli nie są one beneficjentem końcowym (sekcja. 2).

1. Wydatki poświadczone przez beneficjenta końcowego w celu dołączenia do poświadczeń wydatków przedkładanych Komisji

- Pole 43. Kod operacji (= pole 11)
- Pole 44. Nazwa operacji(= pole 12)
- Pole 45. Numer referencyjny wniosku
- Pole 46. Wydatek poświadczony jako kwalifikujący się do współfinansowania.
- Pole 47. Wkład Wspólnoty
- Pole 48. Wkład Wspólnoty w % (jeżeli zapisany jako załącznik do pola 47)
- Pole 49. Krajowy fundusz publiczny
- Pole 50. Krajowy centralny fundusz rządowy

¹⁷ Dla umiejscowienia operacji w obszarach miejskich – (a), rolniczych – (b), lub geograficznie nieokreślonych – (c).

¹⁸ Dla operacji, w których środowisko naturalne jest głównym celem – (a), dla operacji przyjaznych środowisku – (b), dla operacji obojętnych dla środowiska – (c).

¹⁹ Dla operacji, których głównym celem jest zapewnienie równości płci – (a), dla operacji zapewniających równość mężczyzn i kobiet – (b), a dla operacji obojętnych pod względem równości – (c).

²⁰ Główne wskaźniki nadzoru do określenia (podlegają ustaleniu z Państwem Członkowskim).

- Pole 51. Krajowy regionalny fundusz publiczny
- Pole 52. Krajowy lokalny fundusz publiczny
- Pole 53. Inne krajowe fundusze publiczne
- Pole 54. Finansowanie prywatne
- Pole 55. Finansowanie EBI
- Pole 56. Inne źródła finansowania
- Pole 57. Nazwa organu poświadczającego wydatki, jeżeli nie jest beneficjentem końcowym²¹
- Pole 58. Data księgowania (data utworzenia rekordu)²²
- Pole 59. Umieszczenie szczegółowej dokumentacji dodatkowej dla wniosku składanego przez beneficjenta końcowego²³
- Pole 60. Początek okresu kwalifikowania wydatków
- Pole 61. Koniec okresu kwalifikowania wydatków
- Pole 62. Przychody potrącone ze zgłoszonych wydatków, jeżeli takie istnieją
- Pole 63. Korekty finansowe potrącone z wniosków, jeżeli takie istnieją
- Pole 64. Wydatki zgłoszone i poświadczone przez instytucję płatniczą (euro)
- Pole 65. Data zadeklarowania wydatków przez instytucję płatniczą
- Pole 66. Kurs euro lub kursy przyjęte²⁴
- Pole 67. Data wszelkich kontroli na miejscu
- Pole 68. Organ przeprowadzający kontrolę na miejscu
- Pole 69. Wskaźnik²⁵ (= 40)
- Pole 70. Jednostka pomiaru wskaźnika (= 41)

²¹ Jeżeli beneficjent końcowy deklaruje wydatki do organu pośredniego lub instytucji zarządzającej, która przekazuje wniosek instytucji płatniczej, Komisja może zażądać szczegółowych danych dotyczących poświadczeń wydatków na każdym poziomie w celu sprawdzenia śladu rewizyjnego (ust. 5 załącznika I do niniejszego rozporządzenia).

²² Załącznik I ust. 1.

²³ Ślad rewizyjny: ust. 8 załącznika I.

²⁴ Wskazać kurs stosowany dla każdej kwoty zgłoszonej przez beneficjenta końcowego, jeżeli dokonano kilku zgłoszeń.

²⁵ Główne wskaźniki monitorowania do wskazania (podlegają ustaleniu z Państwem Członkowskim).

Pole 71. Stopień osiągnięcia celu operacji na dzień zgłoszenia (%)

Pole 72. Stopień osiągnięcia celu operacji na dzień zgłoszenia w odniesieniu do zakładanej realizacji zgodnie z założeniem wstępnym (%)

2. Dane indywidualnych płatności realizowanych przez beneficjenta końcowego lub organ bądź przedsiębiorstwo przeprowadzające operację (według ustalenia)

Pole 73. Kwota płatności

Pole 74. Numer referencyjny płatności

Pole 75. Data płatności²⁶

Pole 76. Data księgowania²⁷

Pole 77. Umieszczenie szczegółowych dokumentów dodatkowych dotyczących płatności realizowanej przez beneficjenta końcowego²⁸

Pole 78. Nazwa odbiorcy płatności (dostawca towarów i usług; kontrahent)

Pole 79. Numer referencyjny odbiorcy płatności

2. KLASYFIKACJA OBSZARÓW INTERWENCJI

A. Obszary interwencji

Poniższy wykaz obszarów interwencji Funduszy Strukturalnych jest sporządzony na podstawie art. 36 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 i został opracowany w celu umożliwienia służbom Komisji opracowania sprawozdań na temat działalności Funduszy Strukturalnych.

Dodatkowo, do jego zastosowania w rocznych sprawozdaniach na temat Funduszy Strukturalnych i jego roli w ułatwieniu przekazywania informacji na temat różnych polityk wspólnotowych, takie informacje podane według kategorii są niezbędne w celu umożliwienia Komisji odpowiadania na zapytania o informacje z instytucji WE, od Państw Członkowskich oraz ze strony opinii publicznej.

Podział na kategorie jest częścią działalności z zakresu zarządzania i informowania związanej z programami, i nie ma na celu zastąpienia podziału, na którym opierają się priorytety programowe, lub szczególne określone czynniki lub środki podczas oceny realizacji zadań.

W asygnowaniu środków w ramach programów z Funduszy Strukturalnych, Państwa Członkowskie zachowują możliwość zastosowania klasyfikacji najbardziej odpowiadającej ich sytuacji krajowej i regionalnej, która może, zgodnie z życzeniem Państw Członkowskich, opierać się na klasyfikacji Komisji. Ważne jest jednak, aby Komisja miała prawo do sporządzania sprawozdania dotyczącego działań Funduszy według różnych obszarów

²⁶ Załącznik I pkt. 1.

²⁷ Załącznik I pkt. 1.

²⁸ Załącznik I pkt. 8.

interwencji. Zatem uzupełnienie programowania powinno wykazać związek między każdym środkiem a odpowiadającą mu kategorią w wykazie Komisji. Związek ten może, na przykład, być przedstawiony przez zastosowanie odpowiedniego kodu dla każdego środka lub przez wyjaśnienie powiązań między kodami krajowymi a kategoriami według Komisji. Związek ten powinien być przedstawiony również w rocznych sprawozdaniach z realizacji.

Wykaz ten nie jest nowy, ale opiera się na czternastu podstawowych kategoriach zastosowanych w programach Celu 1 w realizacji zasady dodatkowości podczas poprzedniego okresu programowania.

B. Informacje dodatkowe

W kontekście finansowego zarządzania operacjami, Komisja określiła rodzaj informacji, które Państwa Członkowskie muszą udostępnić, a mianowicie, czy:

- 1) projekt jest umiejscowiony w obszarach miejskich (a) lub wiejskich (b) lub geograficznie nieokreślonych (c);
- 2) głównym celem projektu jest środowisko (a), czy jest on przyjazny środowisku (b), czy jest on obojętny dla środowiska (c);
- 3) głównym celem projektu jest zapewnienie równości płci (a), czy zapewnia on równość między mężczyznami i kobietami (b), lub jest obojętny pod względem równości płci(c).

Dostępność takich informacji w kontekście zarządzania finansowego i wymogu stosowania poniższej klasyfikacji umożliwi Komisji sprostanie potrzebom obywateli Europy.

3. KLASYFIKACJA

1. Sektor produkcyjny

11 Rolnictwo

- 111 Inwestycje w gospodarstwa rolne
- 112 Rozpoczynanie działalności przez młodych rolników
- 113 Specjalistyczne kształcenie zawodowe w dziedzinie rolnictwa
- 114 Poprawa przetwarzania i obrotu produktami rolnym

12 Leśnictwo

- 121 Inwestycje w gospodarstwa leśne
- 122 Poprawa plonów, przetwarzania i obrotu produktami leśnymi
- 123 Promowanie nowych rynków zbytu produktów leśnych
- 124 Zakładanie stowarzyszeń właścicieli gospodarstw leśnych

- 125 Odbudowanie potencjału produkcji leśnej zachwianego na skutek klęsk żywiołowych i wprowadzenie instrumentów zapobiegawczych
 - 126 Sadzenie roślin na gruntach nie wykorzystanych przez rolnictwo
 - 127 Poprawa i utrzymanie stabilności ekologicznej w lasach chronionych
 - 128 Specjalistyczne kształcenie zawodowe w dziedzinie leśnictwa
- 13 Promowanie adaptacji i rozwoju obszarów wiejskich
 - 1301 Poprawa jakości gruntów
 - 1302 Scalanie gruntów
 - 1303 Wprowadzanie usług związanych ze przejściem i prowadzeniem gospodarstwa rolnego
 - 1304 Obrót jakościowymi produktami rolnymi
 - 1305 Podstawowe usługi dla gospodarki wiejskiej i dla ludności
 - 1306 Odnowa i rozwój wsi oraz ochrona i kultywowanie dziedzictwa kulturowego na wsi
 - 1307 Różnicowanie działalności rolniczej i działalności okołorolniczej w celu zapewnienia wielozawodowości lub alternatywnych dochodów w rolnictwie
 - 1308 Zarządzanie zasobami wodnymi dla potrzeb rolnictwa
 - 1309 Rozwój i poprawa infrastruktury związanej z rozwojem rolnictwa
 - 1310 Wspieranie działalności turystycznej
 - 1311 Wspieranie rozwoju rzemiosła związanego z gospodarstwami rolnymi
 - 1312 Ochrona środowiska naturalnego w związku z konserwacją gruntów, lasów i krajobrazów jak również z poprawą dobrostanu zwierząt
 - 1313 Odbudowanie potencjału produkcji rolnej zachwianej na skutek klęsk żywiołowych i wprowadzenie właściwych instrumentów zapobiegawczych
 - 1314 Montaż finansowy
- 14 Rybołówstwo
 - 141 Dostosowanie nakładów połowowych
 - 142 Odnowa i modernizacja floty rybackiej

- 143 Przetwarzanie, obrót i wspieranie produktów rybołówstwa
 - 144 Akwakultura
 - 145 Wyposażenie portów rybackich oraz ochrona i rozwój zasobów wodnych
 - 146 Środki społeczno - ekonomiczne, w tym pomoc w przypadku czasowego zaprzestania działalności i inne formy rekompensat finansowych
 - 147 Operacje prowadzone przez przedstawicieli handlu, rybołówstwa przybrzeżnego na małą skalę oraz rybołówstwa śródlądowego
 - 148 Środki finansowane w ramach innych Funduszy Strukturalnych (EFRR, EFS)
- 15 Wsparcie dla dużych przedsiębiorstw
- 151 Inwestycje w kapitał rzeczowy (budynki i wyposażenie, współfinansowanie pomocy państwa)
 - 152 Technologie przyjazne środowisku, czyste i oszczędne technologie energetyczne
 - 153 Usługi doradztwa dla przedsiębiorstw (umiędzynarodowienie działalności, wywóz i zarządzanie przeglądem środowiskowym, zakup technologii)
 - 154 Usługi dla udziałowców (opieka zdrowotna i bezpieczeństwo, zapewnianie opieki osób będących na ich utrzymaniu)
 - 155 Montaż finansowy
- 16 Pomoc dla MŚP oraz dla rzemiosła
- 161 Inwestycje w kapitał rzeczowy (budynki i wyposażenie, współfinansowanie pomocy państwa)
 - 162 Technologie przyjazne środowisku, czyste i oszczędne technologie energetyczne
 - 163 Usługi doradztwa dla przedsiębiorstw (informacja, planowanie działalności, usługi konsultingowe, marketing, projekty, umiędzynarodowienie działalności, wywóz i zarządzanie przeglądem środowiskowym, zakup technologii)
 - 164 Wspólne usługi dla przedsiębiorców (parki, inkubatory przedsiębiorczości, stymulacja, usługi promocyjne, sieci, konferencje, targi handlowe)
 - 165 Montaż finansowy
 - 166 Usługi społeczne dla pracowników (opieka dla osób pozostających na utrzymaniu, zdrowie bezpieczeństwo, działalność kulturowa)

- 167 Kształcenie zawodowe dla MŚP oraz dla sektora rzemieślniczego
- 17 Turystyka
 - 171 Inwestycje majątkowe (centra informacji, baza noclegowa, zaplecze gastronomiczne, punkty usługowe)
 - 172 Inwestycje niemajątkowe (rozwój i świadczenie usług turystycznych, działalność sportowa, kulturowa i wypoczynek oraz dziedzictwo kulturowe)
 - 173 Wspólne usługi dla przemysłu turystycznego (obejmujące działalność promocyjną, sieci, konferencje i targi handlowe)
 - 174 Specjalistyczne kształcenie zawodowe w dziedzinie turystyki
- 18 Badania, rozwój technologiczny i działania innowacyjne (B+R)
 - 181 Projekty badawcze prowadzone przez uniwersytety i instytuty badawcze
 - 182 Transfer technologii i innowacji, zakładanie sieci i nawiązywanie współpracy między przedsiębiorstwami i/lub instytutami badawczymi
 - 183 Infrastruktura badawczo rozwojowa (B+R)
 - 184 Kształcenie naukowców
- 2. Zasoby ludzkie
 - 21 Polityka rynku pracy
 - 22 Przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu
 - 23 Rozwój kształcenia i szkolenia zawodowego nie związanego ze szczególnym sektorem (osobami, firmami)
 - 24 Potencjał adaptacyjny pracowników, przedsiębiorczość, innowacyjność, technologie komunikacyjne i informacyjne (osoby i firmy)
 - 25 Działania na rzecz kobiet na rynku pracy
- 3. Infrastruktura podstawowa
 - 31 Infrastruktura transportowa
 - 311 Kolej
 - 312 Drogi
 - 3121 Drogi krajowe

- 3122 Drogi regionalne/lokalne
- 3123 Ścieżki rowerowe
- 313 Autostrady
- 314 Lotniska
- 315 Porty
- 316 Drogi wodne
- 317 Transport miejski
- 318 Transport multimodalny
- 319 Inteligentne systemy transportowe
- 32 Infrastruktura telekomunikacyjna i społeczeństwo informacyjne
 - 321 Infrastruktura podstawowa
 - 322 Technologie komunikacyjne i informacyjne (w tym bezpieczeństwo przesyłania wiadomości)
 - 323 Usługi i projekty wdrożeniowe dla obywateli (zdrowie, administracja, edukacja)
 - 324 Usługi i projekty wdrożeniowe dla MŚP (handel i transakcje elektroniczne, edukacja i szkolenia, sieci)
- 33 Infrastruktury energetyczne (produkcja, dystrybucja)
 - 331 Elektryczność, gaz, produkty naftowe, paliwo stałe
 - 332 Odnawialne źródła energii (energia słoneczna, energia wiatrowa, wodna, energia organiczna-biomasa)
 - 333 Efektywność wykorzystania energii, jej uzyskiwania i kontrola jej zużycia
- 34 Infrastruktura środowiskowa (w tym woda)
 - 341 Ochrona powietrza
 - 342 Ochrona przed hałasem
 - 343 Utylizacja i zagospodarowanie odpadów komunalnych i przemysłowych (w tym odpadów szpitalnych i niebezpiecznych)

- 344 Woda pitna (pobór, przechowywanie, uzdatnianie i dystrybucja)
- 345 Oczyszczanie ścieków
- 35 Planowanie przestrzenne i odnowa
 - 351 Odnowa i adaptacja zdegradowanych obszarów przemysłowych i wojskowych
 - 352 Odnowa terenów miejskich
 - 353 Ochrona, poprawa i odtworzenie środowiska naturalnego
 - 354 Utrzymywanie i odbudowa dziedzictwa kulturowego
- 36 Infrastruktura społeczna i ochrony zdrowia publicznego
- 4 Różne
- 41 Pomoc techniczna i działania innowacyjne (EFRR, EFS, EFOGR, IFOR)
 - 411 Przygotowanie, wdrożenie, monitorowanie, upowszechnianie -
 - 412 Ocena
 - 413 Badania
 - 414 Działania innowacyjne
 - 415 Informowanie opinii publicznej

ZAŁĄCZNIK V

PREFEROWANE SPECYFIKACJE TECHNICZNE DLA PRZEKAZU PLIKÓW KOMPUTEROWYCH DO KOMISJI

1. Środki przekazu

Można stosować większość środków obecnie używanych, po uprzednim uzgodnieniu z Komisją. Niepełny wykaz wymaganych środków jest następujący.

1. Nośniki magnetyczne

- dyskietki: 3,5 cala 1,4 Mb (Dos/Windows)
lub kompresja w formacie ZIP
- kasety DAT
4 mm DDS-1 (90 m)
- CD-ROM (WORM)

2. Przekaz elektroniczny plików

- bezpośrednie przesyłanie pocztą elektroniczną
dla plików większych niż 5 Mb
lub kompresja w formacie ZIP
- przesyłanie za pomocą FTP
lub kompresja w formacie ZIP.

2. Preferowana norma tworzenia wyciągu z plików komputerowych od Państw Członkowskich

Preferowana norma pliku ma następujące cechy:

1. Każdy rekord rozpoczyna się kodem trzyznakowym identyfikującym informację zawartą w tym rekordzie. Istnieją dwa typy rekordów:
 - a) rekord dla operacji identyfikowanych kodem "PRJ" zawierający ogólną informację dotyczącą operacji. Atrybutami rekordu (pola 1 do 42) są pola opisane w pkt. 1.A załącznika IV.
 - b) rekord wydatków identyfikowany kodem "PAY" zawierający szczegółową informację o wydatku zgłoszonym w ramach operacji. Atrybutami rekordu (pola 43-79) są pola opisane w pkt. 1.B załącznika IV.
2. Bezpośrednio po rekordach "PRJ" zawierających informacje o operacji występuje kilka rekordów "PAY" zawierających informacje o wydatkach w ramach operacji, lub też rekordy "PRJ" i "PAY" mogą być dostarczane w oddzielnych plikach.

3. Pola należy oddzielać średnikiem („;”). Dwa sąsiednie średniki wskazują, że w polu nie podano żadnych danych („pole puste”).
4. Rekordy mogą różnić się pod względem długości. Każdy rekord kończy się kodem “CR LF” lub “powrót karetki— nowy wiersz” (w systemie szóstkowym: “OD 0A”).
5. Plik jest zapisany w kodzie ASCII.
6. Pola numeryczne przedstawiające kwoty:
 - a) Separator dziesiętny: “.”
 - b) W przypadkach koniecznych, znak (“+” lub “-”) pojawia się po skrajnie lewej stronie, po którym bezpośrednio następują inne znaki.
 - c) Ustalona liczba miejsc dziesiętnych.
 - d) Brak przerw między cyframi, brak przerw przed rzędem tysięcy.
7. Pole daty: “DDMMRRRR” (dwie cyfry dla dnia, dwie cyfry dla miesiąca, cztery cyfry dla roku).
8. Danych formatu tekstowego nie wolno wstawiać w cudzysłowach. Oczywiście jest, że średnik “;” nie może być stosowany w danych formatu tekstowego.
9. Dotyczy wszystkich pól: nie wolno wstawiać przerw na początku lub końcu pola.
10. Pliki spełniające powyższe zasady powinny wyglądać podobnie do poniższego przykładu:


```
PRJ;1999FI161D0002;Objective 1 Eastern Finland;2;Business  
Development;1;Investment Support;...  
PAY;1234; Joensuu Business Park;2315;103300;51650;50%...
```
11. W przypadku plików pochodzących z Grecji, można stosować kodowanie ELOT-928 lub ISO 8859-7.

3. Dokumentacja

Do każdego pliku załącza się sumy kontrolne dotyczące:

1. liczby rekordów
2. łącznej kwoty
3. sumy dla każdej pomocy

Do pliku należy dołączyć znaczenia kodów dla każdego pola wyrażonego kodem.

Suma rekordów w pliku komputerowym według pomocy i podprogramu (priorytet) powinna odpowiadać deklaracjom płatności przedstawianym Komisji za okres określony we wniosku o informację. Wszelkie rozbieżności powinny być uzasadnione w notcie załączonej do pliku.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2355/2002

z dnia 27 grudnia 2002 r.

zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 438/2001 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 dotyczącego zarządzania i systemów kontroli pomocy udzielanej w ramach Funduszy Strukturalnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych¹, zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1447/2001², w szczególności jego art. 53 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem ustanowionym na podstawie art. 147 Traktatu,

po konsultacji z Komitetem ds. Struktury Agrarnej i Rozwoju Wsi,

po konsultacji z Komitetem ds. Struktur Rybołówstwa i Akwakultury,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 38 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 wymaga, aby odpowiedzialne organy w Państwach Członkowskich mogły udostępnić Komisji wszelkie dokumenty uzupełniające w odniesieniu do każdej pomocy przez okres trzech lat po dokonaniu płatności raty końcowej przez Komisję, chyba że dwustronne umowy administracyjne stanowią inaczej.
- (2) Pożądane jest określenie kategorii dokumentów uzupełniających objętych tym zobowiązaniem, ich formę i zobowiązanie do określenia instytucji, które powinny je przechowywać.
- (3) Ponieważ omawiane dokumenty są częścią śladu rewizyjnego określonego w art. 7 rozporządzenia (WE) 438/2001³, właściwe jest dodanie do tego artykułu niezbędnych przepisów dotyczących przechowywania dokumentów.
- (4) Przepisy dotyczące przechowywania dokumentów są bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych lub krajowych.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rozwoju i Rekonwersji Regionów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Dz.U. nr L 161 z 26.6.1999, str. 1.

² Dz.U. nr L 139 z 29.7.2001, str. 1.

³ Dz.U. nr L 63 z 3.3.2001, str. 21.

Artykuł 1

W art. 7 rozporządzenia (WE) nr 438/2001 wprowadza się następujące zmiany:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. a) Dokumenty uzupełniające dotyczące wydatków i kontroli określonych w art. 38 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 obejmują:

- dokumenty odnoszące się do wydatków szczególnych poniesionych i zgłoszonych oraz wpłat dokonanych w ramach pomocy i wymaganych do dostatecznego śladu rewizyjnego wraz z dokumentami stanowiącymi dowód dostawy produktów lub współfinansowanych usług;
- sprawozdań i dokumentów odnoszących się do kontroli przeprowadzonych na mocy art. 4, 9, 10 i 15 niniejszego rozporządzenia.

Właściwe organy krajowe ustalą, które władze będą przechowywać dokumenty przez okres, na który wymagane jest ich zachowanie.

b) Dokumenty muszą być przechowywane w formie oryginałów lub na powszechnie uznanych nośnikach danych.

Powszechnie uznane nośniki danych obejmują:

- kserokopie dokumentów oryginalnych;
- formy microfiche dokumentów oryginalnych;
- wersje elektroniczne dokumentów oryginalnych na optycznych nośnikach danych (takich jak CD-rom, dysk twardy lub magnetyczny);
- dokumenty istniejące wyłącznie w wersji elektronicznej.

Procedura zaświadczenia zgodności dokumentów przechowywanych wyłącznie na powszechnie akceptowanych nośnikach danych z dokumentem oryginalnym jest ustanawiana przez organy krajowe i zapewnia, że wersje te są zgodne z krajowymi wymogami prawnymi i można się na nich oprzeć do celów audytu. Jeżeli dokumenty istnieją wyłącznie w wersji elektronicznej, systemy komputerowe, w których przechowywane są wersje elektroniczne muszą spełniać normy bezpieczeństwa, które zapewnią, że są one zgodne z krajowymi wymogami prawnymi i można na nich się oprzeć do celów audytu”.

b) Ust. 3 lit a) otrzymuje brzmienie:

- „a) że istnieją procedury zapewniające, że dokumenty określone w ust. 2a są przechowywane zgodnie z wymogami art. 38 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 i z załącznikiem I do tego rozporządzenia”;

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie 20 dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 27 grudnia 2002 r.

W imieniu Komisji

Michel BARNIER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1685/2000

z dnia 28 lipca 2000 r.

**ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999
w odniesieniu do warunków, jakie muszą spełniać wydatki na działania
współfinansowane z funduszy strukturalnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych¹, w szczególności jego art. 30 ust. 3 oraz art. 53 ust. 2,

po konsultacjach z Komitetem na podstawie art. 147 Traktatu, Komitetem ds. struktury agrarnej i rozwoju wsi oraz Komitetem ds. struktur rybołówstwa i akwakultury,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia², stanowi, że działania na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, zintegrowane w działania wspierające rozwój i dostosowanie strukturalne słabiej rozwiniętych regionów Wspólnoty (cel 1) oraz towarzyszące działaniom wspierającym gospodarczą i społeczną przemianę obszarów stojących w obliczu trudności strukturalnych (cel 2) w regionach, których to dotyczy, uwzględniają szczególne cele wsparcia Wspólnoty z funduszy strukturalnych zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1260/1999. Art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 precyzuje działania, które mogą być brane pod uwagę przy wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich.
- 2) Art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1783/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego³ określa rodzaje działań, których finansowanie może wspierać EFRR.
- 3) Art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego⁴, określający rodzaje działań, których finansowanie może wspierać EFS.
- 4) Art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1263/1999 z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie Instrumentu Finansowego Orientacji Rybołówstwa⁵ określa rodzaje przedsięwzięć,

¹ Dz.U. L 161 z 26.06.1999, str. 1.

² Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 80.

³ Dz.U. L 213 z 13.08.1999, str. 1.

⁴ Dz.U. L 213 z 13.08.1999, str. 5.

⁵ Dz.U. L 161 z 26.06.1999, str. 54.

których finansowanie może wspierać IFOR. Rozporządzenie Rady (WE) nr 2792/1999⁶ określa szczegółowe zasady i uregulowania dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa.

- 5) Art. 30 ust 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 stanowi, iż do zasad kwalifikowania wydatków powinny należeć przepisy krajowe, chyba, że Komisja uzna za konieczne przyjęcie odpowiednich przepisów na szczeblu wspólnotowym; dla niektórych typów działań Komisja uznaje za konieczne, w celu zagwarantowania jednolitego i sprawiedliwego wdrażania funduszy strukturalnych w całej Wspólnocie, przyjęcie jednolitego zbioru przepisów w sprawie kwalifikowania wydatków. Przyjęcie zasad dotyczących określonego typu działań nie przesądza, które z wyżej wymienionych funduszy mogą współfinansować te działania. Przyjęcie tych zasad nie powinno uniemożliwić Państwom Członkowskim, w niektórych przypadkach, które należy wskazać, stosowania bardziej restrykcyjnych przepisów krajowych. Niniejsze zasady stosowane są do wszystkich wydatków ponoszonych pomiędzy datami określonymi w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.
- 6) Art. 36 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 stanowi, że rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 oraz przepisy przyjęte przy jego wykonywaniu mają zastosowanie, chyba że w odniesieniu do działań związanych z finansowaniem rozwoju wsi na obszarach objętych celem 2, finansowanych z EFOGR (Sekcja Gwarancji), rozporządzenie nr 1257/1999 stanowi inaczej. W związku z tym, zasady określone w niniejszym rozporządzeniu odnoszą się do takich działań, które składają się na część programów dla regionów objętych celem 2, z wyjątkiem przypadków, gdy rozporządzenie (WE) nr 1257/1999 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1750/1999⁷ ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 stanowią inaczej.
- 7) Art. 87 i 88 Traktatu mają zastosowanie do działań współfinansowanych przez fundusze strukturalne. Decyzja Komisji zatwierdzająca pomoc nie może przesądzać wyników oceny w odniesieniu do krajowych przepisów w zakresie pomocy, jak również nie zwalnia Państw Członkowskich z ich zobowiązań wynikających z tych artykułów.
- 8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. rozwoju i przekształceń regionów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przepisy zawarte w Załączniku do niniejszego rozporządzenia stosuje się przy określaniu kwalifikowania wydatków zgodnie z formami pomocy określonymi w art. 9 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

⁶ Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10.

⁷ Dz.U. L 214 z 13.08.1999, str. 31.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2000 r.

W imieniu Komisji

Michaele SCHREYER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

ZASADY KWALIFIKOWANIA WYDATKÓW

Zasada nr 1: wydatki rzeczywiście ponoszone

1. PŁATNOŚCI PONOSZONE PRZEZ KOŃCOWYCH BENEFICJANTÓW

- 1.1. Płatności poczynione przez końcowych beneficjentów w rozumieniu art. 32 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 (zwanego dalej „rozporządzeniem ogólnym”) dokonywane są w postaci gotówkowej z uwzględnieniem wyjątków określonych w ppkt. 1.4.
- 1.2. W przypadku systemów pomocy na podstawie art. 87 Traktatu oraz pomocy przyznanej przez podmioty określone przez Państwa Członkowskie, „płatności końcowych beneficjentów” oznaczają pomoc wypłacaną indywidualnym odbiorcom przez podmioty, które przyznają tę pomoc. Płatności pomocy końcowych beneficjentów muszą zostać uzasadniane przez odniesienie do warunków i celów pomocy.
- 1.3. W przypadkach innych niż określone w ppkt. 1.2 „płatności końcowych beneficjentów” oznaczają płatności ponoszone przez podmioty publiczne lub prywatne firmy określone w uzupełnieniu programu zgodnie z art. 18 ust. 3 lit. b) rozporządzenia ogólnego bezpośrednio odpowiadają za zlecenie poszczególnych działań.
- 1.4. Zgodnie z warunkami określonymi w ppkt. 1.5-1.7, amortyzacja, wkład rzeczowy i koszty ogólne mogą również kształtować część płatności określonych w ppkt. 1.1. Jednakże współfinansowanie działań przez fundusze strukturalne nie powinno przekraczać całkowitych wydatków kwalifikowanych, z wyłączeniem wkładu rzeczowego, po zakończeniu operacji.
- 1.5. Koszty amortyzacji nieruchomości lub wyposażenia, dla których istnieje bezpośrednie powiązanie z celami działań są wydatkami kwalifikowanymi, pod warunkiem, że:
 - a) przyznana pomoc krajowa lub wspólnotowa nie służyła nabyciu tej nieruchomości albo wyposażenia;
 - b) koszt amortyzacji obliczany jest w powiązaniu z odpowiednimi zasadami rachunkowości; oraz
 - c) koszty odnoszą się wyłącznie do okresu współfinansowania omawianych działań.
- 1.6. Wkłady rzeczowe są wydatkami kwalifikowanymi, pod warunkiem, że:
 - a) polegają na udostępnieniu ziemi, nieruchomości, wyposażenia i materiałów, badań i działań specjalistycznych lub bezpłatnej dobrowolnej pracy;
 - b) nie są dokonane na zasadach środków inżynierii finansowej określonych w zasadach 8, 9 i 10;
 - c) ich wartość może być niezależnie oceniona i poddana audytowi;

- d) w przypadku udostępnienia ziemi lub nieruchomości, jej wartość jest poświadczana przez niezależnego, wykwalifikowanego eksperta lub też należycie uprawniony właściwy organ;
 - e) w przypadku bezpłatnej dobrowolnej pracy, wartość pracy jest określana przy wzięciu pod uwagę ilości spędzonego czasu oraz standardowej stawki godzinowej lub dziennej za wykonywaną pracę;
 - f) przepisy zasad 4, 5 i 6 stosuje się tam, gdzie sytuacja tego wymaga..
- 1.7. Koszty ogólne są wydatkami kwalifikowanymi, pod warunkiem, że oparte są na faktycznych kosztach, które odnoszą się do wprowadzania w życie działań współfinansowanych przez fundusze strukturalne oraz są przeznaczone pro rata do działań zgodnie z należycie uzasadnioną, rzetelną i bezstronną metodologią.
- 1.8. Przepisy ppkt. 1.4-1.7 stosuje się w odniesieniu do indywidualnych odbiorców określonych w ppkt. 1.2 w przypadku planów pomocy zgodnych z art. 87 Traktatu oraz pomocy przyznanej przez podmioty określone przez Państwa Członkowskie.
- 1.9. Państwa Członkowskie mogą stosować bardziej restrykcyjne przepisy krajowe określające wydatki kwalifikowane dotyczące ppkt. 1.5-1.7.

2. DOWODY WYDATKÓW

Co do zasady płatności końcowego beneficjanta powinny być potwierdzone otrzymaną fakturą. Jeśli nie jest to możliwe, płatności potwierdza się dokumentami rachunkowymi o równoważnej wartości dowodowej.

Ponadto, w przypadku gdy wykonywanie działań nie jest przedmiotem procedur przetargowych, płatności końcowych beneficjentów uzasadniane są rzeczywiście ponoszonymi wydatkami (w tym wydatkami, określonymi w ppkt. 1.4) przez podmioty publiczne lub też prywatne przedsiębiorstwa zaangażowane w wykonanie działań.

3. PODWYKONAWSTWO

- 3.1. Bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych przepisów krajowych, wydatki dotyczące następujących umów podwykonawstwa, nie kwalifikują się do współfinansowania przez fundusze strukturalne:
- a) podwykonawstwo, które podnosi koszty wykonania działania bez odpowiedniego podniesienia jego wartości;
 - b) Umowy podwykonawstwa z podmiotami pośredniczącymi lub konsultantami, w których płatność jest określona jako procent wartości całkowitej działania, dopóki płatność taka nie zostanie uzasadniona przez końcowego beneficjenta w stosunku do wartości rzeczywistej pracy lub usług.
- 3.2. Dla wszystkich umów podwykonawstwa, podwykonawcy podejmują działania zapewniające audyt i kontrolę podmiotów wraz ze wszystkimi niezbędnymi

informacjami odnoszącymi się do działań podlegających podwykonawstwu.

Zasada nr 2: księgowanie wpływów

1. „Wpływy” dla celów niniejszej zasady, obejmują przychody otrzymane na działanie w okresie ich współfinansowania lub podczas dłuższego okresu aż do zakończenia pomocy, jak może być to ustalone przez Państwo Członkowskie, od sprzedaży, wynajmu, usług, opłat, lub innych odpowiedników wpływów gotówkowych z wyjątkiem:
 - a) przychodów uzyskiwanych podczas cyklu gospodarczego współfinansowanych inwestycji, które są podmiotem szczegółowych przepisów art. 29 ust. 4 rozporządzenia ogólnego;
 - b) przychodów uzyskiwanych w ramach środków inżynierii finansowej określonych w regułach 8, 9 i 10;
 - c) wkładu sektora prywatnego w celu współfinansowania działań, które występują obok wkładów publicznych w tabelach finansowych ważnych środków pomocowych.
2. Przychody określone w pkt. 1, przedstawiają dochód, o który pomniejsza się kwotę współfinansowania z funduszy strukturalnych, wymaganą w omawianych działaniach. Przed skalkulowaniem wkładu z funduszy strukturalnych i nie później niż w momencie zamykania pomocy są one potrącone z kwalifikowanych wydatków na działanie w całości lub też pro rata, w zależności od tego, czy będą uzyskiwane w całości, czy jedynie w części współfinansowanego działania.

Zasada nr 3: opłaty finansowe i inne oraz wydatki prawne

1. OPLATY FINANSOWE

Oprocentowanie debetu (inne niż wydatki na dopłaty do oprocentowania w celu zmniejszenia kosztów pożyczek dla przedsiębiorstw, realizowane w ramach zatwierdzonego programu pomocy państwowej), opłaty z tytułu transakcji finansowych, prowizje od wymiany walut i ujemne różnice kursowe oraz inne wydatki finansowe nie kwalifikują się do współfinansowania z funduszy strukturalnych. Jednakże w jednym przypadku dotacji globalnych, kwoty odsetek od debetu zapłacone przez wyznaczonego pośrednika przed płatnością końcowego salda pomocy, zostają zakwalifikowane, po uprzednim potrąceniu oprocentowania kredytu na zaliczki.

2. OPLATY BANKOWE ZA PROWADZENIE RACHUNKU

W przypadku, gdy współfinansowanie przez fundusze strukturalne wymaga otwarcia odrębnego rachunku lub rachunków w celu wykonania działania, opłaty bankowe za otwarcie oraz prowadzenie rachunku kwalifikują się.

3. OPLATY ZA PORADY, OPLATY NOTARIALNE, KOSZTY EKSPERTYZ TECHNICZNYCH I FINANSOWYCH, KOSZTY KSIĘGOWOŚCI ORAZ AUDYTU.

Koszty tego rodzaju kwalifikują się, jeśli są bezpośrednio związane z działaniem oraz są konieczne do jego przygotowania lub wykonania lub też w przypadku kosztów księgowych lub kosztu audytu, kwalifikują się, jeżeli związane są z wymaganiami organu zarządzającego.

4. KOSZTY GWARANCJI UDZIELANYCH PRZEZ BANK LUB INNE INSTYTUCJE FINANSOWE.

Koszty tego rodzaju kwalifikują się w przypadkach, gdy gwarancje wymagane są prawem krajowym i wspólnotowym albo decyzją Komisji zatwierdzającą pomoc finansową.

5. GRZYWNY, KARY FINANSOWE, ORAZ WYDATKI ZWIĄZANE ZE SPORAMI SĄDOWYMI.

Wydatki te nie kwalifikują się.

Zasada nr 4: zakup sprzętu używanego

Zakup używanego sprzętu kwalifikuje się do współfinansowania przez fundusze strukturalne, bez uszczerbku bardziej rygorystycznych przepisów krajowych pod warunkiem spełnienia trzech następujących kryteriów::

- a) sprzedający sprzęt dostarczy deklarację określającą jego pochodzenie oraz potwierdzi, że w okresie ostatnich siedmiu lat sprzęt nie został zakupiony z pomocy przyznanej na szczeblu krajowym lub wspólnotowym;
- b) cena sprzętu nie przekracza jego rynkowej wartości i jest niższa niż podobny nowy sprzęt; oraz
- c) sprzęt posiada właściwości techniczne niezbędne dla realizacji działania oraz odpowiada odpowiednim normom i standardom.

Zasada nr 5: zakup ziemi

1. ZASADA OGÓLNA

1.1. Koszty zakupu niezabudowanej ziemi kwalifikują się do współfinansowania z funduszy strukturalnych, bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych przepisów krajowych, pod warunkiem spełnienia trzech następujących kryteriów:

- a) istnieje bezpośredni związek pomiędzy zakupem ziemi i celem współfinansowanego działania;
- b) z wyjątkiem przypadków opisanych w pkt. 2, zakup ziemi nie może stanowić więcej niż 10% wszystkich kwalifikowanych wydatków na dane działanie, chyba, że wyższy udział pomocy zostanie zaakceptowany przez Komisję;
- c) należy uzyskać zaświadczenie od niezależnego, uprawnionego eksperta lub należycie upoważnionego urzędowego organu, potwierdzające, że cena zakupu

nie przekracza rynkowej wartości.

- 1.2. W przypadku programów pomocy na podstawie art. 87 Traktatu, kwalifikowanie wydatków związanych z zakupem ziemi powinno być ocenione przy wzięciu pod uwagę programu pomocy jako całości.

2. DZIAŁANIA Z ZAKRESU OCHRONY ŚRODOWISKA

W działaniach z zakresu ochrony środowiska, aby w celu zakwalifikowania wydatków, należy spełnić wszystkie wymienione poniżej warunki:

- zakup jest przedmiotem pozytywnej decyzji organu zarządzającego,
- ziemia jest przeznaczona do wykorzystania przez okres określony w decyzji,
- ziemia nie jest przeznaczona do celów rolniczych, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków zatwierdzonych przez organ zarządzający,
- zakup jest dokonany przez lub w imieniu instytucji publicznej lub przez podmiot podlegający prawu publicznemu.

Zasada nr 6: zakup nieruchomości

1. ZASADA OGÓLNA

Koszty zakupu nieruchomości, takich jak wybudowanych już budynków i ziemi, na której są one zbudowane, kwalifikują się do współfinansowania z funduszy strukturalnych, jeśli istnieje bezpośrednie powiązanie pomiędzy zakupem i celem działania, przy uwzględnieniu warunków określonych w pkt. 2 bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych przepisów krajowych.

2. WARUNKI KWALIFIKACJI

- 2.1. Należy uzyskać zaświadczenie od niezależnego, wykwalifikowanego rzeczoznawcę lub należycie upoważnionego urzędowego organu, potwierdzające, że cena zakupu nie przekracza rynkowej wartości jak również zaświadczenie, iż budynek odpowiada normom krajowym lub też wyszczególnić punkty, z którymi nie jest zgodny, w przypadku, gdy ich sprostowanie przez końcowego użytkownika jest przewidywane w ramach działań.
- 2.2. Budynek nie otrzymał, w okresie ostatnich 10 lat, krajowej lub wspólnotowej dotacji, która skutkowałaby podwójnym udzieleniem pomocy w przypadku współfinansowania jego zakupu z funduszy strukturalnych.
- 2.3. Nieruchomości są wykorzystywane przez okres oraz do celów określonych przez organ zarządzający.
- 2.4. Budynki mogą być wyłącznie wykorzystywane zgodnie z celami działania. W szczególności budynki mogą być używane przez administrację publiczną jedynie wówczas, gdy takie stosowanie jest zgodne z dopuszczalnymi działaniami w

określonym funduszu strukturalnym.

Zasada nr 7: VAT i inne podatki oraz opłaty

1. Podatek VAT nie jest wydatkiem kwalifikowanym z wyjątkiem przypadków, gdy jest on faktycznie i ostatecznie wytworzony przez końcowego beneficjanta lub indywidualnego odbiorcę w ramach programu pomocy zgodnie z art. 87 Traktatu oraz w przypadku pomocy finansowanej przez instytucję wyznaczoną przez Państwo Członkowskie. VAT, który podlega zwrotowi, przy zastosowaniu jakichkolwiek środków, nie może być uznany za wydatek kwalifikowany nawet, jeżeli końcowy beneficjant lub indywidualny odbiorca nie odzyska go w danym momencie.
2. W przypadku, gdy końcowy beneficjant lub indywidualny odbiorca podlega programowi pomocy zryczałtowanej, zgodnie z tytułem XIV szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie VAT⁸, zapłacony VAT dla celów pkt. 1 jest uznawany jako podlegający zwrotowi.
3. W żadnym przypadku współfinansowanie wspólnotowe nie może przewyższyć całkowitych kwalifikowanych wydatków z wyłączeniem VAT.
4. Inne podatki i opłaty (zwłaszcza podatki bezpośrednie oraz składka na ubezpieczenie społeczne, wynagrodzenia i pensje), które wynikają ze współfinansowania przez fundusze strukturalne nie stanowią wydatków kwalifikowanych z wyjątkiem przypadków, gdy jest on faktycznie i definitywnie wytworzony przez końcowego beneficjanta lub indywidualnego odbiorcę

Zasada nr 8: kapitał ryzyka i fundusze pożyczkowe

1. ZASADA OGÓLNA

Fundusze strukturalne mogą współfinansować kapitał z kapitału ryzyka i/lub funduszy pożyczkowych lub funduszy kapitału ryzyka (zwanymi dalej „funduszami”), jeśli spełniają one warunki określone w pkt. 2. Do celów niniejszej zasady „fundusze kapitału ryzyka oraz fundusze pożyczkowe” oznaczają nośniki inwestycji stworzone specjalnie w celu zapewnienia równości lub inne formy ryzyka kapitałowego, w tym pożyczki dla małych i średnich przedsiębiorstw; określone zaleceniu Komisji 96/280/WE⁹. „Fundusze kapitału ryzyka” oznaczają fundusze utworzone w celu inwestowania w różne kapitały ryzyka oraz fundusze pożyczkowych. Uczestnictwo funduszy strukturalnych w funduszach mogą towarzyszyć współpłatność lub gwarancje pochodzące z innych instrumentów finansowych Wspólnoty.

2. WARUNKI

- 2.1. Rozsądny plan operacyjny zostaje przedstawiony przez podmioty współfinansujące lub sponsorów funduszu, określając, między innymi wskazany rynek, kryteria, terminy i warunki finansowania, budżet operacyjny funduszu, własność oraz partnerów współfinansujących, profesjonalizm, kompetencje oraz niezależność zarządzania, przepisy wewnętrzne funduszu, uzasadnienie oraz zamierzone

⁸ Dz.U. L 145 z 13.06.1977, str. 1.

⁹ Dz.U. L 107 z 30.04.1996, str. 4.

wykorzystanie wkładów funduszy strukturalnych, politykę wychodzenia z inwestycji, przepisy o likwidacji funduszu, w tym ponowne wykorzystanie zwrotów przypisanych do wkładu z funduszy strukturalnych. Plan operacyjny zostaje szczegółowo oceniony, a jego wykonanie jest nadzorowane przez lub na odpowiedzialność organu zarządzającego.

- 2.2. Fundusz zostaje powołany jako niezależna osoba prawna zarządzana na podstawie umowy udziałowców lub też jako wydzielona jednostka finansowa w ramach istniejącej instytucji finansowej. W tym ostatnim przypadku fundusz jest przedmiotem oddzielnej umowy wykonawczej, wymagającej zwłaszcza posiadania oddzielnych rachunków odróżniających nowe zasoby zainwestowane w fundusz (w tym wkład funduszy strukturalnych) oraz źródła wstępnie dostępne w danej instytucji. Wszyscy uczestnicy funduszu wnoszą swój wkład w gotówce.
- 2.3. Komisja nie może zostać partnerem ani udziałowcem funduszu.
- 2.4. Wkład z funduszy strukturalnych podlega ograniczeniom ustanowionym w art. 29 ust. 3 i 4 rozporządzenia ogólnego.
- 2.5. Fundusze mogą inwestować wyłącznie w małe i średnie przedsiębiorstwa na etapie ich powstawania, wczesnej działalności (włącznie z kapitałem założycielskim) lub rozwoju i wyłącznie w działania, które osoby zarządzające funduszem uznają za gospodarczo rentowne. Ocena rentowności powinna brać pod uwagę wszystkie źródła dochodów danego przedsiębiorstwa. Fundusz nie inwestuje w przedsiębiorstwa, które znajdują się w trudnej sytuacji w rozumieniu wytycznych Wspólnoty dotyczących zasad udzielania pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji¹⁰.
- 2.6. Należy podjąć wszelkie środki ostrożności, aby minimalizować zakłócenia konkurencji na rynku kapitału ryzyka i pożyczek. Zwłaszcza zyski z inwestycji w akcje lub udziały oraz z pożyczek (pomniejszony pro rata o udział w kosztach zarządzania) mogą być preferencyjnie przeznaczone dla udziałowców sektora prywatnego w zależności od poziomu wynagrodzeń określonych w umowie udziałowców, zaś następnie powinny być przyznane proporcjonalnie pomiędzy udziałowców i fundusze strukturalne. Zwroty do funduszu odnoszące się do wkładu funduszy strukturalnych używa się ponownie na rzecz działań rozwojowych dla małych i średnich przedsiębiorstw w tych samych kwalifikowanych obszarach.
- 2.7. Koszty zarządzania nie mogą przekraczać 5% kapitału wpłaconego w całości średnio raz w roku w czasie trwania programu pomocowego chyba że, po przetargu wyższy procent okaże się niezbędny.
- 2.8. W okresie zamykania działania, wydatki kwalifikowane funduszu (końcowego beneficjanta) stanowią kapitał funduszu, który został zainwestowany lub pożyczony małym i średnim przedsiębiorstwom, włączając poniesione koszty zarządzania.
- 2.9. Wkłady do funduszy z funduszy strukturalnych i innych źródeł publicznych, jak również inwestycje prowadzone przez fundusze w poszczególnych małych i średnich przedsiębiorstwach, podlegają przepisom dotyczącym pomocy państwa.

¹⁰ Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str. 2.

3. ZALECENIA

- 3.1. Komisja zaleca standardy dobrej praktyki określone w ppkt. 3.2.-3.6. funduszom, w których mają udziały fundusze strukturalne. Komisja będzie traktować wypełnianie zaleceń jako pozytywny element przy sprawdzaniu zgodności funduszy z przepisami dotyczącymi pomocy państwa. Zalecenia nie są wiążące do celów kwalifikowania wydatków.
- 3.2. Finansowy wkład sektora prywatnego powinien być znaczący i wynosić ponad 30%.
- 3.3. Fundusze powinny być wystarczająco duże i odnosić się do wystarczająco dużej docelowej grupy ludności, aby ich działania zapewniały potencjalną gospodarczą rentowność, harmonogram inwestycji zgodny z okresem funkcjonowania funduszy strukturalnych oraz ich skupienie na obszarach niedoborów rynkowych.
- 3.4. Okres wniesienia wkładu do funduszu powinien być taki sam dla funduszy strukturalnych i dla udziałowców oraz pro rata do udziałów subskrybowanych.
- 3.5. Fundusze są zarządzane przez niezależne, profesjonalne zespoły z odpowiednim doświadczeniem w biznesie prezentującym niezbędne umiejętności i wiarygodność do zarządzania funduszem kapitału ryzyka. Zespół zarządzający wybierany jest na podstawie procesu selekcji, przy uwzględnieniu poziomu przewidywanych opłat.
- 3.6. Fundusze co do zasady nie powinny nabywać większości udziałów w firmach i powinny dążyć do zrealizowania wszystkich inwestycji podczas istnienia funduszu.

Zasada nr 9: Fundusze gwarancyjne

1. ZASADA OGÓLNA

Fundusze strukturalne mogą współfinansować kapitał funduszy gwarancyjnych zgodnie z warunkami określonymi w pkt. 2. Do celów niniejszej zasady „fundusze gwarancyjne” oznaczają instrumenty finansowe, które gwarantują kapitał ryzyka oraz fundusze pożyczkowe w rozumieniu zasady nr 8 oraz inne programy finansowania ryzyka małych i średnich przedsiębiorstw (w tym pożyczki) przeciwko stratom wynikłym z inwestycji w małe i średnie przedsiębiorstwa, jak określono w zaleceniu 96/280/WE. Fundusze mogą być publicznie wspieranymi funduszami wzajemnymi założonymi przez małe i średnie przedsiębiorstwa, fundusze komercyjne z partnerami z sektora prywatnego lub funduszami całkowicie finansowanymi ze środków publicznych. Uczestnictwo w funduszu funduszy strukturalnych może być wsparte częściowymi gwarancjami zapewnionymi przez inne instrumenty finansowania Wspólnoty.

2. WARUNKI

- 2.1. Współfinansujący lub sponsorzy funduszu przedstawiają rozsądny plan operacyjny w taki sam sposób jak dla funduszy ryzyka (zasada nr 8), *mutatis mutandis*, określający gwarantowany portfel docelowy. Plan operacyjny jest szczegółowo oceniany, a jego wykonanie jest nadzorowane przez lub na odpowiedzialność instytucji zarządzającej.

- 2.2. Fundusz zostaje powołany jako niezależna osoba prawna zarządzana na podstawie umowy udziałowców lub też jako wydzielona jednostka finansowa w ramach istniejącej instytucji finansowej. W tym ostatnim przypadku fundusz jest przedmiotem oddzielnej umowy wykonawczej, wymagającej zwłaszcza posiadania oddzielnych rachunków odróżniających nowe zasoby zainwestowane w fundusz (w tym wkład funduszy strukturalnych) oraz zasoby wstępnie dostępne w danej instytucji.
- 2.3. Komisja nie może zostać partnerem ani udziałowcem w funduszu.
- 2.4. Fundusze mogą gwarantować wyłącznie inwestycje w działania oceniane jako potencjalnie gospodarczo rentowne. Fundusze nie zapewniają gwarancji przedsiębiorstwom, które znajdują się w trudnej sytuacji w rozumieniu wytycznych Wspólnoty dotyczących zasad udzielania pomocy państwa na ratowanie restrukturyzację przedsiębiorstw zagrożonych.
- 2.5. Każda część wkładu funduszy strukturalnych pozostała po okresie gwarancji jest wykorzystywana ponownie na działania związane z rozwojem małych i średnich przedsiębiorstw na tym samym kwalifikowanym obszarze.
- 2.6. Koszty zarządzania nie mogą przekroczyć 2% kapitału wpłaconego w całości średnio raz w roku podczas trwania programu pomocowego, chyba że wyższy procent okaże się konieczny.
- 2.7. W okresie zamykania działania, wydatki kwalifikowane funduszu (końcowego beneficjanta) są równe kwocie kapitału wpłaconego w całości funduszu niezbędnego, na podstawie niezależnego badania, w celu objęcia gwarancji, włącznie z poniesionymi kosztami zarządzania.
- 2.8. Wkłady do funduszy gwarancyjnych z funduszy strukturalnych i innych źródeł publicznych, jak również gwarancje dostarczane przez takie fundusze małym i średnim przedsiębiorstwom, podlegają zasadom dotyczącym pomocy państwa.

Zasada nr 10: leasing

1. Wydatki poniesione w związku z operacjami leasingowymi są kwalifikowane do współfinansowania przez fundusze strukturalne pod warunkiem spełnienia wymogów określonych w pkt. 2-4.
2. POMOC ZA POŚREDNICTWEM LEASINGODAWCY
 - 2.1. Leasingodawca jest bezpośrednim odbiorcą współfinansowania wspólnotowego, które zostaje wykorzystane na obniżenie rat leasingowych płaconych przez leasingobiorcę w odniesieniu do aktywów objętych umową leasingu.
 - 2.2. Umowy leasingowe, dla których wypłacana jest pomoc wspólnotowa zawierają opcję nabycia lub też zapewniają minimalny okres leasingowy odpowiadający okresowi użytkowania środków trwałych, które są przedmiotem umowy.

- 2.3. W przypadku gdy umowa leasingowa wygasa przed upływem minimalnego okresu leasingowego bez uprzedniego zatwierdzenia właściwych władz, leasingodawca podejmuje działania mające na celu zwrot odpowiednim władzom krajowym (jako kredyt do właściwego funduszu) część pomocy wspólnotowej, odpowiadającą pozostałemu okresowi leasingowemu.
- 2.4. Nabycie mienia przez leasingodawcę, udokumentowane potwierdzoną fakturą lub dokumentem rachunkowym o równoważnej wartości dowodowej, stanowi wydatek kwalifikowany do współfinansowania. Maksymalna kwota kwalifikowana do współfinansowania przez Wspólnotę nie przekracza wartości rynkowej leasingowanego mienia.
- 2.5. Koszty związane z umową leasingową (zwłaszcza podatek, marża leasingodawcy, odsetki od refinansowania kosztów, narzuty, opłaty ubezpieczeniowe), inne niż wydatki określone w ppkt. 2.4, nie są wydatkami kwalifikowanymi.
- 2.6. Pomoc wspólnotowa wypłacona leasingodawcy jest wykorzystywana na rzecz leasingobiorcy, w drodze jednolitego obniżenia wszystkich rat leasingowych podczas okresu leasingowego.
- 2.7. Leasingodawca musi wykazać, iż pomoc wspólnotowa będzie w całości przekazana leasingobiorcy, poprzez ustanowienie podziału płatności rat lub poprzez alternatywną metodę dającą równoważne zabezpieczenie.
- 2.8. Koszty określone w ppkt. 2.5, wykorzystanie jakichkolwiek korzyści fiskalnych wynikających z operacji leasingowej oraz pozostałe warunki kontraktu są równoważne do stosowanych w przypadku braku interwencji finansowej Wspólnoty.

3. POMOC DLA LEASINGOBIORCY

- 3.1. Leasingobiorca jest bezpośrednim odbiorcą wspólnotowego współfinansowania.
- 3.2. Raty leasingowe płacone na rzecz leasingodawcy przez leasingobiorcę, udokumentowane potwierdzoną fakturą lub dokumentem rachunkowym o równoważnej wartości dowodowej, stanowią wydatek kwalifikowany do współfinansowania.
- 3.3. W przypadku umów leasingowych, które zawierają opcję nabycia lub, które przewidują minimalny okres leasingowy odpowiadający okresowi użytkowania mienia, którego dotyczy umowa, maksymalna kwota współfinansowania kwalifikowanego przez Wspólnotę, nie przekracza wartości rynkowej leasingowanego mienia. Pozostałe koszty związane z umową leasingową (zwłaszcza podatek, marża dzierżawiącego, odsetki od refinansowania kosztów, narzuty, opłaty ubezpieczeniowe) nie są wydatkami kwalifikowanymi.
- 3.4. Pomoc wspólnotowa w przypadku umów leasingowych, określonych w ppkt. 3.3 jest wypłacana na rzecz leasingobiorcy w jednej lub więcej transzach, stosownie do efektywnie płaconych rat leasingowych. W przypadku, gdy okres umowy leasingowej przekracza końcową datę rozliczenia płatności pomocy wspólnotowej, jedynie wydatki powiązane z ratami leasingowymi przypadającymi do zapłaty oraz zapłaconymi przez leasingobiorcę do momentu końcowej daty płatności z tytułu pomocy, mogą być

rozważane jako kwalifikowane.

- 3.5. W przypadku kontraktów leasingowych, które nie przewidują opcji kupna i których trwanie jest krótsze niż okres życia aktywu, którego dotyczy umowa, raty leasingowe są kwalifikowane do współfinansowania przez Wspólnotę proporcjonalnie do okresu kwalifikowanego działania. Jednakże leasingobiorca musi być w stanie wykazać, iż leasing był najbardziej efektywną metodą pozyskania wyposażenia. W przypadku, gdy koszty mogłyby być mniejsze, jeśli zostałaby zastosowana metoda alternatywna (np. wynajem wyposażenia), dodatkowe koszty określa się na podstawie wydatków kwalifikowanych.
- 3.6 Państwa Członkowskie mogą stosować bardziej rygorystyczne przepisy krajowe określania wydatków kwalifikowanych na mocy ppkt. 3.1-3.5.

4. SPRZEDAŻ I LEASING ZWROTNY

Raty leasingowe płacone przez leasingobiorcę w ramach planów sprzedaży lub leasingu zwrotnego są wydatkami kwalifikowanymi zgodnie z zasadami wymienionymi w pkt. 3. Koszty nabycia mienia nie są kwalifikowane do współfinansowania przez Wspólnotę.

Zasada nr 11: koszty wynikające z zarządzania i uruchomienia funduszy strukturalnych

1. ZASADA OGÓLNA

Koszty ponoszone przez Państwa Członkowskie, a związane z zarządzaniem, wykonywaniem, nadzorem i kontrolą funduszy strukturalnych nie są kosztami kwalifikowanymi do współfinansowania z wyjątkiem przypadków wymienionych w pkt. 2 oraz zgodnie z kategoriami określonymi w ppkt. 2.1.

2. KATEGORIE ZARZĄDZANIA, REALIZACJI, WYKONYWANIA I KONTROLI WYDATKÓW KWALIFIKOWANYCH DO WSPÓLFINANSOWANIA

2.1. Następujące kategorie wydatków są kwalifikowane do współfinansowania ze środków pomocowych, zgodnie z warunkami określonymi w ppkt. 2.2-2.7:

- wydatki związane z przygotowaniem, selekcją, sprawdzaniem i nadzorowaniem pomocy i działań (z wyłączeniem wydatków na nabycie i instalację systemu komputerowego służącego zarządzaniu, nadzorowaniu i ocenie),
- wydatki związane ze spotkaniami komitetów nadzorujących i podkomitetów związanych z wykonywaniem programów pomocowych. Wydatki takie mogą również zawierać koszty biegłych i innych uczestników w komitetach, w tym uczestników z państw trzecich, jeśli przewodniczący komitetu uzna ich obecność za niezbędną dla efektywnego wykonywania pomocy,
- wydatki związane z audytem oraz kontrolami działań na miejscu.

2.2. Wydatki na wynagrodzenia, w tym składki na ubezpieczenia społeczne są kwalifikowane jedynie w następujących przypadkach:

- a) urzędnicy służby cywilnej lub inni urzędnicy publiczni oddelegowani, na mocy należycie udokumentowanej decyzji, przez właściwe władze w celu prowadzenia zadań, określonych w ppkt. 2.1;
- b) inni pracownicy zatrudnieni w celu prowadzenia zadań, określonych w ppkt. 2.1.

Okres oddelegowania lub zatrudnienia nie może przekraczać ostatecznego terminu kwalifikowania wydatków wyznaczonej w decyzji zatwierdzającej pomoc.

2.3. Wkład funduszy strukturalnych w wydatki określone w ppkt. 2.1 jest ograniczony do maksymalnej kwoty, która zostanie wyznaczona w pomocy zatwierdzonej przez Komisję i nie przekracza ograniczeń określonych w ppkt. 2.4 i 2.5.

2.4. Dla każdej pomocy z wyjątkiem Inicjatyw Wspólnotowych, specjalnego programu PEACE II i działań innowacyjnych, ograniczenia kształtują się następująco:

- 2,5% całkowitego wkładu funduszy strukturalnych mniejszego lub równego 100 milionów EUR,
- 2,00% całkowitego wkładu funduszy strukturalnych, większego niż 100 milionów EUR, ale mniejszego lub równego 500 milionów EUR,
- 1,00% całkowitego wkładu funduszy strukturalnych, większego niż 500 milionów EUR, ale mniejszego lub równego 1 miliardowi EUR,
- 0,5% całkowitego wkładu funduszy strukturalnych, większego niż 1 miliard EUR.

2.5. Dla Inicjatyw Wspólnotowych, działań innowacyjnych i specjalnego programu PEACE II, ograniczenie powinno wynosić 5% całkowitego udziału funduszy strukturalnych. W przypadku, gdy taka pomoc angażuje udział więcej niż jednego Państwa Członkowskiego, ograniczenie to może wzrosnąć, przy uwzględnieniu wyższych kosztów wykonania i zarządzania programem i zostanie ono ustalone decyzją Komisji.

2.6. Do celów obliczenia kwoty ograniczeń określonych w ppkt. 2.4 i 2.5, całkowity wkład funduszy strukturalnych jest stały w każdej pomocy zatwierdzonej przez Komisję.

2.7. Wykonanie ppkt. 2.1-2.6 niniejszej zasady jest uzgodnione pomiędzy Komisją i Państwami Członkowskimi i ustanowione w ramach pomocy. Poziom udziałów powinien być obliczony zgodnie z art. 29 ust. 7 rozporządzenia ogólnego. Do celów nadzoru, koszty określone w ppkt. 2.1, będą przedmiotem oddzielnego działania lub częściowego działania w ramach pomocy technicznej.

3. INNE WYDATKI W RAMACH POMOCY TECHNICZNEJ

Działania w ramach pomocy technicznej, które mogą być współfinansowane, inne niż określone w pkt. 2 (takie jak studia, seminaria, akcje informacyjne, ocena oraz nabycie i instalacja systemu komputerowego do celów zarządzania, monitorowania i oceny) nie są przedmiotem warunków określonych w ppkt. 2.4-2.6. Wydatki na wynagrodzenia dla urzędników służby cywilnej lub innych pracowników publicznych, którzy zajmują się tego typu działaniami nie są kwalifikowane.

4. WYDATKI ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ ZWIĄZANE Z WYKONANIEM DZIAŁAŃ

Następujące wydatki administracji publicznej kwalifikują się do współfinansowania poza pomocą techniczną, jeśli związane są z wykonaniem działań, pod warunkiem, iż nie wynika to ze statutowych kompetencji władz publicznych lub zadań związanych z codziennym zarządzaniem, nadzorem i kontrolą:

- a) koszty profesjonalnych usług wykonywanych przez służby publiczne w trakcie wykonywania działania. Koszty te muszą być zafakturowane na końcowego beneficjanta (publicznego lub prywatnego) lub poświadczone na podstawie dokumentów o równoważnej wartości dowodowej, które umożliwiają identyfikację kosztów rzeczywiście poniesionych przez służby publiczne w odniesieniu do tej operacji;
- b) koszty wykonania działania, w tym wydatki związane ze świadczeniem usług, ponoszone przez organy publiczne, które są końcowym beneficjentem i które realizują działanie na swój własny rachunek bez pomocy zewnętrznych inżynierów i innych firm. Rozważane wydatki muszą odnosić się do wydatków aktualnie i bezpośrednio ponoszonych na współfinansowanie działań i muszą być stwierdzone na podstawie dokumentów, które umożliwią identyfikację faktycznych kosztów poniesionych przez owe służby publiczne w odniesieniu do omawianego działania.

Zasada nr 12: kwalifikowanie działań w zależności od miejsca

1. ZASADA OGÓLNA

Jako zasadę ogólną przyjmuje się, że działania współfinansowane przez fundusze strukturalne są umieszczane w regionach, do których odnosi się pomoc.

2. WYJĄTEK

- 2.1. W przypadku gdy region, którego dotyczy pomoc korzysta w całości lub częściowo z działań umiejscowionych poza tym regionem, działania te mogą zostać zaakceptowane przez instytucję zarządzającą do współfinansowania z zastrzeżeniem, że zostaną spełnione wszystkie warunki określone w ppkt. 2.2-2.4. W pozostałych przypadkach działanie może być uznane za kwalifikujące się do współfinansowania zgodnie z procedurą określoną w pkt. 3. Dla działań finansowanych w ramach instrumentu finansowego orientacji rybołówstwa zawsze musi być stosowana procedura określona w pkt. 3.
- 2.2. Działanie musi być umiejscowione na obszarze NUTS III Państwa Członkowskiego, bezpośrednio przylegającego do regionu, którego dotyczy pomoc.
- 2.3. Maksymalna kwota wydatków kwalifikowanych na działanie jest ustalana pro rata na podstawie proporcji korzyści z działania, które są przewidziane jako wzrastające w regionie i są oparte na ocenie instytucji niezależnej od władzy zarządzającej. Korzyści są oceniane, przy uwzględnieniu szczególnej pomocy oraz jej spodziewanych wyników.

Działanie nie może zostać zaakceptowane do współfinansowania, jeżeli proporcjonalna korzyść jest mniejsza niż 50%.

- 2.4. Do każdego środka pomocy, kwalifikowane wydatki na działania zaakceptowane na mocy ppkt. 2.1 nie przekraczają 10% całkowitych wydatków kwalifikowanych. Ponadto wydatki kwalifikowane wszystkich działań w programie pomocowym zaakceptowane w ppkt. 2.1 nie przekraczają 5% wszystkich wydatków kwalifikowanych do pomocy.
- 2.5. Działania zaakceptowane przez instytucję zarządzającą określone w ppkt. 2.1, są wskazane w rocznych i końcowych sprawozdaniach z wykonania pomocy.

3. POZOSTAŁE PRZYPADKI

W przypadku działań zlokalizowanych poza regionem, do którego odnosi się program pomocowy, ale które nie spełniają kryteriów określonych w pkt. 2 oraz działań finansowanych w ramach instrumentu finansowego orientacji rybołówstwa, akceptacja działania do współfinansowania jest przedmiotem uprzedniej zgody Komisji w odniesieniu do poszczególnych przypadków, poprzedzonego wnioskiem Państwa Członkowskiego, przy uwzględnieniu zwłaszcza bliskości działań w stosunku do regionu, poziomu korzyści, które mogą być przewidziane dla regionu oraz wysokości wydatków w odniesieniu do wydatków całkowitych w ramach danego działania i pomocy, W przypadku pomocy dotyczącej regionów peryferyjnych, stosuje się procedurę opisaną w niniejszym punkcie.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1145/2003

z dnia 27 czerwca 2003 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1685/2000 w odniesieniu do zasad kwalifikowania do współfinansowania z funduszy strukturalnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych¹, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1447/2001², w szczególności art. 30 ust. 3 oraz 53 ust. 2,

po konsultacjach z Komitetem ustanowionym na podstawie art. 147 Traktatu, Komitetem ds. Struktury Agrarnej i Rozwoju Wsi oraz Komitetem ds. Struktur Rybołówstwa i Akwakultury,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólne zasady kwalifikowania wydatków zostały określone w Załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1685/2000 z dnia 28 lipca 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 w odniesieniu do warunków, jakie muszą spełniać wydatki na działania współfinansowane z funduszy na działania współfinansowane z funduszy strukturalnych³. Rozporządzenie to weszło w życie dnia 5 sierpnia 2000 r.
- (2) Jednakże, doświadczenie pokazało, iż zasady kwalifikowania wydatków należy zmienić w kilku zakresach.
- (3) W szczególności, właściwe jest uznawanie kwalifikowania opłat od transnarodowych transakcji finansowych w kontekście środków z pomocy wypłacanych na mocy inicjatywy PEACE II, oraz inicjatyw wspólnotowych, poddawanych odliczaniu odsetek od płatności dokonanych na rachunek.
- (4) Należy również wyjaśnić, że płatności dokonywane na kapitał podwyższonego ryzyka, fundusze pożyczkowe i gwarancyjne stanowią wydatki rzeczywiście ponoszone.
- (5) Należy bardziej jednoznacznie stwierdzić, że kwalifikowanie podatku VAT do współfinansowania nie zależy od tego, czy bezpośredni beneficjent jest podmiotem publicznym czy prywatnym.
- (6) W odniesieniu do rozwoju wsi, powinno być jasne, że należy stosować zasadę, według której dowód wydatków może przyjąć formę faktur z odnotowaniem odbioru należności, ale bez uszczerbku dla zasad szczególnych ustanowionych w

¹ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1.

² Dz.U. L 198 z 21.7.2001, str. 1.

³ Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 39.

rozporządzeniu Komisji (WE) nr 445/2002 z dnia 26 lutego 2002 r., ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich ze środków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)⁴, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 963/2003⁵, gdzie należy ustalić normatywne koszty jednostkowe dla niektórych inwestycji w sektorze leśnictwa.

- (7) Dla jasności i pewności, Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1685/2000 powinien zostać zastąpiony w całości.
- (8) Przepisy wykonawcze regulujące płatności dokonywane na kapitał podwyższonego ryzyka, fundusze pożyczkowe i gwarancyjne, oraz kwalifikowanie podatku VAT, powodują trudności w wykładni.
- (9) Należy uwzględniając zasadę równości traktowania, oraz do celów uwzględnienia kosztów przypisywanych transnarodowym opłatom finansowym, właściwe zasady powinny zostać zastosowane z mocą wsteczną.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rozwoju i Rekonwersji Regionów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1685/2000 zastępuje się tekstem Załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Od dnia 5 sierpnia 2000 r., stosuje się następujące punkty Załącznika:

- a) w Zasadzie 1, ppkt. 1.2, 1.3, 2.1-2.3;
- b) w Zasadzie 3, pkt 1;
- c) w Zasadzie 7, ppkt 1-5.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 czerwca 2003 r.

⁴ Dz.U. L 74 z 15.3.2002, str. 1.

⁵ Dz.U. L 138 z 5.6.2003, str. 32.

W imieniu Komisji

Michel BARNIER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

ZASADY KWALIFIKOWANIA WYDATKÓW

Zasada nr 1: Wydatki rzeczywiście ponoszone

1. PŁATNOŚCI PONOSZONE PRZEZ BEZPOŚREDNICH BENEFICJENTÓW
 - 1.1. Płatności dokonane przez bezpośrednich beneficjentów, w rozumieniu art. 32 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 (zwanego dalej „rozporządzeniem ogólnym”) dokonywane są w formie gotówki z uwzględnieniem wyjątków wskazanych w ppkt. 1.5.
 - 1.2. W przypadku systemów pomocy ustanowionych na podstawie art. 87 Traktatu oraz pomocy przyznanej przez organy wyznaczone przez Państwa Członkowskie, „płatności dokonywane przez bezpośrednich beneficjentów” oznaczają pomoc wypłacaną na rzecz końcowych odbiorców, określonych, do celów niniejszej zasady, jako instytucje publiczne lub prywatne realizujące poszczególne działania, przez organy, które przyznają tę pomoc. Płatności pomocy przez bezpośrednich beneficjentów muszą zostać uzasadnione przez odniesienie do warunków i celów pomocy.
 - 1.3. Płatności na kapitał podwyższonego ryzyka, fundusze pożyczkowe i gwarancyjne (w tym na fundusz kapitału podwyższonego ryzyka) traktuje się, jako „wydatki rzeczywiście ponoszone” w rozumieniu trzeciego akapitu art. 32 ust. 1 rozporządzenia ogólnego pod warunkiem, że fundusze spełniają odpowiednio wymogi zasady 8 i 9.
 - 1.4. W przypadkach innych niż określone w ppkt. 1.2 „płatności dokonywane przez bezpośrednich beneficjentów” oznaczają płatności dokonywane przez instytucje lub firmy publiczne lub prywatne, określone w uzupełnieniu programu zgodnie z art. 18 ust. 3 lit. b) rozporządzenia ogólnego, bezpośrednio odpowiadające za uruchomienie szczególnych działań.
 - 1.5. Zgodnie z warunkami określonymi w ppkt. 1.6, 1.7 i 1.8 amortyzacja, wkłady rzeczowe i koszty ogólne mogą również stanowić część płatności określonych w ppkt. 1.1. Jednakże współfinansowanie działania przez fundusze strukturalne nie powinno przekraczać ogólnych wydatków kwalifikowanych, w tym wkładów rzeczowych po zakończeniu działania.
 - 1.6. Koszty amortyzacji nieruchomości lub wyposażenia, dla którego istnieje bezpośrednie powiązanie z celami działania, stanowią wydatki kwalifikowane pod warunkiem, że:
 - a) dotacja krajowa lub wspólnotowa nie służy nabyciu nieruchomości albo wyposażenia;
 - b) koszt amortyzacji jest obliczany zgodnie z właściwymi zasadami rachunkowości; oraz
 - c) koszt odnosi się wyłącznie do okresu współfinansowania danego działania.

- 1.7. Wkłady rzeczowe są wydatkami kwalifikowanymi pod warunkiem, że:
- a) polegają na zapewnianiu gruntów lub nieruchomości, wyposażenia lub materiałów, badań lub działalności zawodowej, lub nieodpłatnej dobrowolnej pracy;
 - b) nie są dokonywane na zasadach środków inżynierii finansowej określonych w Zasadach 8-10;
 - c) ich wartość może być niezależnie oceniona i poddana audytowi;
 - d) w przypadku udostępnienia gruntów lub nieruchomości, wartość jest poświadczana przez niezależnego, wykwalifikowanego rzeczoznawcę lub należycie upoważnionego właściwego organu;
 - e) w przypadku nieodpłatnej dobrowolnej pracy, wartość tej pracy jest ustalana z uwzględnieniem ilości spędzonego czasu oraz standardowej stawki godzinowej i dziennej za wykonywaną pracę;
 - f) przepisy zasad 4-6 stosuje się tam, gdzie sytuacja tego wymaga.
- 1.8. Koszty ogólne są wydatkami kwalifikowanymi, pod warunkiem, że oparte są na kosztach rzeczywistych dotyczących wykonywania działania współfinansowanego z funduszy strukturalnych przeznaczone *pro rata* na działania, zgodnie z należycie uzasadnioną, rzetelną i bezstronną metodologią.
- 1.9. Przepisy ppkt. 1.5-1.8 stosuje się do końcowych odbiorców określonych w ppkt. 1.2 w przypadku systemów pomocy zgodnych z art. 87 Traktatu oraz pomocy przyznanej przez instytucje wyznaczone przez Państwa Członkowskie.
- 1.10. Na mocy ppkt. 1.6-1.8 Państwa Członkowskie mogą stosować bardziej rygorystyczne przepisy krajowe do ustalania wydatków kwalifikowanych.

2. DOWODY WYDATKÓW

- 2.1. Co do zasady, płatności dokonywane przez bezpośrednich beneficjentów deklarowane jako płatności tymczasowe i płatności ostatniej raty, potwierdza się otrzymanymi fakturami. Jeśli nie jest to możliwe, płatności potwierdza się dokumentami rachunkowymi o równoważnej wartości dowodowej.
- 2.2. W dziedzinie rozwoju obszarów wiejskich, w przypadku ustalania standartowych kosztów jednostkowych dla niektórych inwestycji w sektorze leśnictwa, przepis przewidziany w ppkt. 2.1. stosuje się bez uszczerbku dla zasad szczególnych ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 445/2002.
- 2.3. Ponadto, w przypadku gdy działania wykonywane są w ramach procedur udzielania zamówień publicznych, płatności dokonywane przez bezpośrednich beneficjentów, deklarowane, jako płatności tymczasowe i płatności ostatniej raty, potwierdza się fakturami z odnotowaniem odbioru należności wystawionymi zgodnie z przepisami

podpisanych umów. We wszystkich innych przypadkach, łącznie z udzieleniem pomocy publicznej, płatności dokonywane przez bezpośrednich beneficjentów, deklarowane jako płatności tymczasowe i płatności ostatniej raty, są potwierdzane rzeczywiście ponoszonymi wydatkami (łącznie z wydatkami określonymi w ppkt. 1.5) przez końcowych odbiorców określonych w ppkt. 1.2.

3. PODWYKONAWSTWO

3.1. Bez uszczerbku dla stosowania bardziej rygorystycznych przepisów krajowych, wydatki dotyczące następujących umów podwykonawstwa nie kwalifikują się do współfinansowania przez fundusze strukturalne:

- a) umowy podwykonawstwa, które podnoszą koszty wykonania działania bez proporcjonalnego podniesienia jego wartości;
- b) umowy podwykonawstwa z pośrednikami lub konsultantami, w których płatność jest określona, jako procent całkowitego kosztu działania, o ile taka płatność nie zostanie uzasadniona przez bezpośredniego beneficjenta w stosunku do rzeczywistej wartości wykonanej pracy lub świadczonych usług.

3.2. Dla wszystkich umów podwykonawstwa, podwykonawcy zobowiązują się do dostarczenia organom audytu i kontroli wszystkich niezbędnych informacji dotyczących działań podlegających podwykonawstwu.

Zasada nr 2: Księgowanie wpływów

1. „Wpływy” do celów niniejszej zasady obejmują przychody otrzymane na działanie w okresie jego współfinansowania lub podczas dłuższego okresu, aż do zakończenia pomocy, jak może to być ustalone przez Państwo Członkowskie, ze sprzedaży, wynajmu, usług, wpisów / opłat lub innych równoważnych wpływów gotówkowych z wyjątkiem:

- a) wpływów wytworzonych podczas cyklu gospodarczego inwestycji współfinansowanych i będących przedmiotem szczegółowych przepisów art. 29 ust. 4 rozporządzenia ogólnego;
- b) wpływów wytworzonych w ramach środków inżynierii finansowej określonych w zasadach 8, 9 i 10;
- c) wkładów sektora prywatnego we współfinansowanie działań, które w tabelach finansowych ważnych środków pomocowych występują obok wkładów publicznych.

2. Wpływy określone w pkt. 1 przedstawiają dochód, o który pomniejsza się kwotę współfinansowania z funduszy strukturalnych, wymaganą dla omawianych działań. Przed obliczeniem wkładu funduszy strukturalnych i nie później niż w momencie zamykania pomocy są one w całości lub też *pro rata* odliczane od wydatków kwalifikowanych na działanie, w zależności od tego, czy wytworzono je w całości, czy jedynie w części ze współfinansowanego działania.

Zasada nr 3: Opłaty finansowe i inne oraz wydatki prawne

1. OPŁATY FINANSOWE

Odsetki od debetu (inne niż wydatki na dopłaty do odsetek w celu zmniejszenia kosztów pożyczek dla przedsiębiorstw, realizowane w ramach zatwierdzonego programu pomocy państwa), opłaty od transakcji finansowych, prowizje od wymiany walut i ujemne różnice kursowe oraz inne wydatki finansowe nie kwalifikują się do współfinansowania z funduszy strukturalnych. Jednakże, opłaty od transnarodowych transakcji finansowych, w ramach programu pomocy PEACE II i inicjatyw wspólnotowych (INTERREG III, LEADER+, EQUAL i URBAN II) kwalifikuje się do współfinansowania z funduszy strukturalnych po odliczeniu odsetek otrzymanych od płatności dokonanych na rachunek. Ponadto, w przypadku dotacji globalnych, odsetki od debetu, wypłacone przez wyznaczonego pośrednika przed dokonaniem płatności ostatniej raty pomocy kwalifikuje się po odliczeniu odsetek od płatności dokonanych na rachunek.

2. OPŁATY BANKOWE ZA PROWADZENIE RACHUNKÓW

W przypadku gdy współfinansowanie przez fundusze strukturalne wymaga otwarcia odrębnego rachunku lub rachunków w celu wykonania działania, opłaty bankowe za otwarcie oraz prowadzenie rachunku są kwalifikowane.

3. OPŁATY ZA PORADY PRAWNE, OPŁATY NOTARIALNE, KOSZTY EKSPERTYZ TECHNICZNYCH I FINANSOWYCH, KOSZTY KSIĘGOWOŚCI ORAZ AUDYTU.

Koszty te kwalifikują się, jeśli są bezpośrednio związane z działaniem oraz, jeśli są niezbędne do jego przygotowania lub wykonania, lub w przypadku kosztów księgowych lub kosztów audytu, kwalifikują się, jeśli są związane z wymaganiami organu zarządzającego.

4. KOSZTY GWARANCJI UDZIELANYCH PRZEZ BANK LUB INNĄ INSTYTUCJĘ FINANSOWĄ.

Koszty te kwalifikują się w zakresie, w jakim gwarancji wymaga prawo krajowe lub wspólnotowe albo decyzja Komisji zatwierdzająca pomoc.

5. GRZYWNY, KARY FINANSOWE, ORAZ WYDATKI ZWIĄZANE ZE SPORAMI SĄDOWYMI.

Wydatki te nie kwalifikują się.

Zasada nr 4: Zakup sprzętu używanego

Koszty zakupu sprzętu używanego kwalifikuje się do współfinansowania przez fundusze strukturalne pod warunkiem spełnienia trzech następujących przesłanek, bez uszczerbku dla stosowania bardziej rygorystycznych przepisów krajowych:

- a) sprzedający sprzęt dostarcza deklarację określającą jego pochodzenie i

potwierdza, że w okresie ostatnich siedmiu lat wyposażenie nie zostało zakupione z pomocy przyznanej na szczeblu krajowym lub wspólnotowym;

- b) cena sprzętu nie przekracza jego wartości rynkowej i nie jest niższa niż koszt podobnego, nowego sprzętu; oraz
- c) sprzęt posiada właściwości techniczne niezbędne do realizacji działania i odpowiada stosowanym normom i standardom.

Zasada nr 5: Zakup ziemi

1. ZASADA OGÓLNA

1.1. Koszt zakupu niezabudowanej ziemi kwalifikuje się do współfinansowania z funduszy strukturalnych pod warunkiem spełnienia trzech następujących przesłanek, bez uszczerbku dla stosowania bardziej rygorystycznych przepisów krajowych:

- a) istnieje bezpośredni związek między zakupem ziemi, a celami współfinansowanego działania,
- b) z wyjątkiem przypadków opisanych w pkt. 2, zakup ziemi nie może stanowić więcej niż 10% wszystkich wydatków kwalifikowanych na dane działanie, chyba, że wyższy udział pomocy zostanie zaakceptowany przez Komisję.
- c) niezależny, wykwalifikowany rzeczoznawca lub należycie uprawniony właściwy organ, wydaje zaświadczenie potwierdzające, że cena zakupu nie przekracza wartości rynkowej.

1.2. W przypadku programów pomocy na podstawie art. 87 Traktatu, kwalifikowanie wydatków związanych z zakupem ziemi powinno być ocenione przy uwzględnieniu programu pomocy jako całości.

2. DZIAŁANIA Z ZAKRESU OCHRONY ŚRODOWISKA

W działaniach z zakresu ochrony środowiska, w celu zakwalifikowania wydatków, należy spełnić wszystkie wymienione poniżej warunki:

- zakup jest przedmiotem pozytywnej decyzji organu zarządzającego,
- ziemia jest przeznaczona do użytkowania przez okres określony w decyzji,
- ziemia nie jest przeznaczona do celów rolniczych, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków zatwierdzonych przez organ zarządzający,
- zakup jest dokonany przez lub w imieniu instytucji publicznej lub przez podmiot podlegający przepisom prawa publicznego.

Zasada nr 6: Zakup nieruchomości

1. ZASADA OGÓLNA

Koszty zakupu nieruchomości, np. wybudowanych już budynków i ziemi, na której je zbudowano, kwalifikuje się do współfinansowania z funduszy strukturalnych, jeśli istnieje bezpośredni związek między zakupem i celami działania, pod warunkami określonymi w pkt. 2 i bez uszczerbku dla stosowania bardziej rygorystycznych przepisów krajowych.

2. WARUNKI KWALIFIKACJI

- 2.1. Niezależny, wykwalifikowany rzeczoznawca lub należycie uprawniony właściwy organ, wydaje zaświadczenie potwierdzające, że cena zakupu nie przekracza wartości rynkowej oraz że budynek odpowiada normom krajowym, albo określić punkty, z którymi nie jest zgodny, w przypadku, gdy przewiduje się ich sprostowanie przez bezpośredniego beneficjenta.
- 2.2. Budynek nie otrzymywał, w okresie ostatnich 10 lat krajowej lub wspólnotowej dotacji, która powodowałaby podwojenie pomocy w przypadku współfinansowania jego zakupu z funduszy strukturalnych.
- 2.3. Nieruchomość wykorzystuje się do celów i przez okres określony przez organ zarządzający.
- 2.4. Budynek może być wyłącznie wykorzystywany zgodnie z celami działania. W szczególności, budynek można użytkować do celu zakwaterowania służb administracji publicznej tylko wtedy, gdy takie użytkowanie jest zgodne z działaniami kwalifikowanymi w określonym funduszu strukturalnym.

Zasada nr 7: Podatek VAT i inne podatki oraz opłaty

1. Podatek VAT nie stanowi wydatku kwalifikowanego z wyjątkiem przypadków, gdy jest on faktycznie i ostatecznie wytworzony przez bezpośredniego beneficjenta lub końcowego odbiorcę w ramach programów pomocy zgodnie z art. 87 Traktatu, oraz w przypadku pomocy finansowanej przez organy wyznaczone przez Państwa Członkowskie. Podatek VAT, który podlega zwrotowi przy zastosowaniu jakichkolwiek środków, nie może być uznany za kwalifikowany nawet jeżeli bezpośredni beneficjent lub końcowy odbiorca rzeczywiście go nie odzyska. Publiczny lub prywatny status bezpośredniego beneficjenta lub końcowego odbiorcy nie jest uwzględniany w ocenie, czy podatek VAT stanowi wydatek kwalifikowany w ramach stosowania przepisów tej zasady.
2. Podatek VAT, którego bezpośredni beneficjent lub końcowy odbiorca nie może odzyskać z tytułu stosowania szczególnych przepisów krajowych, stanowi wydatek kwalifikowany jedynie w przypadku gdy zasady te są w pełni zgodne z szóstą dyrektywą Rady 77/388/EWG⁶ dotyczącą podatku VAT.
3. W przypadku gdy bezpośredni beneficjent lub końcowy odbiorca podlega programowi pomocy zryczałtowanej, zgodnie z tytułem XIV dyrektywy Rady 77/388/EWG, zapłacony podatek VAT jest uznawany jako podlegający zwrotowi do celów pkt.1.

⁶ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1.

4. Współfinansowanie wspólnotowe nie może przekraczać całkowitych wydatków kwalifikowanych z wyłączeniem podatku VAT, bez uszczerbku dla przepisów art. 29 ust. 6 rozporządzenia ogólnego.
5. Inne podatki i opłaty (zwłaszcza podatki bezpośrednie oraz składki na ubezpieczenie społeczne od wynagrodzeń i pensji) wynikające ze współfinansowania z funduszy strukturalnych, nie stanowią wydatków kwalifikowanych z wyjątkiem przypadków, gdy są one faktycznie i ostatecznie wytworzone przez bezpośredniego beneficjenta lub końcowego odbiorcę.

Zasada nr 8: Kapitał podwyższonego ryzyka i fundusze pożyczkowe

1. ZASADA OGÓLNA

Fundusze strukturalne mogą współfinansować kapitał kapitału podwyższonego ryzyka i/lub funduszy pożyczkowych lub fundusze kapitału podwyższonego ryzyka (zwanymi dalej „funduszami”), jeżeli spełniają one warunki określone w pkt. 2. Do celów niniejszej zasady, „fundusze kapitału podwyższonego ryzyka i fundusze pożyczkowe” oznaczają nośniki inwestycji ustanowione specjalnie w celu zapewnienia równości, lub inne formy ryzyka kapitałowego, w tym pożyczki dla małych i średnich przedsiębiorstw określone w zaleceniu Komisji 96/280/WE⁷. „Fundusze kapitału podwyższonego ryzyka” oznaczają fundusze ustanowione do celu inwestowania w różne kapitały podwyższonego ryzyka oraz fundusze pożyczkowe. Uczestnictwo funduszy strukturalnych w tych funduszach mogą towarzyszyć wspólnym inwestycjom lub gwarancjom pochodzącym z innych instrumentów finansowania wspólnotowego.

2. WARUNKI

- 2.1. Rozsądny biznes plan zostaje przedstawiony przez podmioty współfinansujące lub sponsorów funduszu wskazując między innymi rynek docelowy, kryteria, warunki finansowania, budżet operacyjny funduszu, własność i partnerów współfinansujących, profesjonalizm, kompetencje i niezależność zarządzania, przepisy wewnętrzne funduszu, uzasadnienie i przewidywane wykorzystanie udziału funduszy strukturalnych, politykę wychodzenia z inwestycji i przepisy dotyczące likwidacji funduszu, włącznie z ponownym wykorzystaniem zwrotów przypisanych do wkładu z funduszy strukturalnych. Biznes plan zostaje szczegółowo oceniony, a jego realizacja jest nadzorowana przez lub na odpowiedzialność organu zarządzającego.
- 2.2. Fundusz zostaje ustanowiony jako niezależna osoba prawna zarządzana na podstawie umów między udziałowcami lub jako wydzielona jednostka finansowa w ramach istniejącej instytucji finansowej. W ostatnim przypadku, fundusz jest przedmiotem oddzielnej umowy wykonawczej, określającej w szczególności posiadania oddzielnych rachunków, odróżniających nowe zasoby zainwestowane w fundusz (w tym te, wnoszone z funduszy strukturalnych), oraz źródła pierwotnie dostępne w danej instytucji. Wszyscy uczestnicy funduszu wnoszą wkład w gotówce.
- 2.3. Komisja nie może zostać partnerem, ani udziałowcem funduszu.
- 2.4. Wkład funduszy strukturalnych podlega ograniczeniom ustanowionym w art. 29 ust. 3 i

⁷ Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 4.

4 rozporządzenia ogólnego.

- 2.5. Fundusze mogą inwestować wyłącznie w małe i średnie przedsiębiorstwa na etapie ich zakładania, wczesnej działalności (włącznie z kapitałem założycielskim) lub rozwoju i wyłącznie w działania, które osoby zarządzające funduszem uznają za gospodarczo rentowne. Ocena rentowności powinna uwzględniać wszystkie źródła przychodów danych przedsiębiorstw. Fundusze nie inwestują w przedsiębiorstwa, które znajdują się w trudnej sytuacji, w rozumieniu wytycznych Wspólnoty dotyczących zasad udzielania pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji⁸.
- 2.6. Należy podjąć wszelkie środki ostrożności, aby zminimalizować zakłócenia konkurencji na rynku kapitału podwyższonego ryzyka lub pożyczek. W szczególności zyski z inwestycji kapitałowych i pożyczek (pomniejszone pro rata o udział w kosztach zarządzania) mogą być preferencyjnie przeznaczone dla udziałowców sektora prywatnego, w zależności od poziomu wynagrodzeń określonych w umowie udziałowców, a następnie rozdzielone proporcjonalnie między wszystkimi udziałowcami a funduszami strukturalnymi. Zwroty do funduszu odnoszące się do wkładu funduszy strukturalnych wykorzystywane są ponownie na rzecz działań rozwojowych dla małych i średnich przedsiębiorstw w tym samym kwalifikowanym obszarze.
- 2.7. Koszty zarządzania nie mogą przekraczać 5% kapitału wpłaconego w całości średnio raz w roku w czasie trwania programu pomocy, chyba, że po przetargu wyższy procent okaże się niezbędny.
- 2.8. W momencie zamykania działania, wydatki kwalifikowane funduszu (bezpośredniego beneficjenta) stanowią kapitał funduszu, który został zainwestowany lub pożyczony małym i średnim przedsiębiorcom, włączając poniesione koszty zarządzania.
- 2.9. Wkład do funduszy z funduszy strukturalnych i innych źródeł publicznych, jak również inwestycje prowadzone przez fundusze w poszczególnych małych i średnich przedsiębiorstwach, podlegają zasadom dotyczącym pomocy państwa.

3. ZALECENIA

- 3.1. Komisja zaleca standardy dobrej praktyki określone w ppkt. 3.2.-3.6 dla funduszy, do których fundusze strukturalne wnoszą wkład. Komisja traktuje zgodność z tymi zaleceniami jako pozytywny element przy sprawdzaniu zgodności funduszy z zasadami dotyczącymi pomocy państwa. Zalecenia nie są wiążące do celów kwalifikowania wydatków.
- 3.2. Wkład finansowy sektora prywatnego powinien być znaczny i wynosić powyżej 30%.
- 3.3. Fundusze powinny być wystarczająco duże i odnosić się do wystarczająco dużej docelowej grupy ludności, aby zapewnić, że ich działania są potencjalnie gospodarczo rentowne. Harmonogram inwestycji jest zgodny z okresem udziału funduszy strukturalnych oraz ich skupieniem na obszarach niedoborów rynkowych.

⁸ Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str. 2.

- 3.4. Okres wniesienia wkładu do funduszu powinien być taki sam dla funduszy strukturalnych i udziałowców, oraz *pro rata* do udziałów subskrybowanych.
- 3.5. Fundusze powinny być zarządzane przez niezależne, profesjonalne zespoły z wystarczającym doświadczeniem w biznesie prezentującym niezbędne umiejętności i wiarygodność do zarządzania funduszem kapitału podwyższonego ryzyka. Zespół zarządzający powinien zostać wybrany na podstawie selekcji w drodze konkursu, przy uwzględnieniu poziomu przewidywanych opłat.
- 3.6. Fundusze, co do zasady nie powinny nabywać większości udziałów w firmach i powinny dążyć do zrealizowania wszystkich inwestycji podczas istnienia funduszu.

Zasada nr 9: Fundusze gwarancyjne

1. ZASADA OGÓLNA

Fundusze strukturalne mogą współfinansować kapitał funduszy gwarancyjnych na warunkach określonych w pkt. 2. Do celów niniejszej zasady, „fundusze gwarancyjne” oznaczają instrumenty finansowe gwarantujące kapitał podwyższonego ryzyka i fundusze pożyczkowe, w rozumieniu Zasady nr 8, i inne programy finansowania ryzyka małych i średnich przedsiębiorstw (w tym pożyczki) względem strat wynikających z inwestycji w małe i średnie przedsiębiorstwa, jak określono w zaleceniu Komisji 96/280/WE. Fundusze mogą być publicznie wspieranymi funduszami wzajemnymi, założonymi przez małe i średnie przedsiębiorstwa, funduszami komercyjnymi z partnerami z sektora prywatnego, lub funduszami w całości finansowanymi ze środków publicznych. Udział funduszy strukturalnych w funduszach może być wsparty częściowymi gwarancjami zapewnionymi przez inne instrumenty finansowania Wspólnoty.

2. WARUNKI

- 2.1. Współfinansujący lub sponsorzy funduszu przedstawiają rozsądny biznes plan w taki sam sposób jak dla funduszy podwyższonego ryzyka (zasada nr 8), *mutatis mutandis*, określający gwarantowany portfel docelowy. Biznes plan jest szczegółowo oceniany a jego wykonanie jest nadzorowane przez lub na odpowiedzialność organu zarządzającego.
- 2.2. Fundusz zostaje ustanowiony jako niezależna osoba prawna zarządzana na podstawie umowy udziałowców lub też jako wydzielona jednostka finansowa w ramach istniejącej instytucji finansowej. W drugim przypadku, „fundusz” jest przedmiotem oddzielnej umowy wykonawczej, wymagającej w szczególności posiadania oddzielnych rachunków, odróżniających nowe zasoby zainwestowane w fundusz (w tym wkład funduszy strukturalnych) oraz zasoby wstępnie dostępne w danej instytucji.
- 2.3. Komisja nie może zostać partnerem, ani udziałowcem funduszu.
- 2.4. Fundusze mogą gwarantować wyłącznie inwestycje w działania oceniane jako potencjalnie gospodarczo rentowne. Fundusze nie zapewniają gwarancji przedsiębiorstwom, które znajdują się w trudnej sytuacji, w rozumieniu wytycznych Wspólnoty dotyczących zasad udzielania pomocy państwa na ratowanie i

restrukturyzację przedsiębiorstw zagrożonych.

- 2.5. Każda część wkładu funduszy strukturalnych pozostała po okresie trwania gwarancji jest ponownie wykorzystywana na działania związane z rozwojem małych i średnich przedsiębiorstw w tym samym kwalifikowanym obszarze.
- 2.6. Koszty zarządzania nie mogą przekroczyć 2% kapitału wypłaconego w całości średnio raz w roku podczas trwania programu pomocy, chyba że wyższy procent okaże się konieczny.
- 2.7. W okresie zamykania działania, wydatki kwalifikowane funduszy (bezpośredniego beneficjenta) są równe kwocie kapitału wpłaconego w całości funduszu niezbędnego, na podstawie niezależnego audytu, w celu objęcia gwarancji, włącznie z poniesionymi kosztami zarządzania.
- 2.8. Wkłady do funduszy gwarancyjnych z funduszy strukturalnych i innych źródeł publicznych, jak również gwarancje dostarczane przez takie fundusze poszczególnym małym i średnim przedsiębiorstwom, podlegają zasadom dotyczącym pomocy państwa.

Zasada nr 10: Leasing

1. ZASADA OGÓLNA

Wydatki poniesione w związku z działaniami leasingowymi kwalifikują się do współfinansowania przez fundusze strukturalne pod warunkiem spełnienia wymogów określonych w pkt. 2-4.

2. POMOC ZA POŚREDNICTWEM LEASINGODAWCY

- 2.1. Leasingodawca jest bezpośrednim odbiorcą współfinansowania wspólnotowego, wykorzystywanego na obniżenie rat leasingowych płaconych przez leasingobiorcę w odniesieniu do aktywów objętych umową leasingu.
- 2.2. Umowy leasingu dla których wypłacana jest pomoc wspólnotowa zawierają opcję nabycia lub też przewidują minimalny okres leasingowy odpowiadający okresowi użytkowania aktywów, które są przedmiotem umowy.
- 2.3. W przypadku wygaśnięcia umowy przed upływem minimalnego okresu leasingu bez uprzedniego zatwierdzenia właściwych organów, leasingodawca podejmuje działania mające na celu zwrot odpowiednim organom krajowym (jako kredyt do właściwego funduszu) tej części środków z programu pomocowego Wspólnoty, która odpowiada pozostałemu okresowi leasingowemu.
- 2.4. Zakup aktywów przez leasingodawcę, udokumentowany fakturą z odnotowaniem odbioru należności lub dokumentem rachunkowym o równoważnej wartości dowodowej, stanowi wydatek kwalifikowany do współfinansowania. Maksymalna kwota kwalifikowana do współfinansowania przez Wspólnotę nie przekracza wartości rynkowej leasingowanych aktywów.
- 2.5. Koszty związane z umową leasingu (w szczególności podatek, marża leasingodawcy,

odsetki od refinansowania kosztów, koszty ogólne, opłaty ubezpieczeniowe), inne niż wydatki określone w ppkt. 2.4., nie są wydatkami kwalifikowanymi.

- 2.6. Pomoc wspólnotowa wypłacona leasingodawcy jest wykorzystywana w całości na rzecz leasingobiorcy, w drodze jednolitego obniżenia wszystkich rat leasingowych podczas trwania okresu leasingowego.
- 2.7. Leasingodawca wykazuje, że pomoc wspólnotowa zostanie w całości przekazana leasingobiorcy poprzez ustanowienie podziału płatności rat lub poprzez alternatywną metodę dającą równoważne zabezpieczenie.
- 2.8. Koszty określone w ppkt. 2.5, wykorzystanie jakichkolwiek korzyści fiskalnych wynikających z działania leasingowego i inne warunki umowy są równoważne do stosowanych w przypadku braku jakiegokolwiek interwencji finansowej Wspólnoty.

3. POMOC DLA LEASINGOBIORCY

- 3.1. Leasingobiorca jest bezpośrednim odbiorcą współfinansowania wspólnotowego.
- 3.2. Raty leasingowe płacone na rzecz leasingodawcy przez leasingobiorcę, udokumentowane fakturą z odnotowanym odbiorem należności lub dokumentem rachunkowym o równoważnej wartości dowodowej, stanowią wydatek kwalifikowany do współfinansowania.
- 3.3. W przypadku umów leasingu zawierających opcję nabycia, lub przewidujących minimalny okres leasingowy odpowiadający okresowi użytkowania aktywów, których umowa dotyczy, maksymalna kwota kwalifikowana do współfinansowania przez Wspólnotę nie przekracza wartości rynkowej leasingowanych aktywów. Inne koszty związane z umową leasingu (w szczególności podatek, marża leasingodawcy, odsetki od refinansowania kosztów, koszty ogólne, opłaty ubezpieczeniowe) nie są wydatkami kwalifikowanymi..
- 3.4. Pomoc wspólnotowa w przypadku umów leasingu, określonych w ppkt. 3.3 jest wypłacana na rzecz leasingobiorcy w jednej lub więcej transzach, stosownie do efektywnie płaconych rat leasingowych. W przypadku, gdy okres obowiązywania umowy leasingowej przekracza końcową datę rozliczenia płatności pomocy wspólnotowej, jedynie wydatki powiązane z ratami leasingowymi przypadającymi do zapłaty i zapłaconymi przez leasingobiorcę do momentu końcowej daty płatności z tytułu pomocy, mogą być uważane za wydatki kwalifikowane.
- 3.5. W przypadku umów leasingu, które nie przewidują opcji zakupu i których trwanie jest krótsze niż okres użytkowania aktywów, których umowy dotyczą, raty leasingowe kwalifikuje się do współfinansowania wspólnotowego proporcjonalnie do okresu kwalifikowanego działania. Jednakże, leasingobiorca musi być w stanie wykazać że leasing był najbardziej efektywną pod względem kosztów metodą pozyskania wyposażenia. W przypadku gdy koszty mogłyby być mniejsze, gdyby zastosowano metodę alternatywną (na przykład, wynajem wyposażenia), dodatkowe koszty zostaną odliczone od wydatków kwalifikowanych.
- 3.6. Państwa Członkowskie mogą stosować bardziej rygorystyczne przepisy krajowe dla

określania wydatków kwalifikowanych na mocy ppkt. 3.1-3.5.

4. SPRZEDAŻ I LEASING ZWROTNY

Raty leasingowe, płacone przez leasingobiorcę w ramach programów sprzedaży i leasingu zwrotnego, są wydatkami kwalifikowanymi zgodnie z zasadami wymienionymi w pkt. 3. Koszty zakupu aktywów nie są kwalifikowane do współfinansowania wspólnotowego.

Zasada nr 11: Koszty wynikające z zarządzania i uruchomienia funduszy strukturalnych.

1. ZASADA OGÓLNA

Koszty ponoszone przez Państwa Członkowskie w związku z zarządzaniem, wykonywaniem, nadzorem i kontrolą funduszy strukturalnych nie są kosztami kwalifikowanymi do współfinansowania, z wyjątkiem przypadków przedstawionych w pkt. 2 oraz zgodnie z kategoriami podanymi w ppkt. 2.1.

2. KATEGORIE ZARZĄDZANIA, REALIZACJI, MONITOROWANIA I KONTROLI WYDATKÓW KWALIFIKOWANYCH DO WSPÓLFINANSOWANIA.

2.1. Następujące kategorie wydatków kwalifikują się do współfinansowania ze środków wspólnotowych zgodnie z warunkami określonymi w pkt. 2.2-2.7:

- wydatki związane z przygotowaniem, selekcją, sprawdzaniem i nadzorowaniem pomocy i działań (ale z wyłączeniem wydatków na nabycie i instalację komputerowych systemów zarządzania, monitorowania i oceny),
- wydatki związane z posiedzeniami komitetów nadzorujących i podkomitetów związanych z wykonywaniem programu pomocy. Wydatki te mogą również obejmować koszty biegłych i innych uczestników w tych komitetach, włącznie z uczestnikami z państw trzecich, jeśli przewodniczący komitetu uzna ich obecność za niezbędną dla efektywnego wykonywania pomocy,
- wydatki związane z audytem oraz kontrolami działań na miejscu.

2.2. Wydatki na wynagrodzenia, w tym składki na ubezpieczenia społeczne, są kwalifikowane jedynie w następujących przypadkach:

- a) urzędnicy służby cywilnej lub inni urzędnicy publiczni oddelegowani na mocy należycie udokumentowanej decyzji przez właściwe organy w celu prowadzenia zadań określonych w ppkt. 2.1;
- b) inni pracownicy zatrudnieni w celu wykonania zadań określonych w ppkt. 2.1;

Okres oddelegowania lub zatrudnienia nie może przekraczać ostatecznego terminu kwalifikowania wydatków, wyznaczonego w decyzji zatwierdzającej pomoc.

2.3. Wkład funduszy strukturalnych w wydatki określone w ppkt. 2.1. jest ograniczony do

maksymalnej kwoty, która zostanie wyznaczona w pomocy zatwierdzonej przez Komisję i nie przekracza ograniczeń określonych w ppkt. 2.4 i 2.5.

2.4. Dla każdej pomocy, z wyjątkiem inicjatyw wspólnotowych, specjalnego programu PEACE II i działań innowacyjnych, ograniczenia stanowią sumę następujących kwot:

- 2,5% tej części całkowitego wkładu funduszy strukturalnych, która jest mniejsza lub równa kwocie 100 milionów EUR,
- 2% tej części całkowitego wkładu funduszy strukturalnych, która przekracza kwotę 100 milionów EUR, ale jest mniejsza lub równa kwocie 500 milionów EUR,
- 1% tej części całkowitego wkładu funduszy strukturalnych, która przekracza kwotę 500 milionów EUR, ale jest mniejsza lub równa kwocie 1 000 milionów EUR,
- 0,5% tej części całkowitego wkładu funduszy strukturalnych, która przekracza kwotę 1 000 milionów EUR.

2.5. Dla inicjatyw wspólnotowych, działań innowacyjnych i specjalnego programu PEACE II, ograniczenie powinno wynosić 5% całkowitego wkładu funduszy strukturalnych. W przypadku gdy pomoc angażuje udział więcej niż jednego Państwa Członkowskiego ograniczenie to może wzrosnąć, przy uwzględnieniu wyższych kosztów realizacji i zarządzania programem, i zostanie ustalone decyzją Komisji.

2.6. Do celów obliczenia kwoty ograniczeń określonych w ppkt. 2.4 i 2.5, całkowity wkład funduszy strukturalnych jest stały w każdej pomocy zatwierdzonej przez Komisję.

2.7. Wykonanie ppkt. 2.1-2.6 niniejszej zasady uzgadnia się między Komisją i Państwami Członkowskimi i określa w ramach pomocy. Stawka udziału będzie ustalona zgodnie z art. 29 ust. 7 rozporządzenia ogólnego. Do celów nadzoru, koszty określone w ppkt. 2.1, będą przedmiotem odrębnego działania lub częściowego działania w ramach pomocy technicznej.

3. INNE WYDATKI W RAMACH POMOCY TECHNICZNEJ

Działania, które mogą być współfinansowane w ramach pomocy technicznej, inne niż określone w pkt. 2 (takie jak badania, seminaria, akcje informacyjne, ocena oraz nabycie i instalacja systemu komputerowego do celów zarządzania, monitorowania i oceny) nie są przedmiotem warunków określonych w ppkt. 2.4-2.6. Wydatki na wynagrodzenia dla urzędników służby cywilnej lub innych urzędników publicznych, którzy zajmują się prowadzeniem tego typu działań nie są kwalifikowane.

4. WYDATKI ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ ZWIĄZANE Z WYKONANIEM DZIAŁAŃ

Następujące wydatki kwalifikują się do współfinansowania poza pomocą techniczną, jeśli związane są z wykonaniem działania pod warunkiem, iż nie wynika to z ustawowej odpowiedzialności organu publicznego lub zadań związanych z codziennym

zarządzaniem, monitorowaniem i kontrolą:

- a) koszty profesjonalnych usług świadczonych przez służby publiczne w trakcie wykonywania działania. Koszty te muszą zafakturowane na bezpośredniego beneficjenta (publicznego lub prywatnego), lub poświadczone na podstawie dokumentów o równoważnej wartości dowodowej, umożliwiających identyfikację kosztów rzeczywistych poniesionych przez służby publiczne w odniesieniu do tego działania;
- b) koszty wykonania działania, w tym wydatki związane ze świadczeniem usług, ponoszone przez organ władzy publicznej, który jest bezpośrednim beneficjentem i który realizuje działanie na własny rachunek, bez pomocy zewnętrznych inżynierów i innych firm. Rozważane wydatki muszą się odnosić do wydatków rzeczywiście i bezpośrednio ponoszonych na współfinansowanie działania, oraz muszą być stwierdzone na podstawie dokumentów, które umożliwiają identyfikację rzeczywistych kosztów poniesionych przez służby publiczne w odniesieniu do tego działania.

Zasada nr 12: Kwalifikowanie działań w zależności od miejsca

1. ZASADA OGÓLNA

Co do zasady działania współfinansowane przez fundusze strukturalne są umieszczane w regionie, którego dotyczy pomoc.

2. WYJĄTEK

- 2.1. W przypadku gdy region, którego dotyczy pomoc będzie korzystał w całości lub w części z działań umiejscowionych poza tym regionem, działania te mogą zostać zaakceptowane do współfinansowania przez organ zarządzający pod warunkiem, że zostaną spełnione wszystkie warunki określone w ppkt.2.2-2.4. W innych przypadkach, działanie może być zaakceptowane, jako kwalifikujące się do współfinansowania zgodnie z procedurą określoną w pkt. 3. W przypadku działań finansowanych w ramach instrumentu finansowego orientacji rybołówstwa (IFOR), zawsze musi być stosowana procedura określona w pkt. 3.
- 2.2. Działanie musi być umiejscowione na obszarze NUTS III Państwa Członkowskiego, bezpośrednio przylegającego do regionu, którego dotyczy pomoc.
- 2.3. Maksymalna kwota wydatków kwalifikowanych na działanie jest określana *pro rata* na podstawie proporcji korzyści z działania, które są przewidziane dla regionu jako wzrastające oraz oparte na ocenie instytucji niezależnej od organu zarządzającego. Korzyści są oceniane przy uwzględnieniu celów pomocy i jej spodziewanego wpływu. Działanie nie może być zaakceptowane do współfinansowania, jeśli proporcjonalna korzyść jest mniejsza niż 50%.
- 2.4. Do każdego środka pomocy, wydatki kwalifikowane na działania zaakceptowane na mocy ppkt. 2.1 nie przekraczają 10% całkowitych wydatków kwalifikowanych. Ponadto wydatki kwalifikowane wszystkich działań zaakceptowane w ppkt. 2.1 nie powinny przekraczać 5% wszystkich wydatków kwalifikowanych pomocy

2.5. Działania zaakceptowane przez organ zarządzający określone w ppkt. 2.1, wskazuje się w rocznych i końcowych sprawozdaniach z wykonania pomocy.

3. POZOSTAŁE PRZYPADKI

W przypadku działań umiejscowionych poza regionem, którego dotyczy program pomocy, ale które nie spełniają warunków określonych w pkt. 2 oraz działań finansowanych w ramach IFOR, akceptacja działania do współfinansowania jest przedmiotem uprzedniej zgody Komisji dla każdego przypadku oddzielnie, poprzedzonego wnioskiem przedłożonym przez Państwo Członkowskie, przy uwzględnieniu w szczególności bliskości działania w stosunku do regionu, poziomu korzyści, które mogą być przewidziane dla regionu, oraz kwotę wydatków w odniesieniu do całkowitych wydatków realizowanych w ramach danego działania i pomocy. W przypadku pomocy dotyczącej regionów peryferyjnych, będzie stosowana procedura opisana w niniejszym punkcie.”